

مختارات
seçmeler
Muhtarat
Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi'nden

Bu özel sayı,
Sudan ve İran'daki
durumlara ilişkin çeşitli
analizleri ele almakta ve
bu İslam topraklarına
dair İslami bakış açısını
sunmanın yanı sıra,
İran ve Sudan'daki
savaşları sona erdirmek
için çözümler de
sunmaktadır.

Sayı 56 H. Rabi'u'l Âhir 1448 - M. Eylül 2026

Sudan ve İran:
İslami Bir Bakış Açısından
Çözüm

السودان

SUDAN

ایران

IRAN

Önsöz

Sudan'da dördüncü yılına giren savaş, Birleşmiş Milletler ve kuruluşlarına göre dünyadaki en büyük insani felaket haline gelmiştir. Zira bu savaş, 40 binden fazla kişinin hayatına mal olmuş, yüz binlerce kişiyi yaralı ve sakat bırakmış, milyonlarca insanı yerinden etmiş ve onları evlerini terk etmeye zorlamıştır. Silahlı Çatışmaların Yer ve Olay Verileri Projesi'nin (ACLED) raporlarına göre bu, yaklaşık 12 milyon ülke içinde yerinden edilmiş kişiyi ve komşu ülkelerdeki 4,5 milyon mülteciyi kapsamakta olup, istatistikler son derece acımasız bir tablo ortaya koymakta ve Sudan'ın çeşitli bölgelerinde kolera gibi hastalıkların yayılmasıyla birlikte trajik bir şekilde artmaktadır. Bu savaş, dünyanın diğer bölgelerindeki haberlere kıyasla medyada çok daha az yer bulması nedeniyle genellikle "unutulmuş savaş" olarak bilinmektedir.

Bununla birlikte Sudan halkı kendilerini savaşın ortasında sıkışıp kalmış bir halde bulmuştur. Nitekim **Hizb-ut Tahrir / Sudan Vilayeti** Merkez Temas Komitesi ve Medya Bürosu, halka yönelik çok sayıda basın açıklaması yayınlamasının, diyalog noktaları, seminerler ve konferanslar düzenlemesinin yanı sıra Sudan'ın çeşitli yerlerindeki önde gelen şahsiyetlere heyet ziyaretleri gerçekleştirmiş, onları gerek ülkedeki durum, gerekse savaşın fitilini alevlendiren halkının evlatları arasından çıkan hainlerin eliyle ülkeyi parçalamaya çalışan sömürgeci kafirin planları hakkında bilgilendirmeye devam etmiştir.

Okyanusun ötesinde ise ABD Başkanı Donald Trump, İran'ın bir anlaşma yapma fırsatını "kaçırdığını" ve "eşi benzeri görülmemiş bir ekonomik savaş ve izolasyonla" karşı karşıya kalacağını söyleyerek İran'a daha ağır yaptırımlar uygulama sözü verdi. Trump, ABD yaptırımları ve kendisine yönelik kanlı saldırılar karşısında Hürmüz Boğazı da dâhil olmak üzere topraklarını ve denizlerini savunduğu için İran'ın imajını çarpıtmaya çalışarak bir tiran gibi konuştu. 28 Şubat 2026'da ABD yönetimi tarafından İran'a yönelik öldürücü bir darbe olması bekleniyordu; nitekim artık üzerinden birkaç ay geçti ve bu da Trump yönetimini ciddi bir çıkmaza soktu.

Bu özel sayı, Sudan ve İran'daki durumlara ilişkin çeşitli analizleri ele almakta ve bu İslam topraklarına dair İslami bakış açısını sunmanın yanı sıra, İran ve Sudan'daki savaşları sona erdirmek için çözümler de sunmaktadır.

﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾

Muhtarat Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi'nden Seçmeler

İÇİNDEKİLER

Konu	Sayfa	Konu	Sayfa
Önsöz	2	Soru Cevap: Sudan'daki Durum ve Amerika'nın Hedefleri	4
Basın Açıklaması: Hizb-ut Tahrir / Sudan Vilayeti Resmi Sözcüsünün, "Gasp Düşmandan Meşruiyet Aramak Yerine Gasp Edilen Otoritesini Ümmete Geri Verin" Başlıklı Basın Toplantısında Yaptığı Konuşma	7	Basın Açıklaması: Güney Sudan Kırmızı Çizgileri Aşır Abeyi'yi İlhak Etti, Buna Karşın Sudan Hükümeti Sönük ve Cılız Bir Tavrı Ortaya Koydu	9
Basın Açıklaması: Hizb-ut Tahrir / Sudan Vilayeti Resmi Sözcüsünün "Massad Boulos Mayınlı Belgesi ve Amerika'nın Sudan'daki Şüpheli Rolü" Başlıklı Basın Toplantısında Yaptığı Konuşma	10	Basın Açıklaması: Hizb-ut Tahrir'in Dokuz Yıl Önce Uyardığı Tehlike Gerçek Oldu Rönesans Barajı Nil Nehri'nin Çekilmesine ve Su İstasyonlarının Hizmet Dışı Kalmasına Sebep Oluyor	12
Basın Açıklaması: Güney Sudan'ın Bölünmesinin Fikir Babası IGAD, Kirli Rolünü Oynamak İçin Yeniden Sahneye Çıkıyor	13	Basın Açıklaması: Hükümetin Port Sudan'da Su ve Elektrik Tedarik Edememesi, Uygulanan Sistemin Başarısızlığını ve Yöneticilerin Yozlaşmışlığını Kanıtıyor	14
Basın Açıklaması: Hizb-ut Tahrir / Sudan Vilayeti Heyeti, Sudan Barolar Birliği Başkanı ve Sendika Liderleriyle Bir Araya Geldi	15	Basın Açıklaması: Hizb-ut Tahrir / Sudan Vilayeti Resmi Sözcüsünün "Pasta Paylaşımı ile Şer'i Sorumluluk Arasında İktidar" Başlıklı Basın Toplantısında Yaptığı Konuşma	16
Basın Açıklaması: Hizb-ut Tahrir / Sudan Vilayeti Heyeti, Beyt Mualla Emiri ile Görüştü	18	Soru Cevap: İran'ın Mevcut Vakıası ve ABD ile İran Arasındaki Saldırıların Yeniden Başlaması	19
Basın Açıklaması: Trump Savaşı Yeniden Körüklemekte ve Hürmüz Boğazı'nı Kendisinden Korumak İçin "Haraç" Talep Etmektedir!	24	ABD ile İran Arasındaki Saldırıların Yeniden Başlamasının Anlamı!	25
Basın Açıklaması: Amerika ile İş Birliği Yapmak ve Onun Çıkarlarına Hizmet Etmek, Dünya ve Ahirette APAÇIK Bir Hüsrandır	27	Basın Açıklaması: Safadi, Ürdünde Amerikan Üsleri Bulunmadığını İddia Ediyor Oysa Ürdün'ün Toprağı da Hava Sahası da Amerikan Güçlerine Ardına kadar Açılmış Durumda!	28
Haber-Yorum: ABD'nin Hakimiyetinin Çöküşü ve İslam Ümmeti İçin Bir Ders	29	Basın Açıklaması: Mekke Anlaşması Ümmetin Değil ABD'nin Çıkarlarına Hizmet Ediyor	30
Amerika'nın İran'a Yönelik Savaşından Çıkarılacak Dört Ders	31	Haber-Yorum: Müslümanların Ortak Savunma Anlaşmalarına Değil, Nübüvvet inhacı Üzere Tek Bir Devlete İhtiyacı Vardır	33
Basın Açıklaması: Amerikan Savaşı, Orman Kanunları ve Bedelini Ödeyen İnsanlar	34	Soru Cevap: Irak ve İran Yanlısı Grupların Akıbeti	35
Basın Açıklaması: Amerika, Savunma Anlaşması İmzalamalarını İstediginde Müslümanların Yöneticileri Amerika'nın Bu Emrini Hemen Yerine Getiriyorlar, Ama Müslümanlar Onlardan Yardım İstediginde Arkalarını Dönüp Gidiyorlar!	39		

www.hizb-ut-tahrir.info

Hizb-ut Tahrir Merkezî Medya Ofisi'nden Seçmeler, Hizb-ut Tahrir Merkezî Medya Ofisi sitelerindeki bazı yayınları içerir. Yalnızca Hizb-ut Tahrir'in, vilayetlerin, medya ofislerinin, resmi sözcülerin ve Hizb-ut Tahrir medya temsilcilerinin yayınları, hizb görüşü olarak tabir edilir. Bunların haricindekiler, Hizb-ut Tahrir'in web sayfalarında veya medya ofisi dergisinde yayınlansa bile yazarının görüşü olarak tabir edilir. Nakil ve alıntıda dürüst olunması, çıkartma, tevil ve değişiklik yapılmaması ve nakledilen kaynağın belirtilmesi şartıyla Hizb-ut Tahrir'in ve web sayfalarının yayınlarından alıntı yapıp yeniden yayınlanması serbesttir.

Sudan'daki Durum ve Amerika'nın Hedefleri

Soru Cevap

Hizb-ut Tahrir Emiri Celil Âlim Ata İbn Halil Ebu Raşta

Soru: “Sudan ordusu ile Hızlı Destek Kuvvetleri (HDK) milisleri arasındaki çatışmalar son dönemde ülkenin güney-orta kesimindeki Kuzey Kordofan Eyaleti’nde zirveye ulaşmıştır...” (28.07.2026 el-Arab el-Cedid) Operasyonlar üç yılı aşkın bir süredir devam ediyor; özellikle de Hızlı Destek Kuvvetleri’nin 26 Ekim 2025 tarihinde El Faşir’i ele geçirmesinin ve ordunun El Faşir’den çekilmesinin ardından bile çatışmalar hala sürüyor... Amerikalı temsilci Massad Boulos’un 20 Haziran 2026 tarihinde üç aylık bir ateşkes sağlamak üzere sunduğu Amerikan önerisi de bu çatışmaların tırmanmasını dindirememiştir... Peki Sudan’daki durum nereye doğru gidiyor? Amerika, çözüm önerisiyle neyi hedefliyor? Ve yakın zamanda bir çözümün gerçekleşmesi mümkün mü? Allah mükafatınızı artırsın.

Cevap: Yukarıdaki soruların cevabının netleştirilmesi için aşağıdaki hususlara bir göz atılması gerekir:

1- Hızlı Destek Kuvvetleri, 22 Şubat 2025 tarihinde Kenya’nın başkenti Nairobi’de “Sudan Anayasal Şartı”nı imzalamışlardır... Ardından “Sudan Kurucu İttifakı” resmen kurulmuştur... Bu ittifak (koalisyon) 26 Temmuz 2025 Cumartesi günü yaptığı açıklamada, ülkedeki resmi hükümete paralel bir hükümet kurulduğunu duyurmuştur... “Koalisyon sözcüsü Alaaddin Nakd, Güney Darfur eyaletinin başkenti Nyaladan X platformu üzerinden yaptığı açıklamada, ittifak liderliğinin bir toplantı gerçekleştirdiğini ve Hızlı Destek Kuvvetleri lideri Muhammed Hamdan Daklu “Hamideti” başkanlığında 15 üyeli bir Başkanlık Konseyi kurulmasına, SPLM-N (Sudan Halk Kurtuluş Hareketi-Kuzey) lideri Abdülaziz el-Hilu’nun başkan yardımcılığına ve Muhammed Hasan et-Teayiş’in de başbakanlığa getirilmesine karar verildiğini duyurmuştur...” (27.07.2026 El Cezire)

2- 26 Ekim 2025 tarihinde Hızlı Destek Kuvvetleri, Mayıs 2024’ten beri kuşatma altında tuttukları, Libya, Çad ve Darfur bölgesinin batı şehirlerine sınır olması nedeniyle stratejik bir konuma sahip olan, idari ve siyasi başkent olan, dolayısıyla ele geçirilmesi sembolik önem taşıyan, diğer yandan Darfur Sultanlığı’nın (1604-1874) tarihi başkenti olması, paralel kurucu hükümetin anlatısında burayı kontrol etmeyi büyük bir sembolik değere sahip kılan Sudan’ın batısındaki Kuzey Darfur eyaletinin merkezi El Faşir şehrini ele geçirdiklerini açıkladı. “Hızlı Destek Kuvvetleri, Pazar günü yaptığı açıklamada, bir yılı aşkın süredir kuşatma altında tuttukları El Faşir şehrinin kontrolünü ele geçirdiğini bildirdi. Bu gelişme, Hızlı Destek Kuvvetleri’nin Darfur’un beş eyaletinde de kontrolü ele geçirdiği ve ülkenin, Sudan Ordusu’nun kontrolündeki doğu ile Hızlı Destek Kuvvetleri’nin kontrolündeki batı olmak üzere fiilen ikiye bölündüğü anlamına geliyor...” (28.10.2025 El Cezire) Darfur’un beş eyaletinden biri olan El Faşir, HDK’nin bu zamana kadar kontrolü ele geçiremediği tek eyalet olmuştur.

3- Böylece Darfur’un Hızlı Destek Kuvvetleri tarafından ele geçirilmesinin ardından bir müddettir ortamı hazırlamaya

çalıştığı Amerika’nın Darfur’u Sudan’dan koparma planı adeta ete kemiğe bürünmüştür. Sudan ordusu da güya sistematik yıkımı ve sivillerin öldürülmesini önlemek amacıyla şehirden çekildiğini açıklayarak buna su taşımıştır. Oysa Amerika’nın bu planını ete kemiğe büründürmek için Amerika’nın talimatı ya da telkiniyle şehri Hızlı Destek Kuvvetleri’ne teslim ettiği çok iyi biliniyor. 03 Kasım 2025 tarihinde yayınladığımız soru cevapta bunu açıkça ortaya koyduk: “Amerika’nın, her iki ajanının heyetlerini Washington’da topladığını ayrıca teyit eden bir diğer husus da şudur: “Bir diplomatik yetkili dün Perşembe günü yaptığı açıklamada, Dörtlü Grubu oluşturan ülkelerin (Amerika Birleşik Devletleri, Suudi Arabistan, Birleşik Arap Emirlikleri ve Mısır), tarafları üç aylık bir insani ateşkese zorlamak amacıyla bugün Washington’da Sudan ordusu ve Hızlı Destek Güçleri temsilcileriyle bir araya geleceğini söyledi. Kaynak, hedefin “ateşkesi kalıcı hale getirmek ve sivillere insani yardım ulaştırılmasını sağlamak için ortak bir baskı kurmak” olduğunu belirtti.” (24.01.2025 El Arabiya) Diğer bir deyişle, Hızlı Destek Güçleri’nin El Faşir’e girişi ile Sudan Ordusu’nun şehri boşaltmasının Washington’daki toplantıyla aynı zamana denk gelmesi, hiçbir şüpheye yer bırakmayacak şekilde, bu stratejik şehrin Hızlı Destek Güçleri’ne devredilmesi kararının Washington’da alındığını, Sudanlı tarafların da bu ihanet kararını sahada derhal yani iki gün sonra uygulamaya koyulduğunu, üçüncü gün de sonuç alındığını gösteriyor.”

4- Hızlı Destek Kuvvetleri’nin 26 Ekim 2025 tarihinde El-Faşir’in kontrolünü ele geçirmesinin ardından, 1 Haziran 2026’da paralel hükümetin Başkanlık Konseyi’nin, geçiş döneminde ulusal güvenlik ve savunma dosyalarının yönetimini organize etmek amacıyla birleşik bir ulusal ordu, güvenlik, savunma ve istihbarat ile ilgili kararlar aldığını açıklaması (01.06.2026 Sky News Arabia) aslında Amerika’nın El Faşir’i HDK’ye teslim etmeyi çok önceden planladığını gösteriyor. Bunun için sadece uygun zaman ve ortamı beklediği anlaşılıyor. ABD’nin, Nairobi şartı, paralel kabine ilanı, bakanlık atamaları ve ulusal ordu/istihbarat kararları ile sahada adım adım planlı bir devlet inşa ederek kontrollü bir şekilde Sudan’ı bölme stratejisi izlediği

görüldüğü. Önce Kenya-Nairobi'de imzalanan Sudan Anayasal Şartı ile batıda kurulacak yapının anayasal altyapısını hazırlamış, sonra Hamideti başkanlığında 15 üyeli paralel hükümetin kurulması ve Et-Teayiş'i'nin başbakan olarak atanması, ardından bakanlıklar ile bankacılık sistemine yönelik kararnameler ile bu yapının siyasi olarak kurumsallaştığını dünyaya ilan etmiştir... Geriye sadece başkenti Nyala olan paralel hükümeti, sembolik bir öneme olan ve halen eyaletin idari ve siyasi başkentliğini yapan El Faşir'e taşımak kalmıştır.

5- Bundan sonra, ABD Başkanı'nın Arap ve Afrika İşlerinden Sorumlu Kıdemli Danışmanı Massad Boulos, mevcut fiili duruma teslim olmaya çağıran yeni bir Amerikan önerisi ortaya atmıştır. Boulos, Sudan hükümetine sunduğu güncellenmiş belgesinde "İnsani yardımların ulaştırılmasını ve ihtiyaç sahiplerine ulaşmasını kolaylaştırmak, sivilleri, altyapıyı, kamu tesislerini ve hizmetlerini korumak ve bunların onarımı için çalışmak amacıyla ülke genelinde 90 günlük kapsamlı ve derhal geçerli bir insani ateşkes ilan edilmesi" teklifinde bulunmuştur. Boulos belgede ayrıca "insani yardımların ulaşımını kolaylaştırmaya, sivilleri korumaya ve yerinden edilmiş kişilerin geri dönüşü için uygun koşulları hazırlamaya katkıda bulunacak sınırlı askeri çekilme operasyonlarını desteklemek üzere Afrika Birliği ve Arap Ligi'nin katılımıyla Birleşmiş Milletler'e bağlı bir mekanizmanın kurulmasını, anlaşmanın uygulanmasını denetlemek için bir koordinasyon komitesi ile ateşkes sırasında ortaya çıkabilecek her türlü anlaşmazlığın izlenmesi ve çözülmesi için mekanizmalar oluşturulmasını" önermiştir. Boulos belgede aynı zamanda, "kalıcı bir ateşkese ulaşmak ve sivil bir otorite tarafından yönetilen bir geçiş sürecini başlatmak amacıyla müzakere yapmak için ateşkes döneminden yararlanılması" çağrısında bulunmuştur. Ayrıca belgede "Kalıcı ateşkes ve buna bağlı güvenlik düzenlemeleri konusunda müzakereler yürütülmesi, gerektiğinde askerî birliklerin geri çekilmesi ve yeniden konuşlandırılması yönünde adımlar atılması, ilk aşamada özellikle Kuzey Darfur ve Kuzey Kordofan eyaletlerine öncelik verilmesi, tüm bu adımların Birleşmiş Milletler mekanizmasıyla uyum içinde yürütülmesi, silahsızlandırma, terhis ve yeniden topluma kazandırma programlarının uygulanması, silahlı güçlerin kamplarda toplanması ve buna bağlı diğer güvenlik tedbirlerinin hayata geçirilmesi." çağrısı yapmıştır. Son olarak belgede Boulos; "seçilmiş bağımsız bir sivil hükümete karşı sorumlu, birleşik bir ulusal ordunun korunması ve Birleşmiş Milletler mekanizmasına dayanarak uluslararası gözlemcilerin konuşlandırılması" önerisinde bulunmuştur.

6- Amerikan önerisinde yer alan ateşkes, görünürde insani yardımların ulaştırılması gerekçesine dayandırılrsa da, söz konusu ateşkesin Hızlı Destek Kuvvetleri gibi ayrılıkçı ve isyancı bir yapı ile yapılması, fiilen bu yapının varlığını tanımak ve mevcut konumunu meşrulaştırmak anlamına geliyor. Aynı şekilde belgede geçen "geri çekilme ve kuvvetlerin yeniden konuşlandırılmasını da kapsayan güvenlik düzenlemeleri" ifadesi, Hızlı Destek Kuvvetleri'nin varlığının korunacağını

ve faaliyetlerini sürdüreceğini açıkça gösteriyor. Belgede HDK'nin dağıtılması veya tamamen tasfiye edilmesinden hiç söz edilmemekte; aksine, HDK'nin yeniden konuşlandırılması çağrısında bulunarak dolaylı biçimde varlığını sürdürmesi talep edilmektedir. Böylece belge, ülkenin ordusu ile Hızlı Destek Güçleri gibi ülkeyi parçalamaya çalışanları bir tutmaktadır. Belgede ayrıca "insani yardımların ulaşmasını kolaylaştırmak, sivilleri korumak ve yerinden edilenlerin dönüşü için uygun koşulları hazırlamak" bahanesiyle "sınırlı askeri geri çekilme operasyonları" çağrısında bulunulmuştur. Bu da söz konusu milis güçlerin varlıklarına son verilmeksizin muhafaza edileceğini doğrulamaktadır. Belgede, "ülke genelinde 90 günlük kapsamlı ve derhal bir insani ateşkes ilan etmek" ve "kalıcı bir ateşkese ulaşmak ve sivil bir otorite liderliğinde geçiş sürecini başlatmak için ateşkes döneminden yararlanmak" çağrısında bulunulması, Hızlı Destek Güçleri'nin varlığının ve hakimiyetinin meşruiyeti kabul edildiği anlamına gelir. Zira belge, Hızlı Destek Kuvvetleri'ne ayrılıkçı ve isyancı bir güç olarak atıfta bulunmak yerine Sudan'ı bölmek için kurdukları ayrılıkçı hükümeti kabul etmektedir.

Bilindiği üzere bu son Amerikan önerisi yeni bir şey değildir; eski olup, 12 Eylül 2025 tarihinde Dörtlül Grup (ABD, Suudi Arabistan, Mısır ve Birleşik Arap Emirlikleri) adına sunulan ve üç aylık insani ateşkesin ardından kalıcı ateşkese geçilmesini öngören önerinin güncellenmiş bir versiyonundan ibarettir.

7- Sudan hükümeti, 20 Haziran 2026 tarihinde kamuoyuna açıklanan Amerika'nın önerisine 25 Haziran 2026 tarihinde yanıt verdi. Ancak bu yanıtın ayrıntıları daha sonra kamuoyuna yansıdı. Nitekim el-Cezire, 10 Temmuz 2026 tarihinde resmî Sudanlı kaynaklara dayanarak hükümetin Amerikan önerisine verdiği cevabın ayrıntılarını yayımladı. Bu kaynaklara göre hükümet cevabında, "Hızlı Destek Kuvvetleri'nin, Amerikan-Suudi sponsorluğunda iki tarafın Cidde Bildirgesi'ni imzaladığı tarih olan 11 Mayıs 2023 tarihinden bu yana bu yana kontrol altında tuttuğu tüm şehirlerden çekilmesi şartıyla hükümetin savaşı müzakereler yoluyla bitirme ve 90 gün sürecek bir insani ateşkesi kabul etme taahhüdünü yenilediğini" ifade etmiştir. Hükümetin yanıtında ayrıca "Sudan'ın birliğinin ve toprak bütünlüğünün korunması, Sudan Silahlı Kuvvetleri'nin tek ve birleşik millî ordu olarak muhafaza edilmesi, bütün silahlı oluşumların bu orduya entegre edilmesi,

Sudan'ın iç işlerine yönelik dış müdahalelerin sona erdirilmesi, Hızlı Destek Kuvvetleri'ne silah ve yabancı savaşçı desteğinin durdurulması" hususları da yer almıştır. Sudan hükümetinin verdiği yanıtın ikinci sayfasında ise HDK'nın şehirlerden çekilmesi ve belirli bölgelerde toplanması için üç aşamalı bir plan sunulmuştur: Birinci aşama: 30 gün içinde uygulanacak olup Mavi Nil bölgesi, Kuzey Kordofan ile Kuzey, Orta ve Batı Darfur'dan çekilmeyi içerecek. İkinci aşama: Birinci aşamanın tamamlanmasından itibaren 30 gün içinde başlayacak olup Hızlı Destek Güçleri'nin Batı Kordofan ve Güney Darfur eyaletlerindeki şehirlerden çekilmesini kapsayacak. Üçüncü aşama: İkinci

aşamanın uygulanmasından itibaren 30 gün içinde başlayacak olup; Doğu ve Güney Kordofan eyaletlerinden çekilmeyi içerecek. HDK ile müttefik olan Abdülaziz el-Hilu liderliğindeki Halk Kurtuluş Hareketi-Kuzey'in kalesi konumundaki Kauda da toplanma merkezi olarak belirlenmiştir. Hükümetin yanıtının üçüncü sayfasında ise "Özgür ve adil seçimler yapılana kadar sürecek geçici bir sivil hükümete ulaşmak amacıyla kapsayıcı bir Sudanlılar arası diyalog yoluyla siyasi sürecin ayrıntıları" yer almıştır. Dolayısıyla Sudan hükümetinin Hızlı Destek Kuvvetleri'nden kontrol ettiği şehirlerden çekilip belirli yerlerde konuşlanmasını talep etmesi, aslında onun varlığını, feshedilmemesini ve varlığına son vermemesini tanımak anlamına gelir. Kaldı ki Hızlı Destek Kuvvetleri'nin hükümetin çekilme veya müzakere taleplerine yanıt vermesi de kolay değildir. Aksi takdirde baştan isyan etmez, korkunç fiiller işlemez, bunca suçu işlemez, bu kadar zarara ve milyonlarca insanın yerinden edilmesine neden olmazdı. Dolayısıyla HDK meselesi, askeri güç kullanılarak kökten ortadan kaldırılmasıyla ancak kesin biçimde çözüme kavuşturulabilir.

8- Trump'ın Arap ve Afrika İşlerinden Sorumlu Kıdemli Danışmanı Massad Boulos'un 20 Haziran'da Kahire'de açıkladığı bu plan dikkatlice incelendiğinde; bu ve önceki ateşkes planlarının aslında ABD'nin Darfur'u Sudan'dan koparma planına hizmet ettiği görülür. Başka bir ifadeyle ABD'nin şimdiye kadar sunduğu planlar ya Hızlı Destek Kuvvetleri'ni müzakere masasına oturacak ve muhatap alınacak bir yönetim yapısına ve siyasi programa sahip paralel bir siyasi varlık olarak göstermeyi amaçlamakta ya da sunduğu ateşkesler ile ABD, Sudan Ordusu'nun El Faşir'i geri almasının önünü tamamen tıkamak ve Hamideti'nin El Faşir üzerindeki kontrolünü perçinlemeyi hedeflemektedir. Bu nedenle Amerika'nın ya bizzat Massad Boulos ya da Dörtlülük Grup aracılığıyla sunduğu ateşkes önerilerine bu gözle bakılması elzemdir. Yani Darfur'un ayrılmasını tamamlamak için kademeli bir hazırlık yapmak ve müzakere konusunu diğer çatışma bölgeleriyle ilişkilendirmek... Nasıl ki Güney Sudan'ın ayrılması uzun yıllara yayılan aşamalı bir süreç sonunda gerçekleştirildiyse, burada da benzer bir yöntemin izlendiği görülmektedir. Yoksa Sudan'da yaşanan insani kriz ne Amerika ne de Trump'ın umurunda değildir!

9- Hızlı Destek Kuvvetleri'nin Darfur üzerindeki kontrolünü pekiştirmek amacıyla saldırılar, sadece Darfur'da değil; başta başkent Hartum olmak üzere Sudan'ın doğu eyaletleri ile Hızlı Destek Kuvvetleri'nin kontrolüne geçen beş Darfur eyaletini birbirinden ayıran üç Kordofan eyaletinde de tırmanışa geçmiştir. Sudan ordusuna ait savaş uçakları, HDK'yı Kuzey Kordofan'ın başkenti El-Ubeyyid'e yönelik saldırılarından geri püskürtmek amacıyla birçok şehir ve köydeki HDK birliklerine hava saldırıları düzenlemektedir. HDK'nın Kordofan eyaletlerindeki saldırılarının ve El-Ubeyyid şehrini ele geçirme girişiminin temel amacının, çatışmaları Darfur'da kontrol altında tuttuğu bölgelerden uzaklaştırmak, dikkatleri oradan başka yöne çevirmek ve insanlara Darfur meselesini zamanla

unutturmak olduğu anlaşılmaktadır. Zira HDK, asli hedefi olmayan başka bir bölgede savaşılmaktadır. Etiyopya sınırındaki Mavi Nil bölgesinde de benzer durum yaşanmaktadır. Zira Sudan ordusu, 10 Temmuz 2026 tarihinde X platformundaki hesabından yaptığı açıklamada, HDK ve müttefiki SPLM-N'nin saldırılarını püskürterek ülkenin güneydoğusundaki Mavi Nil eyaletinde bulunan Daim Saad ve Yara bölgelerinde kontrolü sağladığını ve stratejik Kurmuk şehrini geri aldığını duyurdu... Böylece, Hızlı Destek Kuvvetleri'nin tüm Darfur üzerindeki hakimiyetini sağlamlaştırmak ve Darfur'un yeniden rejimin kontrolüne geçmesinin bir müzakere konusu olmaktan çıkarılıp, müzakerelerin yalnızca çatışmaların sürdüğü diğer bölgeler üzerine yürütülmesini sağlamak amacıyla savaşın başka bölgelerde devam edeceği anlaşılmaktadır! Bu sebeple El-Ubeyyid şehri haftalardır son derece şiddetli karşılıklı saldırılara sahne olmaktadır... Birleşmiş Milletler de geçen mayıs ayında Kordofan bölgesinde saldırıların tırmanışa geçtiği uyarısında bulunmuş ve yalnızca Ocak-Nisan 2026 döneminde en az 880 sivilin hayatını kaybettiğini açıklamıştır. UCM (Uluslararası Ceza Mahkemesi) Başsavcı Yardımcısı Nezat Şemim Han da 16 Temmuz 2026'da BM Güvenlik Konseyi'nde verdiği brifingde, "Sudan'ın güneyindeki Kuzey Kordofan eyaletinin başkenti El-Ubeyyid şehrinde en ağır uluslararası suçların işlenmesi an meselesi olabilir. Daha fazla vahşetin yaşanmasını önlemek üzere harekete geçmek bu Konseyin ve tüm devletlerin sorumluluğundadır." diye uyarıda bulunmuştur." (16.07.2026 Anadolu Ajansı) Sudan'ın birliğini korumak ve her parçasını savunmak farz olsa da, yalnızca Kordofan eyaletlerine odaklanmak, Darfur'un eyaletlerini unutmak ve orduya bu bölgeleri ayrılıkçı HDK güçlerinden kurtarma çağrısında bulunmamak; Darfur'un fiilen ayrılmasını kabullenmek, ayrılışına sessiz kalmak ve diğer eyaletlere odaklanmak anlamına gelir! Bu nedenle söz konusu bölgelerde çatışmalar giderek şiddetlenmektedir. "Sudan ordusu ile Hızlı Destek Kuvvetleri (HDK) milisleri arasındaki çatışmalar son dönemde ülkenin güney-orta kesimindeki Kuzey Kordofan Eyaleti'nde zirveye ulaşmıştır..." (28.07.2026 el-Arab el-Cedid) Böylece çatışmalar, Darfur dışındaki bölgelerde devam etmekte ve bir anlaşma imzalanması söz konusu olduğunda bu kuvvetlerin Darfur dışındaki bölgelerden çekilmesi üzerine müzakereler yürütmek ve Darfur'un ayrılmış olarak kalmasını sağlamak için ordu bu bölgelerde savaşılmaya devam ettirilmektedir!

Son olarak ey Sudan halkı! Allah Subhânehu ve Teâlâ ve Rasûlullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e karşı samimi ve ihlaslı kimseler olarak size daha önce defalarca yaptığımız çağrıyla yineliyor ve Allah'tan bu çağrının can kulağıyla dinlenmesini ve hayırlı bir karşılık bulmasını diliyoruz. Allah, salih kullarının velisidir.

"Ey büyük İslâm diyarı Sudan'ın aziz halkı! O Sudan ki ilk Müslümanların Sudan'da inşa ettiği ilk mescit olan Dunkula Mescidi'nin bulunduğu Sudan'dır... O Sudan ki Halife Osman Radıyallahu Anh döneminde gerçekleşen büyük İslâm fethinin

diyarı olan Sudan'dır! Öyle ki Osman RadıyAllahu Anh, Mısır valisine İslam'ın nurunu Sudan'a sokmasını emretmesi üzerine dönemin Mısır valisi, Abdullah bin Ebi es-Sarh komutasındaki İslam ordularını göndererek Hicri 31 yılında Sudan'ın fethi gerçekleşmiştir... Böylece Allah Subhânehu ve Teâlâ'nın lütfuyla İslam, kuzeyinden güneyine, doğusundan batısına kadar tüm Sudan'a hızla yayılmış, Müslüman halifeler döneminde de bu devam etmiştir...

Ey 1896'dan Birinci Dünya Savaşı'nın ortalarına (1916) kadar İngilizlere karşı cihat eden mücahit Sudan halkı! Ey güçlü takva sahibi kahraman Darfur Valisi mücahit âlim "Ali bin Dinar"ın şehit olduğu toprakların halkı! O Ali bin Dinar ki; Medine ve Şam halkının mikat yeri olan "Zülhuleyfe"nin onarılmasında ve bugün bile onun adıyla anılan "Ebyar-ı Ali" (Ali kuyuları) olarak bilinen hacılara su sağlayan kuyuların inşasında büyük pay sahibidir...

Ey Sudan halkı! Size sesleniyoruz, pişman olmadan ve pişmanlığın fayda etmeyeceği gün gelmeden önce hadi durumu

düzeltilin... Çatışan tarafların yakasına yapışın ve onları hakka zorlayın... Raşidi Hilâfeti kurmak için Hizb-ut Tahrir'e yardım edin. Çünkü Hilafette İslam ve Müslümanların izzeti, küfrün ve kâfirlerin zilleti söz konusudur... Allah'ın rızası ise hepsinden daha büyüktür...

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَى لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ
"Şüphesiz ki bunda kalbi olan yahut hazır bulunup kulak veren kimseler için bir öğüt vardır." [Kâf 37]"

Böylece Sudan; İslam ile yeniden güçlü ve izzetli hale gelecek, üzerinde "Lâ ilâhe illallah Muhammedun Rasûlullah" Ukab sancağı dalgalanacaktır.

وَيَوْمَئِذٍ يَقَرُّ الْمُؤْمِنُونَ بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ
"O gün Allah'ın zafer vermesiyle müminler sevinecektir. Allah, dilediğine yardım eder. O, mutlak güç sahibidir, çok merhametlidir." [Rum 4-6]

H.15 Safer 1448
M.29 Temmuz 2026

**Hizb-ut Tahrir
Sudan Vilayeti
Medya Bürosu**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا
يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

No: SD-BA-2026-RS-TR-44

H. 29 Zilkade 1447 / M. 16 Mayıs 2026

Hizb-ut Tahrir / Sudan Vilayeti Resmi Sözcüsünün, "Gasıp Düşmandan Meşruiyet Aramak Yerine Gasp Edilen Otoritesini Ümmete Geri Verin" Başlıklı Basın Toplantısında Yaptığı Konuşma

Basın Açıklaması

Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamdolsun. Salat ve selam âlemlere rahmet olarak gönderilen, muttakilerin imamı ve mücahitlerin önderi Efendimiz ve sevgilimiz Muhammed'in, onun âlinin, ashabının ve onu dost edinenlerin üzerine olsun.

Değerli kardeşlerim ve canlı yayın üzerinden bizleri takip eden izleyiciler! Allah'ın selâmı, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun.

Sudan Hükümeti Başbakanı Kâmil İdris, 11 Mayıs'ında Vatikan'ı ziyaret etti, Papa XIV. Leo ile görüştüktan sonra, Oxford ve Cambridge üniversitelerinde iki konferans vermek üzere Birleşik Krallık'a geçti. Kâmil İdris'in bu gezisi; Avrupanın ve özellikle de İngiltere'nin, Orgeneral el-Burhan liderliğindeki askerlerden ve Kâmil İdris liderliğindeki sivil hükümetten oluşan Sudan

yöneticilerinden meşruiyeti (şer'iyyeti) çekip alma çabasının ardından geldi. Bu durum, 15 Nisan'da Berlin'de gerçekleştirilen Sudan konulu Konferansta açıkça görülmüştür. Söz konusu konferansa Sudan hükümeti davet edilmezken, eski Başbakan Abdullah Hamduk liderliğindeki "Sumud İttifakı" konferansa davet edilerek Sudan'ı temsil eden taraf olarak pazarlanmaya

çalışılmıştır. Avrupa, ona Avrupalı yetkililerle görüşme imkânı tanımış ve Sudan krizini onunla ele almıştır. Berlin Konferansı öncesinde Hamduk, BM Genel Sekreteri'nin kişisel temsilcisi Beka Havisto ile görüşerek Sudan'daki savaşı sona erdirmeye yönelik uluslararası çabaları ele almıştır. Sudan Hükümeti, Avrupa'nın kendi meşruiyetini sarsıp bu meşruiyeti sivil adamlarına (özellikle Sumud İttifakı'na) verme girişimlerini fark edince; Sudan Dışişleri Bakanlığı resmi bir açıklama yaparak, kendilerine danışılmadan veya davet edilmeden düzenlenen Berlin Konferansı'nı açıkça kınamıştır. Berlin Konferansı'nın ulusal egemenliği aşan sömürgeci bir vesayet yaklaşımı olarak nitelendirmiş ve hükümetin yok sayılmasının uluslararası ilişkilerde tehlikeli bir emsal teşkil ettiğini vurgulamıştır.

Egemenlik Konseyi Başkanı General El Burhan da Berlin Konferansı'nın ardından birçok ülkeye yoğun ziyaretler gerçekleştirmiştir. Geçtiğimiz 20 Nisan'da Suudi Arabistan'a gitmiş, oradan doğrudan Umman'a geçmiş ve ardından 13 Mayıs Çarşamba günü Bahreyn'i ziyaret etmiştir.

Bütün bu ziyaretler ve benzerleri, hem askerî hem sivil kanadıyla Sudan hükümetinin meşruiyete sahip olduğunu ispatlama çabasından başka bir şey değildir. Nitekim ziyaret etikleri bu ülkelerde el-Burhan ve Dr. Kamil İdris resmi törenle karşılanmışlardır.

Amerika'nın adamları olan askerler ile Avrupa'nın özellikle de İngiltere'nin adamları olan siviller arasındaki meşruiyet savaşı, sürekli yenilenen eski bir çatışmadır. Bu çatışma, "kurtuluş" rejiminin devrilmesinden sonra daha açık hâle gelmiştir. Avrupa ve özellikle İngiltere, yetkiyi askerlerin elinden alıp sivillere vermeye çalışmıştır. Bilindiği üzere, bu itiş kakış devam etmiş, nihayet savaş patlak vermiştir. Aslında bu savaş, sivillerin sözde "Çerçeve Anlaşması" ile askerlerden iktidarı almasının yolunu kesmek amacıyla patlak vermiştir.

Sudan'da, bu uluslararası çatışmayı sömürgeci güçlerin veya yandaşlarının lehine değil de Ümmetin lehine sonlandıracak ideolojik bir devlet kurulmadığı sürece bu meşruiyet mücadelesi devam edecektir. Zira sömürgeci kâfir, Osmanlı Hilafeti'ni yıktıktan sonra Ümmetin otoritesini gasp etmiş ve Müslüman topraklarını işlevsel küçük devletçiklere bölerek bizzat ya kendisi ya da vekilleri aracılığıyla yönetmeye başlamıştır. Bilindiği üzere bu devletçiklerin görevi Ümmete değil, sömürgeciye hizmet etmektir!

Aslında otorite Ümmete aittir. Peygamber Sallallahu Aleyhi ve Sellem Medine-i Münevverede ilk İslam Devleti'ni kurduğundan beri yönetim yetkisini Müslümanlardan şer'i biat yoluyla almıştır. Yine Râşidi Halifelerin her biri de yetkiyi Ümmetten şer'i biat yoluyla almıştır. İslam'daki yönetim kaidelerinden birine göre otorite Ümmete aittir. Hizb-ut Tahrir tarafından hazırlanan "Hilafet Devleti Anayasa Taslağı"nın 22. maddesinde şöyle geçmektedir:

"Madde-22: Yönetim nizamı dört kaide üzerine kuruludur:

1. Hakimiyet Şeriatındır, halkın değildir.
2. Otorite ümmetindir.
3. Tek bir halife nasbetmek, Müslümanlara farzdır.
4. Şer'i hükümleri benimsemeye yalnızca halifenin hakkı vardır.

Dolayısıyla anayasayı ve bütün kanunları belirleyen odur."

Burada bizi ilgilendiren, bu maddenin "otorite ümmete aittir" şeklindeki b bendidir. Şeriat, halifenin tayinini ümmete bırakmış ve halifenin yönetim yetkisini biat ile almasını şart koşmuştur. Ubade bin Samit'ten rivayet edildiğine göre

بَايَعْنَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ فِي الْمَنْشَطِ وَالْمَكْرَهِ

"Gönlünüzü hoşuna giden şeylerde olsun, hoşuna gitmeyen şeylerde olsun iştirmek ve itaat etmek üzere Rasûlullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e biat ettik." Abdullah bin Amr bin el-Âs'dan rivayet edildiğine göre Peygamber Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur:

وَمَنْ بَايَعَ إِمَامًا فَأَعْطَاهُ صَفَقَةً بِيَدِهِ وَتَمَرَةً قَلْبُهُ فَلْيُطْعَهُ إِنْ اسْتَطَاعَ فَإِنْ جَاءَ آخَرُ يُنَازِعُهُ فَاضْرِبُوا عَنْقَ الْآخَرِ

"Kim ki bir imama biat eder, eliyle musafaha ederek kalbinin sevgisini verirse gücü yettiği kadar itaat etsin. Eğer başka birisi gelip o imamla (yönetimi ele geçirmek için) mücadele ederse sonra çıkanın boynunu vurun." [Müslim]

Mademki Müslümanız, yönetenler ve yönetilenler olarak hepimizin Âlemlerin Rabbi olan Allah'ın şu emrine uyması farzdır:

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

"Hayır! Rabbine andolsun ki onlar, aralarında çıkan çekişmeli işlerde seni hakem yapıp, sonra da verdiğin hükme, içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın, tam bir teslimiyetle boyun eğmedikçe iman etmiş olmazlar" [Nisa 65]

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ

"Allah ve Rasûlü bir işe hüküm verdiği zaman, inanmış bir erkek ve kadına o işi kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur." [Ahzab 36]

Bu nedenle askerî ve sivil yöneticiler, meşruiyeti Avrupalı ya da Amerikalı işgalci düşmandan aramak yerine, ümmetin gasp edilmiş otoritesini yeniden ümmete iade etmelidir. Ümmet de hilafetin şartlarını taşıyan bir kişiye Allah'ın Kitabı, Rasûlü'nün sünneti ve bunların gösterdiği esaslara göre yönetmek üzere biat etmelidir. İşte o zaman ümmet yeniden özgür ve izzetli olacak; bütün insanlığa hayrı taşıyacak, âlemlerin Rabbini razı edecek ve kâfirlerin boyunduruğundan kurtulacaktır.

ve's Selamu Aleykum ve Rahmetullahi ve Berakâtuh

İbrâhîm Usmân [Ebu Halîl]

Hizb-ut Tahrir

Sudan Vilayeti Resmi Sözcüsü

**Hizb-ut Tahrir
Sudan Vilayeti
Medya Bürosu**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا
يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

No: SD-BA-2026-RS-TR-60

H. 29 Muharrem 1448 / M. 14 Temmuz 2026

Güney Sudan Kırmızı Çizgileri Aşıp Abyei'yi İlhak Etti, Buna Karşın Sudan Hükümeti Sönük ve Cılız Bir Tavır Ortaya Koydu

Basın Açıklaması

Güney Sudan Ulusal Seçim Komisyonu, 22 Aralık 2026 tarihinde yapılması planlanan genel seçimler için belirlenen 102 seçim bölgesinden biri olarak, tartışmalı Abyei idari bölgesini Warrap eyaletindeki 12 seçim bölgesine dâhil etti. Güney Sudan hükümetinin bu tasarrufu, kırmızı çizgilerin tehlikeli biçimde aşılması anlamına gelir, hatta açık bir savaş ilanı niteliğindedir! Eğer bu uyduruk devletçik, Sudan hükümetinin vereceği tepkiden emin olmasaydı böyle bir adım atmaya asla cüret edemezdi. Nitekim Sudan hükümetinin tepkisi, olayın vahametiyle bağdaşmayacak derecede sönük ve zayıf kalmıştır. Dışişleri Bakanlığı sadece şu açıklamayı yapmakla yetinmiştir: “Sudan Hükümeti, Seçim Komisyonu’nun 2005 Kapsamlı Barış Anlaşması’na ekli Abyei Protokolü’ne açıkça aykırı olan bu kararı reddetmektedir.” Bakanlık ayrıca söz konusu kararın, 2011 yılında iki ülke arasında imzalanan güvenlik düzenlemelerine ve Abyei Bölgesi Geçici İdaresi’ne de aykırı olduğunu; söz konusu anlaşmaların ise nihai bir çözüme ulaşmak için iki ülke arasında önkoşulsuz müzakere çağrısında bulunan 2046 sayılı Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi kararının alınmasına zemin hazırladığını ifade etmiştir!

Bakanlık, Sudan’ın protokoller ve imzalanmış anlaşmalarla güvence altına alınan hukukî haklarına bağlı olduğunu vurgularken, iyi komşuluk ilişkilerine olan bağlılığını da yinelemiştir. Ayrıca Birleşmiş Milletler’i, uluslararası ve bölgesel kuruluşları, dost ve kardeş ülkeleri ile Abyei’ye ilişkin protokol ve anlaşmalara garantör olan tarafları, varılan mutabakatların uygulanması için harekete geçmeye ve hukukî çerçevenin dışında gerçekleştirilen tek taraflı adımları reddetmeye çağırmıştır.

Güney Sudan’ı ana gövdeden koparan önceki hükümetin bir devamı olan mevcut Sudan hükümetinden, bu denli utanç verici ve zelil bir tavır beklemek yadırganacak bir durum değildir. Halbuki böylesine zelil bir tavır, iddia ettikleri gibi egemen bir devlete asla yakışmamaktadır! Zira böylesine cılız bir tavır, Güney Sudan’ı Abyei’yi kendi topraklarına katma planından vazgeçirmeye asla yetmeyecektir. Böyle bir durumda alınması gereken asgari tutum; uğursuz Naivasha Anlaşması da dahil olmak üzere Güney Sudan ile olan tüm anlaşmaları iptal etmekle tehdit etmek ve Güney Sudan’ı -asıl doğal durumu olan- Sudan’ın bir parçası olarak kabul etmektir.

وَأَمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ
“Eğer (antlaşma yaptığın) bir kavmin hainlik etmesinden

kesin olarak korkarsan, sen de antlaşmayı aynı şekilde bozduğunu onlara bildir. Çünkü Allah, hainleri sevmez.” [Enfal 58]

Allah’ın izniyle yakında yeniden kurulacak Hilafet Devleti, Güney Sudan’ı yeniden ana vatan Sudan’ın bağrına döndürecek, bununla da kalmayıp Sudan’ı diğer İslam beldeleriyle birleştirecektir. Böylece Hilafet Devleti; insanlığa nur ve hayır taşıyan, insanları kapitalizmin ve diğer beşerî sistemlerin karanlıklarından İslam’ın adaletine ve rahmetine çıkaran dünyanın lider devleti olacaktır. Allah’ın izniyle bu yakında mutlaka gerçekleşecektir. Zira Müslümanların, hatta tüm dünyanın gecesi artık fazlasıyla uzamıştır ve artık şafağın sökmesi kaçınılmazdır.

لِيُثَلَّ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ

“İşte Çalışanları bunun için çalışsın.” [Saffat 61]

**İbrâhîm Usmân [Ebu Halil]
Hizb-ut Tahrir
Sudan Vilayeti Resmi Sözcüsü**

**Hizb-ut Tahrir
Sudan Vilayeti
Medya Bürosu**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا
يَعْبُدُونِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

No: SD-BA-2026-RS-TR-63

H. 04 Safer 1448 / M. 18 Temmuz 2026

Hizb-ut Tahrir / Sudan Vilayeti Resmi Sözcüsünün “Massad Boulos Mayınlı Belgesi ve Amerika’nın Sudan’daki Şüpheli Rolü” Başlıklı Basın Toplantısında Yaptığı Konuşma

Basın Açıklaması

Hamd alemlerin Rabbi olan Allah’a mahsustur. Salat ve selam, insanları âlemlerin Rabbinin hükümleriyle yönetenlerin en hayırlısı olan Efendimiz, Sevgilimiz ve Önderimiz Muhammed bin Abdullah’ın, O’nun âlinin, ashabının ve kıyamete kadar O’nun yolunda gidenlerin üzerine olsun.

Kıymetli kardeşlerim ve canlı yayın üzerinden bizleri takip eden değerli izleyiciler! Allah’ın selâmı, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun.

Bugünkü basın toplantımızın başlığı: “Massad Boulos Mayınlı Belgesi ve Amerika’nın Sudan’daki Şüpheli Rolü”dür

Geçtiğimiz 25 Haziran tarihinde Sudan Dışişleri Bakanı Muhyiddin Salim, Amerika’nın ateşkes önerisine ilişkin hükümetin resmî cevabını, ABD’nin Afrika ve Arap İşlerinden Sorumlu Özel Danışmanı Massad Boulos’a iletti. Ancak o tarihten bugüne kadar ne Boulos’un sunduğu belgenin içeriği ne de hükümetin verdiği cevabın ayrıntıları kamuoyuna açıklanmıştır. Buna rağmen insanlar bütün bu süre boyunca belgenin muhtevasını ve hükümetin cevabını tartışmakla meşgul edilmişlerdir.

Bizler bugün burada, bu basın toplantısında Amerikan önerisinin maddelerini ya da buna verilen yanıtı tartışmak için değil; Amerika’nın Sudan’daki şüpheli rolünü ortaya koymak ve Amerika’nın Sudan sorununu çözmekte samimi olup olmadığını, yoksa bunu kendi çıkarları için mi yönettiğini ele almak için bulunuyoruz.

Bu soruya sağlıklı cevap verebilmek için önce Amerika’nın gerçek konumunu ve karakterini doğru değerlendirmek gerekir.

Birincisi: Amerika’nın sahip olduğu büyük askerî, siyasi ve ekonomik güç, onu bugün dünyadaki hemen her ülkeye müdahale eden bir devlet hâline getirmiştir. Hiçbir istisna olmaksızın bütün devletler üzerinde hâkimiyet kurmaya çalışan küresel bir siyaset izlemektedir.

İkincisi: Bugün dünyada yaşanan hemen her büyük krizde Amerika’nın bir payı bulunmaktadır. Çatışma bölgelerini körükleyen odur. Kötülüğünden kendi müttefikleri bile nasibi almaktadır. Kanada’yı ilhak etme ve Grönland’ı kendi topraklarına katma girişimleri bunun açık örnekleridir. Gazze’de

Yahudi varlığının yürüttüğü soykırım savaşına destek veren de Amerika’dır. İran’a, nükleer silah edinmesini engelleme bahanesiyle savaş açan da odur. Bütün dünya, Hiroşima ve Nagazaki’de nükleer silah kullanan tek devletin Amerika olduğunu biliyor. Irak ve Afganistan’da Müslümanlara karşı uluslararası hukukça yasaklanmış silahlar kullanan da yine Amerika’dır. Bunlar sadece sayısız örnekten birkaçıdır.

Üçüncüsü: Amerika önce kriz üretir, sorun çıkarır ve gerilimleri tırmandırır; ardından da bu krizleri yönetmeye ve onlara çözüm üretmeye çalışır. Çünkü bu yöntem, dünya üzerindeki hâkimiyet stratejisinin temel unsurlarından biridir.

İşte Amerika’nın gerçek yüzü budur. Peki Amerika Sudan’dan ne istemektedir?

1- Sudan, Müslüman beldelerinden biridir. Büyük doğal zenginliklere sahiptir ve halkı İslam’ı sevmektedir. Amerika ve sömürgeci Batılı devletler, İslam yönetiminin yeniden hâkim olmasından korkmaktadırlar. Bu nedenle bunu engellemek için her türlü yönetime başvurmaktadırlar.

2- Sudan’daki savaşı başlatan Amerika’dır. Bunu, kendi nüfuzunu ve ajanlarının etkisini güçlendirmek; Avrupa’nın, özellikle de İngiltere’nin nüfuzunu tasfiye etmek amacıyla yapmıştır.

3- Amerika, Sudan’ı parçalayarak kolay yönetilebilecek küçük ve zayıf devletçiklere bölmek istemektedir. Böylece Sudan’ın büyük zenginliklerini daha rahat sömürmeyi hedeflemektedir. Daha önce kendi ajanları eliyle Güney Sudan’ın ayrılmasını sağlamış; şimdi de bu anlamsız savaş yoluyla Darfur’u koparmayı hedeflemektedir. Nitekim eski Sudan Cumhurbaşkanı Ömer el-Beşir, 2017 yılında Rus Sputnik kanalına verdiği televizyon

röportajında Amerika'nın Güney Sudan'ın ayrılmasındaki rolünü açıkça itiraf etmiş ve şöyle demiştir: "Güney Sudan'ın ayrılması, Amerikan yönetiminin doğrudan baskısı ve komplosu sonucunda gerçekleşmiştir." Beşir ayrıca Washington'un Güney Sudan ve Darfur dosyalarını, ağır yaptırımlarla birlikte kullanarak Sudan'ı beş ayrı devlete bölmeyi amaçlayan stratejik bir plan yürüttüğünü ifade etmiştir. Aynı doğrultuda, Beşir döneminin Dışişleri Bakanı İbrahim Ghandur da yaptığı açıklama "Güney'in bağımsızlığı aslında bir komplo olduğu halde yine de kabul etmek zorunda kaldık" demiştir.

İşte Amerika'nın Sudan için istediği gerçeklik budur. Ve işte yöneticilerimizin, Amerika'nın Sudan'a karşı yürüttüğü komplocu politikalara boyun eğen tavrının gerçekliği de budur. Böyle bir durumda aklı başında hangi insan Amerika'nın Sudan'ın hayrını istediğine inanabilir?

Sömürgecilik ve başkalarının kanını emme üzerine kurulu Kapitalist ideolojiyi benimseyen Amerika'nın, dünyayı dengeleyecek başka bir güç olmaksızın dünya liderliğinin başında oturması, dünyayı sürekli bir mutsuzluk, kriz ve sorunlar sarmalına sokmaktadır. Amerika'nın dünyada sebep olduğu bozgunculuk ve peş peşe çıkardığı krizler, bunun en açık

delilidir.

Kapitalist devletlerin, özellikle de Amerika'nın neden olduğu bu mutsuzluk ve sefalet, ancak doğru ideolojiyi, yani Allah'ın Rasûl Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e âlemlere rahmet olarak indirdiği yüce İslam'ı uygulayan Hilafet Devleti'nin kurulmasıyla son bulacaktır. İşte o zaman İslam'ın adaleti kapitalizmin maddiyatçı düşüncesini ve sömürgeci yöntemini bütün çirkinliğiyle ortaya çıkaracaktır. Aynı şekilde İslam'ın hayır dolu gücü, Amerika'nın taşkınlığını ve küstahlığını bitirecek ve onu kendi evine tabii eğer bir evi kalırsa geri dönmeye zorlayacaktır. Sonrasında hayır dünyanın dört bir yanına yayılacak, dünya uzun süren sefaletten sonra rahat bir nefes alacaktır. Yeryüzü Rabbinin nuruyla aydınlanacak ve İslam Ümmeti, insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmet olarak dünya liderliğine yeniden geri dönecektir.

Ve's Selamu Aleykum ve Rahmetullahi ve Berakâtuh

İbrâhîm Usmân [Ebu Halîl]

Hizb-ut Tahrir

Sudan Vilayeti Resmi Sözcüsü

**Hizb-ut Tahrir
Sudan Vilayeti
Medya Bürosu**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا
يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

No: SD-BA-2026-RS-TR-67

H. 09 Safer 1448 / M. 23 Temmuz 2026

Hizb-ut Tahrir'in Dokuz Yıl Önce Uyardığı Tehlike Gerçek Oldu Rönesans Barajı Nil Nehri'nin Çekilmesine ve Su İstasyonlarının Hizmet Dışı Kalmasına Sebep Oluyor

Basın Açıklaması

Avrupa uydusu Sentinel-2 tarafından çekilen son görüntüler, Nil yatağında bir ay içinde belirgin bir çekilme olduğunu ve bunun sonucunda ana su istasyonlarının hizmet dışı kaldığını gösterdi. 22 Temmuz 2026 tarihinde Şarku'l Evsat gazetesinde yayımlanan haberde şu ifadeler yer verildi: "Bu yaz Nil sularının çekilmesi, nehir seviyelerinde sadece mevsimsel bir değişiklik değil, içme suyu istasyonlarının devre dışı kalması ve birçok bölgede su arzının azalmasıyla yüz binlerce Sudanlının hayatını etkileyen bir krize dönüştü. Bunun tarım sezonuna ve gıda güvenliğine sıçramasından endişe ediliyor."

Bu durum beklenen bir şeydi; biz, Hizb-ut Tahrir / Sudan Vilayeti olarak yıllar önce Etiyopya Rönesans Barajı'nın hem Sudan'ın hem de Mısır'ın su güvenliği açısından oluşturacağı büyük tehlikeye dikkat çekmiş; Mısır ve Sudan yöneticilerinin, 23 Mart 2015'te Hartum'da imzaladıkları İlkeler Bildirgesi Anlaşması ile ümmetin haklarından vazgeçerek bu felaket barajının inşasına onay verdiklerini ifade etmiştik.

Bu baraja karşı mücadele kapsamında onlarca seminer ve forum düzenledik; samimi su uzmanlarını davet ederek barajın Sudan ve Mısır'ın su güvenliği üzerindeki ciddi risklerini ortaya koyduk. Buna karşılık, siyasi çevrelerin ve medyanın büyük bir kısmı barajın inşasını destekleyen bir tavır sergiledi ve hükümetin bu projeye izin veren tutumuyla paralel hareket etti. Temmuz 2014'te Sudan Enformasyon ve Sulama Bakanlıklarının organizasyonuyla 32 gazeteciden oluşan geniş bir medya heyeti Rönesans Barajı'nı ziyaret etti. Bu ziyaretin amacı, barajı kamuoyuna olumlu göstermek ve ileride Sudan halkının zarar göreceği bu projeye destek oluşturmak olarak değerlendirildi.

Nitekim ziyaret sonrasında birçok gazeteci, gerçeği yansıtmayan biçimde barajın faydalarını anlatarak toplumun projeyi kabullenmesine katkı sağladı. Genel olarak medya, Hizb-ut Tahrir'in sunduğu güçlü delillere rağmen olumsuz bir tutum sergilemeyi sürdürdü. Eylül 2017'de Hizb-ut Tahrir, "Rönesans Barajı ve Su Savaşı Uyarısı: Yöneticilerin İhmal ve Ümmetin Görevi" başlıklı, orta boy 40 sayfalık bir kitapçık yayımladı. Kitapçıkta, 23 Mart 2015'te Mısır Devlet Başkanı

Abdulfettah es-Sisi, Sudan Devlet Başkanı Ömer el-Beşir ve Etiyopya Başbakanı Hailemariam Desalegn tarafından Hartum'da imzalanan İlkeler Bildirgesi'nin ümmetin hakkının açıkça zayı edilmesi olduğu; Sudan ve Mısır hükümetlerinin bu konuda ağır sorumluluk taşıdığı ifade edildi, onlar için bir utanç ve leke olduğu belirtildi. Ayrıca kitapçıkta: Rönesans Barajı'nın Sudan ve Mısır açısından oluşturduğu riskler, beklenen zararlar, barajın yol açacağı olumsuz sonuçlar ayrıntılı biçimde ele alındı. Bunun yanında nehirlerle ilgili şer'i hükümler açıklanırken, kitabın sonunda Sudan ve Mısır yöneticilerinin Rönesans Barajı'nın inşasına izin vermeleri konusunda işledikleri üç şer'i ihlal de sıralandı.

Kitapçığın sonuç bölümünde ise şu ifadeler yer verildi: "Hilafet tarihi, Müslümanların izzetini ve onların maslahatlarını nasıl koruduğuna dair ibretlerle doludur. Bu, güçlü siyasi duruşu, vakur müzakerecileri, onurlu diplomatları ve gerektiğinde askerî gücü kullanma iradesiyle gerçekleşmiştir. Arkalarında Allah yolunda ölmeyi arzulayan milyonlarca yiğit bulunan bu devlet, izzet ve onur devletidir. Her Müslüman, Allah'ın rızasına uygun güzel bir hayatın gerçekleşmesi için bu devleti yeniden kurmak üzere çalışanlarla birlikte çalışmalıdır. Böyle bir gayret hem göktekilerin hem de yerdekilerin hoşnut olacağı bir hayata vesile olacaktır." İşte çalışanlar bunun için çalışsın.

**İbrâhîm Usmân [Ebu Halîl]
Hizb-ut Tahrir
Sudan Vilayeti Resmi Sözcüsü**

**Hizb-ut Tahrir
Sudan Vilayeti
Medya Bürosu**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا
يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

No: SD-BA-2026-RS-TR-70

H. 17 Safer 1448 / M. 31 Temmuz 2026

Güney Sudan'ın Bölünmesinin Fikir Babası IGAD, Kirli Rolünü Oynamak İçin Yeniden Sahneye Çıkıyor

Basın Açıklaması

Doğu Afrika Hükümetlerarası Kalkınma Otoritesi (IGAD), 30 Temmuz 2026 Perşembe günü Hartum'daki ofisini yeniden açtığını duyurdu. Örgütün Genel Sekreteri Workneh Gebeyehu, ofisin faaliyetlerinin sadece barış süreçlerini desteklemekle sınırlı kalmayacağını, aynı zamanda yeniden imar projelerine de katkı sağlayacağını ifade etti. IGAD, 1996 yılında kurulan, merkezi Cibuti'de bulunan; Sudan, Güney Sudan, Etiyopya, Kenya, Uganda, Somali, Cibuti ve Eritre'yi kapsayan Afrika alt bölgesel hükümetlerarası bir örgüt olarak bilinmektedir. Aslen 1986 yılında Hükümetlerarası Kalkınma ve Kuraklıkla Mücadele Otoritesi adıyla kalkınma, çölleşme ve kuraklıkla mücadeleyle ilgilenen bir örgüt olarak kurulmuş; 1996 yılında ise yeniden yapılandırılarak iddia ettiklerine göre(!) güvenlik ve barışı da kapsayan daha geniş bir yetkiyle Hükümetlerarası Kalkınma Otoritesi haline gelmiştir.

Şüphesiz bu tür örgütler, büyük sömürgeci devletlerin ülkemiz üzerindeki planlarını uygulamak için kurdukları araçlardan başka bir şey değildir. Nitekim IGAD, Güney Sudan'ın Sudan'dan koparılması sürecinde etkin bir rol üstlenmiştir. Güney Sudan'a kendi kaderini tayin hakkını tanıyan Machakos Protokolü, IGAD'ın himayesinde hazırlanmıştır. Yine bu örgüt, Güney Sudan'ın ayrılmasının doğrudan zeminini oluşturan uğursuz Naivasha Anlaşması sürecinde de önemli rol oynamıştır.

Sudan ordusu ile Hızlı Destek Kuvvetleri arasında patlak veren mevcut savaştan sonra da bu örgütün oynadığı rol açıkça görülmüştür. IGAD, Sudan ordusu ile Hızlı Destek Kuvvetleri'ni eşit taraflar olarak değerlendirmiş, hatta Ocak 2024'te Kampala'da düzenlenen olağanüstü liderler zirvesine HDK lideri Muhammed Hamdan Daklu da (Hamideti) katılmıştır. Bunun üzerine Sudan hükümeti, 20 Ocak 2024 tarihinde örgütteki üyeliğini askıya almıştır. Ne yazık ki bugün aynı örgütün yeniden Sudan'a dönmesine ve kirli rolünü oynamasına izin verilmektedir.

Ey Sudan halkı! Peygamber Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyuruyor:

لَا يُلْدَغُ الْمُؤْمِنُ مِنْ جُحْرٍ وَاحِدٍ مَرَّتَيْنِ

“Mümin bir delikten iki kez ısırılmaz.” O halde Amerika'nın çıkarları doğrultusunda Güney Sudan'ın ayrılmasına aracılık eden bu örgütün, şimdi de yine Amerika'nın planı doğrultusunda Darfur'u Sudan'dan koparmak için aynı rolü oynamasına nasıl izin veriyorsunuz?

Ey Sudan halkı! Şunu iyi bilin ki, bizi sömürgecilikten ve onun bölgesel ve yerel araçlarından kurtaracak tek güç, Nübüvvet metodu üzere kurulacak Raşidi Hilafet Devletidir. Hilafet, bu tür örgütlerin ülkenin iç işlerine müdahale etmesine asla izin vermeyeceği

gibi, onları kurup yönlendiren büyük sömürgeci devletlerin de işlerimize karışmasına müsaade etmeyecektir.

Hilafet, sömürgeci kâfir Batı'nın nüfuzunu topraklarımızdan ve hatta tüm yeryüzünden söküp atacak olan balyozdur. Haydi, Allaha ve Rasûl Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e itaat içinde onurlu bir yaşam sürmek için Nübüvvet metodu üzere Raşidi Hilafet uğrunda çalışın.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ

“Ey iman edenler! Size hayat verecek şeylere sizi çağırdığı zaman, Allah ve Rasûlü'ne icabet edin.” [Enfal 24]

İbrâhîm Usmân [Ebu Halîl]

Hizb-ut Tahrir

Sudan Vilayeti Resmi Sözcüsü

**Hizb-ut Tahrir
Sudan Vilayeti
Medya Bürosu**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا
يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

No: SD-BA-2026-RS-TR-71

H. 18 Safer 1448 / M. 01 Ağustos 2026

Hükümetin Port Sudan'da Su ve Elektrik Tedarik Edememesi, Uygulanan Sistemin Başarısızlığını ve Yöneticilerin Yozlaşmışlığını Kanıtlıyor

Basın Açıklaması

Port Sudan şehri, sıcaklıkların 50 santigrat dereceye yükseldiği bu günlerde gerçek bir çileyle karşı karşıyadır. Sıcaklıklar halk arasında yaralanmalara ve çok sayıda bayılma vakasına yol açmıştır; buna karşın hükümetin açık bir acziyet içinde olduğu ve hiçbir etkili çözüm ya da tedbir ortaya koyamadığı görülmektedir.

Port Sudan'da ve hatta tüm Sudan'da yaşanan su ve elektrik krizi, sistemin başarısızlığı ve yöneticilerin yozlaşmışlığının bir sonucudur. Kızıldeniz Eyaleti tek başına stratejik zenginlikler ve doğal kaynaklarla doludur, ülkenin en önemli ekonomik damarı konumundadır. Ülkenin ana limanı ve fiili idarî merkezi burada bulunmaktadır. Ayrıca Kızıldeniz ve Erbaat Barajı gibi su kaynaklarıyla çevrilidir. Buna rağmen halk, günde 18 saati aşan elektrik kesintileri ve ciddi su sıkıntısı yaşamaktadır. Oysa günümüzde enerji sorunlarına yönelik uygulanabilir ve ekonomik çözümler mevcuttur. Güçlü bir irade olsaydı enerji sorunları uygun maliyetlerle çözülebilirdi. Ancak hükümet, su dağıtım şebekelerini yenilemediği ve baştan beri halkın sorunlarını çözmeyi hedeflemediği için başarısız olmuştur.

Boğucu su krizini ve sürekli susuzluğu tedavi etmek hükümetin gündeminde yer almamaktadır; temiz içme suyu zorlukla ve yüksek fiyatlarla elde edilmektedir. Şehirdeki evler tatlı su şebekelerinden mahrumdur ve evlerdeki günlük evsel ihtiyaçlarda kullanılmak üzere deniz suyunu arıtan gelişmiş tuzlatisisleri bulunmamaktadır.

Bütün bunlar, devletin üzerine kurulduğu yönetim sisteminin tam anlamıyla başarısız olduğunu ve yöneticilerin, kendileri için istediklerini halk için istemeyen kimseler olduklarını göstermektedir. Bugün uygulanan başarısız sistem, yöneticiyi halkın hizmetkârı değil; yetki ve serveti elinde toplayan, hizmet edilen bir efendi hâline getirmektedir. Halkı yoksullaştırmakta ve onları köleleştirmektedir.

Nübüvvet metodu üzere Raşidi Hilafet Devleti'nde ise, yönetici ümmetin çobanı ve hizmetkârıdır. Nitekim Sevgili Peygamberimiz Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur:

الإِمَامُ رَاعٍ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ

“İman çobandır ve güttüklerinden sorumludur” Böylesi bir

İmam, ümmet susuzluk ve elektriksizlik çekerken ümmetin parasıyla evine elektrik ve su sağlanmasına asla razı gelmez. Çünkü o, kendisine hizmet edilen bir efendi değil, Rabbinin rahmetini uman ümmetin bir hizmetkârıdır. Şayet olağanüstü bir durum söz konusuysa, bunun yükünü herkes paylaşmalıdır; hatta yönetilenlerden önce yöneticiler bunun yükünü çekmelidir. Çünkü ülkeyi bu duruma sürükleyen onların ihanetleri ve başarısızlıklarıdır. Kaldı ki elektrik ve su kaynakları kamu mülkiyetine giren mallardandır. Bunların aslında bütün insanlara ya ücretsiz ya da maliyetine ulaştırılması gerekir. Çünkü bunlar toplumun ortak hakkıdır. Peygamber Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmaktadır:

الْمُسْلِمُونَ شُرَكَاءُ فِي ثَلَاثٍ: فِي الْكَلِّ وَالْمَاءِ وَالنَّارِ

“Müslümanlar üç şeyde ortaklardır: Mera, su ve ateş”

Biz Hizb-ut Tahrir / Sudan Vilayeti olarak hükümetten hesap soruyor ve insanları gütmeki ihmal-kârlılığı ve acziyetinin tehlikesi konusunda onu uyarıyor ve insanların sorunlarının çözümünün ancak, adalet ve gözetim sistemi olan yüce İslam sisteminde olduğunu vurguluyoruz. O yüzden Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi Hilafetin kurulması tüm Müslümanlar üzerine farzdır. Peygamber Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmaktadır:

وَمَنْ مَاتَ وَلَيْسَ فِي عُنُقِهِ بَيْعَةٌ مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً

“Kim boynunda biat halkası olmadan ölürse cahiliye ölümüyle ölmüş olur.”

İbrâhîm Usmân [Ebu Halîl]

Hizb-ut Tahrir

Sudan Vilayeti Resmi Sözcüsü

**Hizb-ut Tahrir
Sudan Vilayeti
Medya Bürosu**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا
يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

No: SD-BA-2026-RS-TR-59

H. 25 Muharrem 1448 / M. 10 Temmuz 2026

Hizb-ut Tahrir / Sudan Vilayeti Heyeti, Sudan Barolar Birliği Başkanı ve Sendika Liderleriyle Bir Araya Geldi

Basın Açıklaması

Hizb-ut Tahrir / Sudan Vilayeti Merkez Temas Komitesi Başkanı Üstad Nasır Rıza Muhammed Osman başkanlığındaki bir heyet, 9 Temmuz 2026 Perşembe günü önceden planlanmış bir ziyaret gerçekleştirdi. Heyette, Hizb-ut Tahrir / Sudan Vilayeti Merkez İletişim Komitesi üyesi Üstad Abdullah İsmail ve Hizb-ut Tahrir üyesi Üstad Yakup İbrahim de yer aldı. Port Sudan şehrinde gerçekleşen ziyarette heyet, Barolar Birliği Başkanı Avukat Zeynülabidin Muhammed Hamad ve beraberindeki şu isimlerle bir araya geldi:

- 1- İnsan Hakları Hizmetleri Komitesi Üyesi Avukat Cemaleddin el-Nucumi,
- 2- Seferberlik ve Şehitler İşleri Sorumlusu Avukat İmadiuddin Abdülhalık,
- 3- Baro İnsan Hakları Sorumlusu Dr. Avukat Salah el-Mübarek,
- 4- Baro Üniversiteler Sorumlusu Dr. Avukat Ömer el-Seyyid Ömer,
- 5- Baro Başkanı Ofisi Üyesi Avukat İsamüddin Osman.

Sıcak bir karşılamanın ardından Üstad Nasır, Hizb-ut Tahrir ve partinin ümmetle birlikte gerçekleştirmek için çalıştığı gayesini anlattı. Bu gayenin, Nübüvvet metodu üzere ikinci Raşidi Hilafeti kurarak İslami hayatı yeniden başlatmak olduğunu ifade etti. Bunun aslında her Müslümanın gayesi olması gerektiğini; zira Allah'ın şeriatını hâkim kılmak ve İslam esasına dayalı bir otoriteyi ikame etmek için çalışmanın bütün Müslümanlar üzerine farz olduğunu belirtti. Üstad Nasır, konuşmasını şer'i delillerle de destekledi.

Görüşmede hazır bulunanların değerli katkılarının ardından Baro Başkanı, nazik ziyaretleri ve ümmetin meselelerine gösterdikleri ilgiden dolayı heyete teşekkürlerini sundu. Konuşmasının sonunda ise, Hilafet konusunda Hizb-ut Tahrir ile herhangi bir görüş ayrılıklarının bulunmadığını, çünkü Hilafetin her Müslümanın hedefi olduğunu ifade etti. Toplantının sonunda taraflar, iletişim ve irtibatın sürdürülmesi gerektiği konusunda mutabık kaldılar.

İbrâhîm Usmân [Ebu Halîl]
Hizb-ut Tahrir Sudan Vilayeti Resmi Sözcüsü

**Hizb-ut Tahrir
Sudan Vilayeti
Medya Bürosu**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا
يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

No: SD-BA-2026-RS-TR-81

H. 02 Rabi'u'l Evvel 1448 / M. 15 Ağustos 2026

Hizb-ut Tahrir / Sudan Vilayeti Resmi Sözcüsünün “Pasta Paylaşımı ile Şer’i Sorumluluk Arasında İktidar” Başlıklı Basın Toplantısında Yaptığı Konuşma

Basın Açıklaması

Hamd alemlerin Rabbi olan Allah’a mahsustur. Salat ve selam, gönderilenlerin en hayırlısı Efendimiz Muhammed’in, onun Âli’nin ve tüm ashabının üzerine olsun...

Değerli kardeşlerim ve canlı yayın üzerinden bizleri takip eden izleyiciler! Allah’ın selâmı, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun.

Sömürgeci kafir Kitchener’in 1898 yılında ordularıyla Sudan’a girişinden bu yana İngilizler, Sudan’daki yönetimin dizginlerini ellerine almışlardır. Ümmetin otoritesini gasp ederek ümmetin sistem ve kanunlarını, sömürgeci kâfir Batı’nın sistem ve kanunlarıyla değiştirmişlerdir. Özellikle II. Dünya Savaşı’ndan sonra kendi kaderini tayin hakkı dalgası esmeye başlayınca İngiltere bu fırtına karşısında geri adım atarak büyük bir kurnazlıkla kendisine vekâlet edecek bir siyasi ortam oluşturmaya çalışmıştır ve bu yüzden 1938 yılında Mezunlar Kongresi’nin kurulmasına izin vermiştir.

1944 yılında İsmail el-Azhari “Aşiqqa” (Kardeşler) Partisi’ni kurmuş, bu parti daha sonra 1952’de “Vatan el-İttihadi” ile birleşmiştir. Bütün bu partiler ve diğerleri, İngiliz sömürgeciliğinin gözetimi altında kurulmuştur. İngilizler, Gordon Koleji’ni ve Kitchener Tıp Okulu’nu kurmuş; bu partilerdeki siyasetçilerin çoğu buralardan mezun olmuş ve sömürgeci kâfir Batı’nın uygarlığını özümsemiştir.

İngiltere, 1953 yılında sözde özerklik ve kendi kaderini tayin hakkını verdikten sonra Sudan’daki siyasi çevreyi Mısır’dan ayrılmaya yönlendirmiştir. Bunun sonucunda 19 Aralık 1955’te parlamentoda sözde bağımsızlık ilan edilmiş ve bağımsızlık resmî olarak 1 Ocak 1956’da yürürlüğe girmiştir.

Sözde bağımsızlığın ardından iktidarı devralan siyasi çevre, büyük bir titizlikle oluşturulmuş bir siyasi çevreydi. Bu çevre; yapay mezhepçilik ile Gordon Memorial College mezunlarının bir karışımından oluşuyordu. Bunların tamamı, Gordon Koleji, Kitchener Tıp Okulu ve diğer İngiliz kurumlarında öğrendikleri sömürgecinin düşünce ve kültürünü taşıyordu. Dolayısıyla bu siyasi kulübün, yani siyasi çevrenin içinde İngiltere’nin izin verdiği ve razı olduğu kişilerden başkası bulunmuyordu!

II. Dünya Savaşı’ndan sonra Amerika izolasyonundan

çıktığında Afrika ve Asya’nın neredeyse tamamı İngilizlerin sömürgesi altındaydı. Amerika da sömürgecilğe dayanan aynı kapitalist sistemi taşıdığı için kendisini Avrupa sömürgeciliğinin mirasçısı olarak görüyordu. Ancak Sudan gibi sömürgeleştirilmiş ülkelerde kendi adamları bulunmuyordu. Bu nedenle Sudan’ı sömürgeleştirmek ve İngiltere’den almak için askerî darbeye başvurdu. 1969 yılında Cafer Numeyri liderliğindeki Hür Subaylar tarafından gerçekleştirilen darbe işte bunun sonucuydu.

Askerî darbeler, Amerika’nın daha önce kendi arka bahçesi olan Batı Yarımküre’de kullandığı bir yöntemdi. Amerika bunu, İngilizlerin oluşturduğu partilerin hâkimiyetini aşmak ve onların kurduğu siyasi kulübün tekeline kırmak için Sudan’a da taşıdı. O tarihten itibaren siyasi çevre, İngilizlerin adamları ile askerlerin himayesinde yetiştirilen Amerikan adamları arasındaki mücadele alanına dönüştü. 1985 yılındaki halk hareketinin ardından İngilizlerin adamları yeniden yönetime geldi. Ancak Amerika tekrar harekete geçerek 1989 yılında Ömer el-Beşir’in gerçekleştirdiği askerî darbeyi destekledi.

Ardından Nisan 2019’da Beşir’i deviren devrimci halk hareketi gerçekleşti ve İngilizlerin adamları, bu hareketten çıkan sivil güçler aracılığıyla yeniden iktidara gelmeye çalıştı. Ancak Amerika teslim olmadı; fırtınaya karşı eğildi ve askerler iktidarı ellerinde tutmaya devam etti. Ardından 17 Ağustos 2019 tarihli Anayasal Belge aracılığıyla Özgürlük ve Değişim Güçleri, fiili askerî hâkimiyet altında askerlerle birlikte geçiş döneminin yönetimine ortak oldu.

25 Ekim 2021’de El Burhan ve yardımcısı Hamideti liderliğindeki askerler sivillere karşı darbe gerçekleştirdi. Ancak sivillerin dayandığı gösteri ve yürüyüşler, yönetimin tamamen askerlerin eline geçmesine izin vermedi. Bunun üzerine askerler, İngilizlerin adamları olan sivillerle 5 Aralık 2022’de Çerçeve

Anlaşması'nı imzalamak zorunda kaldı. Çerçeve Anlaşması'nın nihai siyasi imzasının 1 Nisan 2023'te atılması kararlaştırıldı. Daha sonra bu tarih 6 Nisan'a ertelendi; ardından da askerî ve güvenlik reformu konusundaki anlaşmazlıklar sebebiyle süresiz olarak ertelendi. Çünkü bu reform, askerlerin yönetimine son vererek bütün yetkiyi sivilere devretmeyi hedefliyordu. Ancak Amerika bunu kabul etmedi.

Sonra 15 Nisan 2023'te bu lanetli ve anlamsız savaş patlak verdi. Savaş, ülkeyi dünyanın gördüğü en büyük felaketlerden birine sürükledi: Ölüm, tecavüzler, insanların ve ekinlerin yok oluşu, halkın ve ülkenin mallarının tahrip edilmesi... Sudan halkının büyük çoğunluğu ya komşu ülkelerde ve başka yerlerde istenmeyen mülteciler hâline geldi ya da Sudan içinde hiçbir gücü ve imkânı olmayan yerinden edilmiş kimselere dönüştü.

Böylece sömürgeci kâfirler, aparatları ile gasp edilen ümmetin otoritesi üzerinde birbirleriyle mücadele ederken ümmet de seyredip kimin galip geleceğini beklemeye başladı: Amerika ve adamları mı, yoksa İngiltere ve adamları mı? Sömürgeci kâfirin bölgesel ve uluslararası araçları da harekete geçti ve efendileri adına vesayetlerini dayattılar; bu siyasi çevrenin ipine tutunarak her şeye müdahale ettiler.

Bugünlerde "Sudanlıların kendi aralarında diyalogu" adı altında yürütülen tartışmalar ve askerlerin Sümûd grubundaki sivilere kur yapması da "pastayı paylaşma" anlayışının bir parçasıdır. Zira iktidar, siyasetçilerin kendi aralarında paylaştıkları bir pasta hâline gelmiştir; bunu kendileri böyle adlandırmaktadır. Ulusal Güçler Koordinasyonu Başkanı Muhammed Seyyid Ahmed el-Cakûmî, bu ayın 10'unda, Egemenlik Konseyi Başkanı General Burhan'ın, Sudan dışında bulunan bazı muhalifler hakkında kamu hakkı kapsamında açılmış davaların düşürülmesini kabul ettiğini açıkladı. Bunun, Sudanlılar arasında ülke içinde gerçekleştirilecek diyalog için uygun ortamı hazırlama çerçevesinde yapıldığını belirtti.

Buna karşılık Sümûd İttifakı, af veya gündemdeki girişim konusunda kendilerine resmî ya da gayri resmî herhangi bir iletişim ulaşmadığını açıkladı. Görünen oki bunu reddetmiyorlar; ancak bazı şartları var. Savaşın durdurulmasından ve insani felaketin giderilmesinden söz ediyorlar ve bunları siyasi sürecin başlangıç noktası olarak görüyorlar.

Bu, sömürgeci kâfire bağlı siyasi kulüp içindeki çatışmanın yeni bir turudur: Bir tarafta İngilizlerin adamları Sümûd, diğer tarafta ise Amerika'nın adamları olan Demokratik Blok ve askerler bulunmaktadır. Mücadele, iktidar pastasından kimin daha büyük payı alacağı üzerindedir.

Herhangi bir siyasi parti için, bu kapitalist-sömürgeci kulübü barışçıl yöntemlerle yıkmak büyük bir şereftir. Çünkü siyasi çevre, bizi Batı sömürgeciliğinin boyunduruğu altında tutmak için sömürgeci kâfirin en önemli araçlarından biridir. Bu nedenle inancına ve ümmetine samimi olan her parti bu mabedi yıkmalı ve yüce İslam akidesi temelinde bir siyasi çevre oluşturmak, Allah Subhânehu ve Teâlâ'ya itaat içerisinde İslami hayatın yeniden tesis edilmesinin temelini atmak için çalışmalıdır.

Bugün ümmet, gasp edilmiş hâkimiyetini geri almak için çalışmalıdır. Sömürgeci kâfirden bir hayır, onun ajanlarından da bir kurtuluş beklemek saçmalaktır. Çünkü İslam, otoriteyi ümmete vermiştir. İslam, yöneticinin yani Müslümanların halifesinin seçilmesini şer'î biat yoluyla ümmete ait kılmıştır. Otorite zorla ve baskıyla alınmaz. Ubade bin Samet'ten rivayet edildiğine göre

بَايَعْنَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ فِي الْمَنْشَطِ وَالْمَكْرَهِ

"Gönlümüzün hoşuna giden şeylerde olsun, hoşuna gitmeyen şeylerde olsun işitmek ve itaat etmek üzere Rasûlullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e biat ettik." Abdullah bin Amr bin el-Âs'dan rivayet edildiğine göre Peygamber Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur:

وَمَنْ بَايَعَ إِمَامًا فَأَعْطَاهُ صَفَقَةً بِيَدِهِ وَنَمَرَةً قَلْبِهِ فَلْيُطْعَهُ إِنْ اسْتَطَاعَ فَإِنْ جَاءَ آخَرُ يُنَازِعُهُ فَأَضْرِبُوا عُنُقَ الْآخَرِ

"Kim ki bir imama biat eder, eliyle musafaha ederek kalbinin sevgisini verirse gücü yettiği kadar itaat etsin. Eğer başka birisi gelip o imamla (yönetimi ele geçirmek için) mücadele ederse sonra çıkanın boynunu vurun." Abdullah ibn Ömer'den rivayet edildiğine göre,

سمعت رسول الله ﷺ يقول: «مَنْ خَلَعَ يَدًا مِنْ طَاعَةِ لِقَى اللَّهَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا حُجَّةَ لَهُ، وَمَنْ مَاتَ وَلَيْسَ فِي عُنُقِهِ بَيْعَةٌ مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً»

"Ben, Rasûlullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem'i şöyle buyururken işittim: "Kim itaatten elini çekerse, Kıyamet gününde lehine hiçbir delil bulunmaksızın Allah ile karşılaşacaktır. Kim de boynunda Halifeye biat olmadan ölürse, cahiliye ölümü ile ölür" [Müslim] Ebu Hurayra'dan rivayet edildiğine göre Peygamber Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurdu:

كَانَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ تَسُوسُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ، كُلَّمَا هَلَكَ نَبِيٌّ خَلَفَهُ نَبِيٌّ، وَإِنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي، وَسَيَكُونُ خُلَفَاءُ فَيَكْتُمُونَ. قَالُوا: فَمَا تَأْمُرُنَا؟ قَالَ: فَوَا بَيْعَةَ الْأَوَّلِ فَلَا أَوَّلَ، أَعْطَوْهُمْ حَقَّهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ سَائِلُهُمْ عَمَّا اسْتَرْعَاهُمْ

"İsrail oğullarını Nebiler yönetiyordu. Bir Nebi öldüğünde onu bir başka Nebi takip ederdi. Benden sonra Nebi yoktur. Fakat benden sonra birçok Halifeler gelecektir." Dediler ki: "Bize ne emredersin?" Peygamber Sallallahu Aleyhi ve Sellem, İlk biate ilkine vefa gösteriniz. Onlara haklarını veriniz. Çünkü Allah, onları güttüklerinden hesaba çekecektir." [Müttefikin aleyh]

Bu ve benzeri hadisler, İslam'daki yönetici olan halifenin otoriteyi ancak insanların kendisine vereceği biat yoluyla alabileceğini göstermektedir. Biat, Allah'ın Kitabı ve Rasûl Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in sünnetiyle amel etmek üzere verilir. Buna göre yönetici olan halife, Allah'ın şeriatını uygulayan ve ümmeti gözetken kişidir; kimsenin ücretli çalışanı veya ajanı değildir.

O halde Ümmet, kendisini Allah'ın Kitabı ve Rasûl Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in sünnetine göre yönetecek Halifeyi seçeceği biat etme hakkını geri almak için daha acele etmeyecek mi?!

ve's Selamu Aleykum ve Rahmetullahi ve Berakâtuh

**Hizb-ut Tahrir
Sudan Vilayeti
Medya Bürosu**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا
يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

No: SD-BA-2026-RS-TR-74

H. 25 Safer 1448 / M. 08 Ağustos 2026

Hizb-ut Tahrir / Sudan Vilayeti Heyeti, Beyt Mualla Emiri ile Görüştü

Basın Açıklaması

Bugün, Cumartesi günü, 25 Saferu'l-Hayr 1448 / 8 Ağustos 2026 tarihinde, Hizb-ut Tahrir / Sudan Vilayeti'nden bir heyet, Hizb-ut Tahrir Sudan Vilayeti Merkezi Temas Komitesi Başkanı Sayın Nasır Rıza Muhammed Osman'ın başkanlığında, Hizb-ut Tahrir Sudan Vilayeti Meclisi üyesi Sayın Muhammed Muhtar ve parti üyeleri Sayın Muntasır Kerrâr ile Sayın Abdussamed et-Tayyib'in eşliğinde, Beni Âmir kabilesinin kollarından Beyt Mualla'nın Emiri Şeyh Hasbullah et-Tahir ve sekreteri Sayın Muhammed Hüseyin ile görüşti. Görüşme, heyetin Kadârif şehrindeki parti bürosunda gerçekleşti.

Görüşmenin başında Sayın Nasır Rıza, Sudan'daki mevcut durumdan ve Amerika'nın kabileleri seferber ederek ve silahlandırarak Sudan'ı parçalama planlarından söz etti. Bu hain planın uygulanmasında kendisine işbirlikçi yöneticilerin yardımcı olduğunu belirtti. Sayın Nasır Rıza, Emir'in dikkatini, İslam'a yardım etmeleri ve İslam'ın yüce yapısı olan Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in Devleti'nin kurulmasına destek vermeleri sebebiyle Allah Subhânehu ve Teâlâ'nın övdüğü kabile liderlerinin tutumlarına çekti. Bugün kabile liderlerinin üzerine düşen görevin de İslam'a nusret vermek olduğunu ve böylece cahiliye ölümü günahına düşmekten kurtulabileceklerini hatırlattı.

Ardından Beyt Mualla Emiri Şeyh Hasbullah söz alarak, Üstad Nasır Rıza'nın dile getirdiği hususları tasdik etti ve: "Biz sizinle birlikteyiz ve arkanızdayız" dedi.

İbrâhîm Usmân [Ebu Halîl]
Hizb-ut Tahrir Sudan Vilayeti Resmi Sözcüsü

İran'ın Mevcut Vakıası ve ABD ile İran Arasındaki Saldırıların Yeniden Başlaması

Soru Cevap

Hizb-ut Tahrir Emiri Celil Âlim Ata İbn Halil Ebu Raşta

Soru: “ABD ile İran arasında iki gün içinde ikinci kez yaşanan karşılıklı saldırıların ardından Devrim Muhafızları Pazar günü yaptığı açıklamada, “ABD tarafından ateşkesin ihlal edilmesinin, 18 Haziran’da Trump ile Mesud Pezeşkiyan arasında imzalanan Mutabakat Zaptı’nın birinci maddesine aykırı olduğunu” belirtti. Öte yandan ise Trump, savaşa geri dönme sinyali vererek bugün erken saatlerde kendi platformu Truth Social’da yaptığı paylaşımında, “Artık makul olamayacağımız bir nokta gelebilir ve başarıyla başlattığımız işi askeri olarak tamamlamak zorunda kalabiliriz. Bu olursa artık İran var olmaz” ifadelerine yer verdi. Amerikan ordusu, İran Devrim Muhafızları Ordusu’na (IRGC) ait kamikaze İHA’ların Hürmüz Boğazı’ndan geçiş yapan ticari bir petrol tankerini hedef almasına yanıt olarak Cumartesi’yi Pazar’a bağlayan gece Keşm Adası’ndaki mevzilere hava saldırıları düzenlediğini duyurdu...” (28.06.2026 El Arabiya) Bilindiği üzere Trump, daha önce 28 Şubat 2026 tarihinde yapışık ikizi Netanyahu ile birlikte İran’a bir saldırı düzenlemiş, bu saldırıda dini lider ve kırka yakın üst düzey yetkiliyi öldürmüştü, birçok yeri yakıp yıkmıştı... Buna rağmen İran, sanki hiç kan dökülmemiş ve hiçbir tesis tahrip edilmemiş gibi aralarında bir barış tesis etmek amacıyla 18 Haziran 2026’da Trump ile bir mutabakat zaptı imzalamıştı! İster İran’a yakın isterse uzak olsun diğer Müslümanlara gelince; Amerika ile İran arasında olup bitenleri sanki tarafsız bir gözlemci gibi izlemektedirler. Hatta Amerika’ya daha yakın durmaktadırlar! Bir zamanlar dünyanın efendisi, nuru ve adaleti olan Müslümanlar, daha ne zamana kadar sömürgeci kafirlerin kopardığı fırtınalar karşısında böyle bölük pörçük ve darmadağın bir halde kalacaklar?

Sizden yaşanan olayların gerçekliğini açıklayan ve ayrıca bu ümmetin yeniden nasıl dirilip izzetine kavuşacağını ortaya koyan bir cevap rica ediyorum. Teşekkürler.

Cevap: Yukarıdaki sorulara cevap verebilmek için önce olayların gerçekliğini, ardından da bu ümmetin yeniden nasıl dirilip izzetine kavuşabileceğini ele alacağız... Yardım yalnızca Allah’tandır:

Birincisi: Son Olayların Gerçekliği:

1- Amerikan Bloomberg ajansı 17 Haziran 2026 tarihinde Amerika ile İran arasında 14 maddeden oluşan mutabakat zaptının taslağını yayımladı. Bu taslak, İran’ın yarı resmi Mehr haber ajansının 14 Haziran 2026 tarihinde İranlı müzakere ekibine yakın bir kaynaktan aktardığı bilgilerle de içerik olarak örtüşmektedir... Ardından, İran Cumhurbaşkanı Mesud Pezeşkiyan ile 18 Haziran 2026’da G7 zirvesi marjında Fransadaki Versailles (Versay) Sarayı’nda bulunan ABD Başkanı Trump arasında beklenmedik bir şekilde bu zaptın imzalandığı duyuruldu... Aslında imza töreninin İsviçre’de yapılması planlanmıştı; ancak zorba Trump, Müslümanlara Birinci Dünya Savaşı sonrası imzalanan ve Müslümanların devleti olan Hilafet Devleti’nin ortadan kaldırıldığını ve Müslümanların birliğinin parçalandığını belirten Versailles Antlaşması’nı hatırlatmak istencesine Versailles Sarayı’nı tercih etmiştir... Sanki Hilafet’i yıkarak tarihin akışını değiştiren Versailles Sarayı’nı seçmekle Trump, kendisini önceki yandaşlarının izinden giderek tarih yazan bir lider olarak pazarlamaya çalışmıştır! Böylece

mutabakat zaptı, iki taraf arasında arabuluculuk yapan Pakistan Başbakanı Şahbaz Şerif’in arabuluculuğunda Versailles Sarayı’nda dijital ortamda imzalanmış ve resmen yürürlüğe girdiği duyurulmuştur... Amerika ile İran arasında imzalanan bu mutabakat zaptı, Amerika’nın “sıkı dostu Netanyahu” ile birlikte Şubat ayı sonunda düzenlediği, İran’ın siyasi ve askeri liderlerini, en başta da bir numaralı karar verici olan dini lideri hedef alan askeri operasyonundan sonra gerçekleşmiştir. Savaşın dört gün içinde bitirilmesi planlanmış ancak kırk gün sürmüştü. Amerika, mevcut nizamı devirme veya İran’ı bir yöreğe devlet statüsünden çıkarıp bizzat tabi bir devlete dönüştürecek kendine bağlı liderler atama hedefine ulaşamamıştı. Zira İran’ın 47 yıl boyunca Amerikan yörüngesinde hareket etmesi, Amerika’nın, özellikle de Suriye, Irak, Lübnan ve Yemen gibi kendisiyle birlikte çalışmasına izin verdiği bölgelerden çıkarmaya başladıktan sonra, İran’ı tamamen tabi bir devlete dönüştürme konusunda iştahını kabartmıştı. Ancak bu durum İran içinde Amerikadan bağımsız hareket etmeyi düşünenlerin ortaya çıkmasına yol açmıştır. Bu konuda Devrim Muhafızları büyük rol oynamıştır. Nitekim biz, 3 Haziran 2026 tarihinde yayınladığımız soru-cevapta bu durumu detaylı bir şekilde açıkladık. O soru cevapta şöyle demiştik: “Tıpkı Amerikan güçlerinin Venezuela başkanını kaçırdığında başkan yardımcısı

ve beraberindekilerin ABD'ye teslim olduğu gibi, rejimin başını ve birinci kademedeki yöneticilerini hedef alıp etkisiz hâle getirdiklerinde; ikinci kademedeki liderlerin de teslim olup şartlarına boyun eğeceklerini sandılar. Fakat bu senaryo İran'da gerçekleşmedi. Dini Lider Ali Hamaney ve bazı üst düzey yöneticileri etkisiz hale getirildiği halde Devrim Muhafızları dimdik ayakta kaldı ve bu saldırganlığa karşı koymaya ve düşmana saldırmaya karar verdi... İşte bu noktada, İran'daki rejimin temel dayanağı olan tarafın, (Devrim Muhafızları) artık kendi iradesi ve kararına göre hareket ettiği, Amerika ile anlaşmak isteyen ve onunla tabi bir devlet olarak değil de en azından uydu bir devlet olarak çalışmayı hedefleyen siyasi kanadın aksine, Amerika'dan bağımsız olmak için çalıştığı görülmektedir..." Devrim Muhafızları'nın kararlılığı, gücü ve etkisi, yeni dini lider Mücteba'nın seçilmesine öncülük etmelerinden kaynaklanıyordu; o da onları destekliyor ve iktidarını korumak için onlara dayanıyordu, önceki dini lider olan babasının ve birçok yetkilinin öldürülmesinin ardından Amerika ile barışa ve mutabakat zaptına pek sıcak bakmıyordu.

2- Ancak İran'daki siyasi kanadın (Cumhurbaşkanı, Meclis Başkanı ve Dışişleri Bakanı), Dini Lideri mutabakat zaptının İran'ın çıkarına olduğuna ikna etmesiyle bu durum değişti. Cumhurbaşkanı bu konuda büyük çaba gösterdi. Ardından Dini liderin mutabakat zaptına onay verdiği basına yansıdı. Hamaney, 18 Haziran 2026 tarihinde X ve sosyal medya hesaplarında yayımlanan yazılı açıklamasında, "Esasen farklı bir görüşe sahiptim ancak, Yüksek Ulusal Güvenlik Konseyi Başkanı sıfatıyla cumhurbaşkanının, kendi adına ve diğer üyeler adına İran milletinin haklarını ve direniş cephesini koruma taahhüdünde bulunması ve sorumluluğu üstlendiğini açıkça belirtmesi nedeniyle bu sürece izin verdim" ifadelerini kullandı. Böylece bu ifadelerle Hamaney, adeta anlaşma sonucunda İran'ın başına gelebilecek her türlü olumsuzluğun sorumluluğunu ülkenin Cumhurbaşkanı ve diğer yetkililere yüklemiş oldu... Bunun ardından mutabakat zaptı imzalandı. İran Cumhurbaşkanı Mesud Pezeşkiyan da imzanın ardından 18 Haziran 2026 tarihinde X platformunda yaptığı açıklamada, "Bu, güçlü İran'dan tarihi bir belge ve mesajdır. İran İslam Cumhuriyeti, onur ve bağımsızlığı, ilerlemeyi ve bölgesel iş birliğini koruyarak her zaman küresel barışa bağlıdır. Bu metin, hiçbir tehdit ve baskıyla onurundan ve bağımsızlığından vazgeçmeyen bir milletin sesinin yansımasıdır. Bugün kayda geçirilen; milli direnişin, siyasi akılcılığın ve sorumlu diplomasinin sonucuydu" ifadelerini kullandı. Bu açıklama üzerine Devrim Muhafızları, Dini Lider'e itaat gereği sesini çıkarmadı... İran Şura Meclisi üyesi Muhammed Menan Reisi, destekçileriyle yaptığı toplantıda dini liderin mutabakat zaptına karşı olduğunu belirten tutumuyla ilgili olarak şunları söyledi: "İran dini lideri Mücteba Hamaney, Yüksek Ulusal Güvenlik Konseyi üyelerinden 'mutabakat zaptı' ile ilgili soruları ayrı ayrı yanıtlamalarını istedi ve alışılmışın dışında mutabakat zaptının onayı için %75 oranında kabul şartı koştu. Konseyde sadece

bir kişi karşı çıktı, diğerleri kabul etti. Dolayısıyla Dini Lider'in bu anlaşmaya tamamen rıza gösterdiği söylenemez, ancak ona açıkça karşı çıktığı da iddia edilemez..." (18.06.2026 İran International) Milli Güvenlik Yüksek Konseyi'ndeki oylamada Konsey üyelerinin tek bir fire dışında mutabakat zaptını onaylaması ve Amerika ile nihai bir anlaşma imzalamaya hazır olmaları, İran'ın yeniden yörünge devlet kodlarına dönmelerinin önünü açmıştır. Bu durum, Devrim Muhafızları'nın daha önce savunduğu tam bağımsızlık vizyonundan tamamen farklıdır!

3- Böylece, İran'ın en fazla eskiden olduğu gibi (yani Türkiye gibi) bir uydu devlet olarak kalmasını yeğleyen, Mısır, Suriye veya bölgedeki benzer ülkeler gibi Amerikan ajanı tabi bir devlete dönüşmesine karşı çıkan siyasi kanadın terazisi ağır basmıştır. Dolayısıyla olaylar ve müzakereler siyasi kanadı ön plana çıkarmış, Devrim Muhafızları'nı biraz geri plana itmiştir... Biraz diyorum çünkü Devrim Muhafızları'nın ateşi henüz tamamen sönmüş değildir; siyasi tarafla hala anlaşmazlık içindedirler. Örneğin "İran televizyonu Cuma günü Hürmüz Boğazı konusunda ABD ile bir iletişim hattı kurulduğunu duyurmuş, (26.06.2026 Al Arabiya) ancak Devrim Muhafızları bunu hemen yalanlamıştır. "Devrim Muhafızları Sözcüsü Hüseyin Muhibbi Cuma akşamı yaptığı açıklamada, "ABD'li yetkililerin Hürmüz Boğazı'nda bir sıcak hat kurulduğuna dair iddialarının tamamen yalan olduğunu ifade etti... İran Press TV ise Cuma günü Hürmüz Boğazı'nda İran ile ABD arasında bir iletişim hattının kurulduğunu bildirmişti... (26.06. 2026 el-Arab el-Cedid) Ayrıca Devrim Muhafızları, Amerika'nın İran'ın doğu kıyılarına yönelik saldırılarına da yanıt vermiştir... (Sepah News, Devrim Muhafızları'nın bir bildirisini yayınladı. Bildiride ABD'nin İran kıyılarına bir saldırı düzenlediği, bunun üzerine Devrim Muhafızları donanmasının misilleme yaparak bölgedeki Amerikan ordusu üslerini bombaladığı belirtildi. Bildiride Washington, iki taraf arasında imzalanan mutabakat zaptındaki taahhütlerini bozmakla suçlandı..." (26.06.2026 El Cezire)

4- Mutabakat zaptının imzalanması; İran'ın, kendisine saldıranlarla kalıcı bir ateşkesi kabul etmesi ve onlarla savaşmayacağını taahhüt etmesi anlamına gelmektedir. Zira Mutabakat Zaptı'nın 1. maddesinde şu ifadeler yer almaktadır: "...Lübnan dahil tüm cephelerde askeri operasyonların derhal ve kalıcı olarak durdurulduğunu beyan eder; bundan böyle birbirlerine karşı herhangi bir savaş veya askerî harekât başlatmamayı, birbirlerine karşı güç kullanmaktan veya tehdidinden kaçınmayı ve Lübnan'ın toprak bütünlüğü ile egemenliğini güvence altına almayı taahhüt ederler..." Bu, İran'ın kendisine saldıran, üst düzey liderlerini öldüren, nükleer ve hayati reaktörlerini yok eden Amerika'ya karşı direnişten vazgeçtiği anlamına gelir... İkinci madde içişlerine karışmamayı öngörse de, anlaşmanın diğer maddelerinde yer alan ifadeler bunu çürütmektedir! Örneğin, Amerika ve İran arasındaki Mutabakat Zaptı'nın 8. Maddesi "İran İslam Cumhuriyeti, nükleer silah edinmeyeceğini veya geliştirmeyeceğini yeniden

teyit eder. ABD ve İran İslam Cumhuriyeti, stoklanmış zenginleştirilmiş malzemenin tasfiyesini, yedinci paragrafta belirtilen takvime uygun olarak karşılıklı belirlenecek mekanizmayla çözüme kavuşturmayı kabul etmiştir.” demektedir. (18.06.2026 eş-Şuruk) Sky News da 24 Haziran 2026 tarihinde şu haberi aktardı: “ABD Başkanı Donald Trump Salı günü yaptığı açıklamada, ordusu ve kapasitesi yok edilen İran’ın müzakere edecek iyi bir durumda olmadığını belirterek, İran’ın nükleer silaha sahip olmasına izin verilmeyeceğini söyledi... Trump, nükleer denetçilerin doğru zamanda İran topraklarında olacağını da sözlerine ekledi...” Sadece bu maddenin varlığı bile doğrudan bir iç işlerine müdahaledir.

Ayrıca 6. madde de ABD’ye İran’ın iç işlerine müdahale etmesi için açık bir kapı aralamaktadır. Zira 6. Madde “ABD, İran İslam Cumhuriyeti’ne ait alanların yeniden imarı ve ekonomik kalkınması amacıyla bölgesel ortaklarıyla birlikte en az 300 milyar dolarlık, karşılıklı olarak mutabık kalınmış kesin bir plan geliştirmeyi taahhüt eder. Bu planın uygulanmasına yönelik mekanizma, 60 gün içinde nihai anlaşmanın parçası olarak netleştirilecektir.” demektedir. Bunu sadece metne dökmek bile başlı başına bir müdahaledir hatta çok daha da ötesidir!

5- Tüm bunlarla birlikte, anlaşma metni kelime oyunları ile doludur. Bir yönüyle İran’ın çıkarlarını gerçekleştirdiği, diğer yönüyle de ABD’nin çıkarlarını gerçekleştirdiği anlaşılabilir. Yani anlaşma mayınlarla doludur ve bu mayınları temizlemek için öngörülen 60 günlük süre yeterli olmayabilir ve dolayısıyla süre uzatılabilir! Tıpkı ablukanın kaldırılması ve Hürmüz Boğazı’nın açılması meselelerinde olduğu gibi... “İran, Hürmüz Boğazı’na kıyıdaş devlet olarak, Hürmüz Boğazı’ndan geçişle ilgili “belirsiz düzenlemeler”in bulunduğu uyarısında bulundu...” (26.06.2025 Sky news) Bugün Amerika ile İran arasında yaşanan çatışmalar da bu belirsizliğin bir sonucudur: “Devrim Muhafızları Pazar günü yaptığı açıklamada, ABD tarafından ateşkesin ihlal edilmesinin mutabakat zaptının birinci maddesine aykırı olduğunu ve bunun müzakere sürecinin tamamen durmasına yol açacağını belirtti. Ayrıca, Trump ile Mesud Pezeşkiyan arasında 18 Haziran’da imzalanan mutabakat zaptına göre Hürmüz Boğazı’ndaki deniz trafiğini kontrol etmek için gerekli düzenlemelerin İran’ın elinde olduğunu savundu.” (28.06.2026 El Arabiya) Yine mutabakat şü ifade de yer almaktadır: “ABD ayrıca nihai anlaşmanın ardından 30 gün içinde kuvvetlerini İran İslam Cumhuriyeti yakınlarından çekmeyi taahhüt eder.” Oysa İran’ın daha önce ABD güçlerinin tüm bölgeden çekilmesini talep ettiği biliniyor... Ayrıca ABD, İran’ın dondurulmuş 12 milyar dolarını, yalnızca Amerikan tarım ve gıda ürünlerini satın alması şartıyla iade edecek! Trump’ın yardımcısı Vance Pazartesi günü bir konferansta gazetecilere, “Serbest bırakılacak dondurulmuş İran varlıklarının”, “İran halkı için Amerikan soya fasulyesi, mısır ve buğdayı satın almak” için kullanılacağını söyledi...” (25.06.2026 El Arabiya) İran bunu yalanladı... Kalibaf perşembe günü yaptığı açıklamada, “ABD’nin, Tahran’ın

dondurulan varlıklarını Amerikan tarım ürünlerini satın almak için kullanacağı yönündeki açıklamasının doğru olmadığını vurguladı... (25.06.2026 El Arabiya) Nihai anlaşmanın BM Güvenlik Konseyi tarafından onaylanması maddesine gelince; bir taraf bunu İran’ın anlaşmayı uygulamaktan kaçamaması için bir pranga olarak görürken, diğer taraf bu maddenin ABD’nin anlaşmaya bağlı kalmasını garanti altına almak için olduğunu, sanki bu maddeyi ABD’nin çıkarına değilmiş gibi yorumlamaktadır! Ayrıca Reuters, 18 Haziran 2026 tarihinde bilgi sahibi bir kaynağa dayandırarak, mutabakat zaptında Yeniden İmar ve Kalkınma Fonu projesi olduğunu aktardı ve “Fonun amacının Tahran ile Washington arasında nihai bir anlaşmaya varmak için ekonomik bir teşvik yaratmak olduğunu ve bu fonun ancak nihai anlaşmanın imzalanması durumunda kurulacağını” belirtti. Bu madde de örtülü bir mayındır, İran’ı yararından çok zararı olan bir fon beklentisiyle nihai anlaşmaya kadar müzakerelerde ilerlemeye teşvik etmeyi amaçlamaktadır! Bütün bunlar mayınlı ve muğlak maddelerdir!

6- Trump, askeri eylemlerle hedeflerine ulaşamadığının farkındadır. Devrim Muhafızları’nın Amerikan saldırısına karşı gösterdiği direniş karşısında şoke olmuş durumdadır... Yaşanan bu gerçeklik, başlattığı bu savaşta çok şey kaybeden ve prestiji yerlerde sürünen, dünyada ve hatta Amerikan kamuoyunda, kendi partisi ve destekçileri arasında bile güvenilirliği zayıflayan Trump üzerinde baskı oluşturmaya başlamıştır. Bunun önümüzdeki Kasım ayında yapılacak kongre ara seçimlerini ve dolayısıyla iki yıl sonra yapılacak genel seçimleri etkileyeceğinde kuşku yoktur... Mutabakat belgesinin Hürmüz Boğazı ile ilgili olan 4 ve 5. maddeleri dolaylı olarak Amerikadaki kongre ara seçimleriyle bağlantılıdır. Bilindiği üzere İran’ın Hürmüz Boğazı’nı kapatması, Amerika’nın küresel petrol ve sıvılaştırılmış doğalgaz hacminin 5’te birinin geçtiği Hürmüz Boğazı’na deniz ablukası uygulaması, deniz taşımacılığını felç etmiş, bu da akaryakıt ve doğal gaz fiyatlarında fahiş artışlara yol açmış, buna bağlı olarak da gıda fiyatlarında paralel bir artış yaşanmıştı. Bu, otomatik olarak ara seçimleri de etkileyecektir. İşte bu yüzden Trump, Hürmüz Boğazı’ndaki trafiğin yeniden akışını sağlamak amacıyla İran’la anlaşma imzalamaya büyük önem vermiştir. Zira küresel petrol arzının kalbi sayılan Hürmüz Boğazı’nın yeniden deniz trafiğine açılması, küresel petrol fiyatlarını hızla aşağı çekecektir... Böylece Trump, askeri saldırganlıkla elde edemediği bir zaferi müzakerelerle elde etmek için müzakereler ve mutabakat zaptında aradığını bulmuştur! Devrim Muhafızları’nın Trump karşısında kahramanca bir duruş sergilemesi nedeniyle Trump, rejimin siyasi kanadına (Cumhurbaşkanı, Meclis Başkanı ve Dışişleri Bakanı) sığınmak zorunda kalmıştır. Dini Lider’in müzakerelere ve mutabakat zaptına ikna edilmesinde ve dolayısıyla Devrim Muhafızları’nın sesinin kısılmasında en büyük rolü bu isimler oynamışlardır... Amerika’nın İran’la bir anlaşmaya varma hassasiyetini ve hırsını gösteren bir diğer unsur da üçüncü maddede yer alan şu ifadedir:

“ABD ve İran İslam Cumhuriyeti, karşılıklı rızayla uzatılabilecek şekilde, en fazla 60 gün içinde nihai anlaşmayı müzakere edip tamamlamayı taahhüt ederler.” Yani, bir uzatmayı talep etme durumlarında! Amerika, askeri seçenекle rejimi değiştirip onu “tabi bir devlete” dönüştürme konusunda başarısız olunca, müzakere yoluyla nihai bir anlaşmaya varılması konusuna aşırı özen göstermiştir. Başta Devrim Muhafızları olmak üzere Amerika’dan tamamen bağımsızlaşma seslerinin yükselmesinin ardından da İran’ın eskiden olduğu gibi yeniden uydu devlet statüsüne dönmesini kabul etmiştir... Trump da bunu bir zafer olarak addetmiş ve başta Cumhurbaşkanı olmak üzere siyasi kanat da ona bunu kolaylaştırmıştır! Sonuç olarak, İran’ın, Amerika’nın savaş yoluyla hedeflerine ulaşamadığını gördüğü halde müzakereye ve dolayısıyla nihai bir anlaşma imzalamaya hazır olması, başladığı yere, yani uydu devlet konumuna geri döndüğü anlamına gelir.

7- Anlaşmanın imzalanmasının ardından Trump, sadece İran ile değil, genel olarak Müslümanlarla ortamı yumuşatmaya çalışmıştır... Trump, 19 Haziran 2026 tarihinde Amerikan Axios sitesine verdiği demeçte, “Maalesef İran lideri Hamaney’e zarar verdim, kendisi ağır yaralandı. Ancak cesur bir kişiliğe sahip” ifadelerini kullanmıştır. Trump, dinî lider Hamaney’in mutabakat zaptını onaylamasından hemen sonra sanki Hamaney’e teşekkür mahiyetinde böyle bir açıklamada bulunmuştur... Diğer taraftan Trump, savaşta da barışta da tamamen kendi emriyle hareket ettiği halde Yahudi varlığına baskı yapıyormuş gibi bir görünüm ve izlenim vermeye başlamıştır! Bu kapsamda Trump, 16 Haziran 2026’da Fransa’nın Evian kentinde, G7 zirvesinin marjında düzenlenen bir basın toplantısında, Netanyahu’yu alenen kamuoyu önünde azarlayarak, “Beyrut’a saldırması hiç hoşuma gitmedi. Şu an Bibi, Lübnan konusunda daha sorumlu davranmalı. ABD olmasaydı “İsrail” olmazdı...” demiştir. (16.06.2026 El Cezire) Yardımcısı Vance bir basın toplantısında, “İsrail’de ABD’yi eleştiren bazı kabine üyelerine şunu söylemek isterim: Son üç ayda, vatanınızı koruyan savunma silahlarının üçte ikisi Amerikan elleriyle üretildi ve Amerikan vergi mükelleflerinin parasıyla finanse edildi... Eğer ben İsrail kabinesinde olsaydım, tüm dünyada geriye kalan tek güçlü müttefikime saldırmazdım.” diye konuştu. (18.6.2026 New York Times) Trump ve yardımcısının bu sözleri, eğer samimi olsalardı doğru kabul edilebilirdi. Ancak Yahudi varlığı, Filistin, Lübnan ve her yerde gerçekleştirdiği saldırganlığında Amerika’nın ipine tutunmadan hareket edemezken bunu doğru kabul etmek mümkün mü?! Zira Yahudi varlığı; tek başına bir ağırlık ifade edemeyecek kadar değersiz ve cılız bir varlıktır. Nitekim Allah Subhânehu ve Teâlâ Yahudiler hakkında söyle buyurmuştur:

لَنْ يَضُرُّوكُمْ إِلَّا أَذًى وَإِنْ يُقَاتِلُوكُمْ يُؤْلُوكُمُ الْأَذْبَارُ ثُمَّ لَا يَنْصُرُونَ

“Onlar incitmekten başka size bir zarar veremezler. Sizinle savaşa koyulurlarsa, geri dönüp kaçarlar. Sonra kendilerine yardım da edilmez.” [Ali İmran 111] Yahudi varlığının Allah’ın ve insanların ipi (desteği) dışında hiçbir öz gücü yoktur.

Peygamberlerinden bu yana Allah’ın ipini kesip atmışlardır ve bugün geriye sadece insanların ipi kalmıştır! Amerika, onların Lübnan’a ve sözde tampon bölgeye yönelik saldırılarını sonuna kadar desteklemektedir. Yukarıda zikrettiğimiz açıklamalarında da görüldüğü üzere, hem bu saldırganlıklarının hem de o ucube varlıklarının bekasının arkasında Trump vardır... Allah onları kahretsin! Nasıl da döndürülüyorlar... Hala Lübnan’ın bazı bölgelerini işgal etmeye ve Amerikan silahlarıyla ve Amerikan meşru müdafaa koruması altında Lübnan’ın bölgelerini bombalamaya devam etmektedirler!

8- İşte olayların gerçek yüzü özetle budur. Trump’a savaşla elde edemediğini müzakerelerle vermemek gerekir. Kaldı ki İran küçük veya zayıf bir devlet değildir; aksine uzun soluklu bir savaşta direnebilecek, Amerika’yı mağlup edebilecek ve tıpkı 2021 yılında Afganistan’dan zelil bir şekilde çıktığı gibi onu bu bölgeden de zelil bir şekilde çıkarabilecek bir güce sahiptir. Bu şekildesiyasetitamamenbağımsızlaşacak;böyleceneuydu devlet statüsüne geri dönecek ne de tabi devlet derekesine düşecektir. Çünkü İran, 1,6 milyon kilometrekarelik geniş bir yüzölçümüne sahiptir. Dağlar, çöller, vadiler ve deniz kıyılarından oluşan oldukça çeşitli bir coğrafi yapıya ve yaklaşık 90 milyonluk bir nüfusa sahiptir. Birçok ülkeyle sınırının bulunması, ona stratejik bir derinlik kazandırmaktadır. Bu sınırlar, her türlü ablukaya karşı birer çıkış kapısı niteliğindedir. Petrol ve gaz gibi enerji kaynaklarının yanı sıra diğer doğal zenginliklere de sahiptir. Tarıma elverişli yeterli arazisi bulunduğundan, kendi gıda ihtiyacını kendi kendine karşılama (öz yeterlilik) kapasitesi vardır. Ayrıca, uzun menzilli füzeler ve insansız hava araçları (İHA) üretimi gibi, kendini savunacak silahları imal edebilen bir savunma sanayisine sahip olduğu görülmektedir ki tüm bunlar ve sivil sanayiler daha da geliştirilebilir konumdadır... Hatta nükleer sanayiye bile gerçekleştirebilecek güçtedir; Nitekim Trump 2018 yılında 2015 nükleer anlaşmasından çekildiğinde İran, zenginleştirme seviyesini yaklaşık %60 oranına ve miktarı yaklaşık 440 kilogram seviyesine çıkarmayı başarmıştır. Oysa 2015 anlaşmasında bu oran %3,67’yi geçmiyordu.

Bu nedenle, bir mutabakat zaptı imzalamak ve ardından bu mutabakat zaptının maddelerini nihai bir anlaşmaya dönüştürmek için müzakerelere başlamak, büyük bir tavizdir! Bu mutabakat zaptı, İran’a karşı başlattığı savaşı kaybeden, savaş bataklığına saplanan ve 4 ayı aşkın bir süredir bu savaşla meşgul olan Amerika’yı adeta ipten kurtarmıştır. Ancak İranlı siyasi liderlerin samimi, gerçek ve ideolojik iradeleri dumura uğramıştır. Hatta Amerika’nın nüfuzundan kurtulup bağımsızlaşmaya çalışan, Amerikan ve yapışık ikizi Yahudi varlığının saldırganlığını defetmek için fedakarlığa hazır olan Devrim Muhafızları’nın bile karşısında durmuşlardır. Bunun yerine Cumhurbaşkanı mutabakat zaptını imzalayarak, Trump’ın savaş meydanında elde edemediği başarıyı ona müzakere masasında kazandırmıştır!

İkincisi: İslam Ümmetinin içinde bulunduğu bu zilletten sonra nasıl yeniden dirilip izzetli günlerine geri döneceği meselesine

gelince, bu mesele bilinmez ve sır bir mesele değildir. Aksine bu mesele, El-Kaviyy ve El-Azîz olan Allah'ın kitabında ve es-Sadıkü'l-Emîn olan Rasûlullah'ın sünnetinde açıkça yazılıdır: o da Hilafettir. Hilafet, Müslümanları Allah'ın indirdiklerine göre yönetecektir.

وَأَنْ أَحْكُمَ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ دُنُوبِهِمْ وَإِنْ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ

“Aralarında, Allah'ın indirdiği ile hükmet. Onların arzularına uyma ve Allah'ın sana indirdiğinin bir kısmından (Kur'an'ın bazı hükümlerinden) seni şaşkırtmalarından sakın. Eğer yüz çevirirlerse, bil ki şüphesiz Allah, bazı günahları sebebiyle onları bir musibete çarptırmak istiyor. İnsanlardan birçoğu muhakkak ki yoldan çıkmışlardır.” [Maide 49] Ve bir Halifedir. Halife onlarla birlikte Allah yolunda cihat edecektir. Müslim'in Ebu Hurayra'dan rivayet ettiğine göre Peygamber Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur:

إِنَّمَا الْإِمَامُ جُنَّةٌ يُقَاتَلُ مِنْ وَرَائِهِ وَيَتَّقَى بِهِ

“İmam ancak bir kalkandır. Arkasında savaşılar ve onunla korunulur.” Sonra uzun asırlar, İslam Devleti Raşidi Hilafet'in büyüklüğünün, Müslümanların izzet ve adaletinin en büyük tanığıdır... Onlar, Allah'ın indirdikleriyle hükmederek Allah'a yardım etmişlerdir. Bunun üzerine Allah da onlara yardım etmiştir... Sömürgeci kafirler ve Müslüman ülkelerdeki ajanlarının entrikalarıyla İslam Devleti yıkıldığında, işte o zaman Müslümanlar zillet, küçüklük ve geçim darlığı içine düşmüşlerdir.

وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا

“Kim Benim zikrimden yüz çevirirse, mutlaka onun için sıkıntılı bir geçim vardır. Ve kıyamet günü onu, kör olarak haşredeceğiz.” [Taha 124] Fakat Allah'ın izniyle bu durum uzun sürmeyecektir. Zira Hilafet, Allah'ın hak vaadi ve içinde bulunduğumuz bu ceberut saltanattan sonra Rasûlullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in müjdesi gereği kesinlikle geri dönecektir:

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

“Allah, içinizden, iman edip de salih ameller işleyenlere, kendilerinden öncekileri egemen kıldığı gibi onları da yeryüzünde mutlaka egemen kılacağına, onlar için razı olduğu dinlerini iyice yerleştireceğine, yaşadıkları korkularının ardından kendilerini mutlaka emniyete kavuşturacağına dair vaatte bulunmuştur. Onlar bana kulluk eder ve bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar. Artık bundan sonra kimler inkâr ederse, işte onlar fasıkların ta kendileridir.” [Nur 55] Ahmed bin Hanbel'in Huzeyfe'den rivayet ettiğine göre Rasûlullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur:

ثُمَّ تَكُونُ مُلْكًا جَبْرِيَّةً فَتَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ، ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا، ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةً عَلَىٰ مِنْهَاجِ النَّبُوَّةِ. ثُمَّ سَكَتَ

“Daha sonra ceberut bir saltanat olacaktır. O da Allah'ın

dilediği kadar devam edecektir. Ardından Allah dilediği zaman onu ortadan kaldıracaktır. Sonra, Nübüvvet metodu üzere Hilafet olacaktır. Sonra sustu.” Dolayısıyla Hilafet Allah'ın izniyle geri dönecektir. Kendi dinine yardım edenlere yardım etmesi, Allah'ın bir vaadidir:

وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ

“Allah kendisine yardım edenlere mutlaka yardım eder. Kuşkusuz Allah, Kaviyy ve Azizdir.” [Hac 40] Ne var ki Allah Subhânehu ve Teâlâ, zaferin gökten zembille inmeyeceğine, meleklerin onu taşıyıp getirmeyeceğine ve bizlerin eylemi olmaksızın Hilafetin kurulmayacağına hükmetmiştir. Aksine çalışmalı, çabalamalı, gayret etmeli, amellerimizde dürüstlük ve samimiyeti gözetmeliyiz. İman edip salih amel işleyenlere yeryüzünde hilafet vaat eden Allah'ın sözüne güvenmeliyiz. İşte bu iki şart: iman ve salih amel'dir.

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ

“Allah, içinizden, iman edip de salih ameller işleyenlere, kendilerinden öncekileri egemen kıldığı gibi onları da yeryüzünde mutlaka egemen kılacağına dair vaatte bulunmuştur.” [Nur 55] Tüm bunlar Rasûlullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in siyerinde apaçık ortadadır; Allah'ın yardımı gelene kadar nasıl çalıştığı ve nasıl eziyetlere göğüs gerdiği bellidir... Rasûlullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem Allah yardım etmiş, Allah da ona yardım etmiştir. İşte Allah Subhânehu ve Teâlâ'nın değişmez sünneti budur.

سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا

“Bu, Allah'ın öteden beri süregelen kanunudur. Allah'ın kanununda asla bir değişiklik bulamazsın.” [Fetih 23] İşte Rasulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem böyle çalışmış, sahabeleri O'nu böyle örnek almıştır. Bizler de böyle olmak zorundayız. O zaman Allah'ın izniyle Allah'ın yardımı mutlaka gelecektir; umulur ki bu yakındır.

İşte ümmeti kurtaracak, ona izzetini geri verecek, gücünü artıracak ve düşmanlarının ona saldırmadan önce bin kez düşünmesini sağlayacak yegâne şey budur. Bu da ancak Hilafetin yeniden kurulmasıyla mümkündür. Hilafet, iyilik ve adaletiyle yeryüzünü aydınlatacak, geçmişte nasıl Kayserlerin ve Kisraların kibrini yok ettiyse bugün de tâğût Trump ve benzeri sömürgeci kâfirler gibi onların yandaşlarının kibrini de öylece yok edecektir...

وَيَوْمَئِذٍ يَقَرُّحُ الْمُؤْمِنُونَ * بِبَصَرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

“O gün Allah'ın zafer vermesiyle müminler sevinecektir. Allah, dilediğine yardım eder. O, mutlak güç sahibidir, çok merhametlidir.” [Rum 4-6]

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ

“Şüphesiz ki bunda kalbi olan yahut hazır bulunup kulak veren kimseler için bir öğüt vardır.” [Kâf 37]

Hizb-ut Tahrir
Merkezi
Medya Ofisi

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا
يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

No: HT-BA-2026-MB-TR-33

H. 29 Muharrem 1448 / M. 14 Temmuz 2026

Trump Savaşı Yeniden Körüklemekte ve Hürmüz Boğazı'nı Kendisinden Korumak İçin “Haraç” Talep Etmektedir!

Basın Açıklaması

ABD Başkanı Donald Trump, pazartesi günü yaptığı açıklamada, ülkesinin “Hürmüz Boğazı’ndan taşınan tüm mallara %20 oranında ücret uygulanacağını” duyurdu. Bu hamle, Basra Körfezi’nde yeniden savaşın fitilini ateşleyen yeni bir askeri operasyon başlatmasının ardından geldi. Buna karşılık Birleşmiş Milletler’e bağlı Uluslararası Denizcilik Örgütü (IMO), Trump’ın paylaşımına verdiği yanıtta, uluslararası seyriüsefer için kullanılan herhangi bir boğazdan geçiş ücreti alınmasını reddettiğini vurgulayarak bunun yasadışı olduğunu belirtti.

Kibir, küstahlık, Müslümanların mallarının dokunulmazlığını hiçe sayma ve ülkelerinin güvenliğini hafife alma dışında Trump’ın bu kararlarının hiçbir mantığının olmadığı açık ve nettir. Çünkü bu savaşı çıkaran, hatta bölge halkına dayatan bizzat Amerika’nın kendisidir. Bombalayan, öldüren, yıkan ve yakan da odur. Bölge ülkelerini askerî çatışma sarmalına sürükleyen de yine Amerika’dır. Bugün ise savaşın hedefi, zaten başından beri açık olan Hürmüz Boğazı’nı yeniden açmak olarak gösterilmektedir!

Amerika’nın, sebep olduğu yıkım nedeniyle bölge halkından ve bütün dünyadan özür dilemesi, dünya piyasalarını da etkileyen ekonomik zararları tazmin etmesi gerekirken; başkanı çıkıp boğazı açmanın ve güvenliğini sağlamanın karşılığında ücret talep etmektedir!

Bu, Müslümanları küçümsemenin ve Trump yönetimindeki Amerika’yı kuşatan kibrin açık bir göstergesidir. Öyle ki halkların mallarına el koymayı bile artık kendi hakkı olarak görmektedir. Üstelik bu, Trump’ın ilk talebi de değildir. Daha önce de zengin ülkelerin, özellikle Körfez devletlerinin Amerika’ya para ödemesi gerektiğini defalarca dile getirmiş; hatta Amerika’nın İran’a karşı yürüttüğü savaşın bütün masraflarını onların karşılamasını istemiştir. Trump, Körfez yöneticilerine adeta cebindeki bir cüzdan gibi muamele etmektedir.

Trump’ın bu girişiminde başarılı olması ve bölgeye yönelik tasavvurunu hayata geçirmesi; bölgenin daha fazla aşağılanması, sömürgeleştirilmesi ve geleceği üzerinde daha ağır bir tahakküm kurulması anlamına gelecektir. Bölge yöneticilerinden Amerika’nın askerî üslerine ev sahipliği yaparak onun

zorbalığına ve saldırganlığına ortak olanlar ise, adeta kendi ayaklarıyla felakete yürümektedirler. Bu ise apaçık bir hüsrandır. Allah Subhânehu ve Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

إِنَّمَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ
إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَتَوَلَّوهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

“Allah, yalnız sizinle din uğrunda savaşanları, sizi yurtlarınızdan çıkaranları ve çıkarılmanız için onlara yardım edenleri dost edinmenizi yasaklar. Kim onlarla dost olursa işte zalimler onlardır.” [Mümteherine 9]

Bununla birlikte yaşanan gelişmeler, bölge ülkeleri için Amerika’nın gölgesinden çıkmak adına önemli bir fırsat oluşturmaktadır. Zira Amerika bugün en zayıf dönemini yaşamaktadır. Küresel ölçekte dost ve müttefiklerini kaybetme tehlikesiyle karşı karşıyadır. Çin ve Rusya gibi uluslararası rakiplerinin gücü artmaktadır. Kendi halkı da artık savaşların ve maceracı politikaların maliyetini üstlenmeye istekli değildir. Ayrıca Amerika entelektüel ve uygarlık açısından da ciddi bir iflas içindedir.

Bu nedenle bölgedeki güç ve nüfuz sahibi samimi kimselerin öne çıkarak liderliği üstlenmeleri; dümeni Amerika ve Batı’ya bağımlılıktan kurtuluşa çevirmeleri ve Hizb-ut Tahrir’e nusret vererek, Nübüvvet metodu üzere Raşidi Hilafet’i yeniden ikame etmeleri gerekir. Böylece ilk dönem İslam önderlerinin ve fatihlerinin izlediği yol yeniden ihya edilmiş olacaktır.

Hizb-ut Tahrir
Merkezi Medya Ofisi

El-Raye Gazetesi-608.
Sayı-15/07/2026

ABD ile İran Arasındaki Saldırıların Yeniden Başlamasının Anlamı!

Üstad Esad Mansur'un Kaleminden

ABD, 12/7/2026 tarihinde İran'a yönelik saldırılarını yeniden başlattı ve Merkez Komutanlığı, bir hafta içinde gerçekleştirilen bu üçüncü saldırı dalgasının, İran Devrim Muhafızları'nın Hürmüz Boğazı'ndan geçen ticari bir gemisine açıkça saldırı düzenlemesinin ardından geldiğini açıkladı ve "140 İran askeri hedefinin vurulduğunu" duyurdu.

Devrim Muhafızları ise "iki gemiyi vurduğunu, boğazı bir sonraki duyuruya kadar ve bölgedeki ABD müdahaleleri sona erene kadar kapattığını ve Katar'daki bir ABD askeri üssünü bombaladığını" açıkladı.

ABD, 7-8/7/2026 tarihlerinde İran'a ait 170 hedefe saldırılar düzenledi. Amerikan liderliği, bu saldırıların Hürmüz Boğazı'nda üç ticari gemiye yönelik İran saldırılarına yanıt olarak gerçekleştirildiğini açıklarken, İran ise Arap ülkelerindeki ABD üslerine ve çıkarlarına yönelik saldırılarla karşılık verdiğini duyurdu.

Buna rağmen ve ABD Başkanı Trump'ın ateşkesin sona erdiğine dair açıklamalarına rağmen, Trump "müzakerelerin devam etmesine açık olduğunu" belirtti. Zira 11/7/2026 tarihinde şunları söyledi: "İran bizden görüşmeleri devam ettirmemizi istedi. Kabul ettik, ancak ABD ateşkesin sona erdiğini açık bir dille bildirdi." Yani Amerika, tıpkı imzalaması için karşı tarafın kafasına tabanca dayayan kimse gibidir!

İran Şura Meclisi Başkanı ve İran'ın baş müzakerecisi Kalibaf ise şunları söyledi: "Hürmüz Boğazı, ABD'nin tehditleriyle değil, İran'ın yapacağı düzenlemelerle açılacaktır." Zira İran, gemilere gümrük vergisi veya hizmet bedeli uygulamak istiyor. Görünen o ki Amerika, İran'dan Hürmüz Boğazı'nı koşulsuz olarak açmasını istiyor; zira mutabakat zaptında bu konuyla ilgili ayrıntılar yer almıyor.

Bundan dolayı mutabakat zaptındaki 14 maddeye ilişkin müzakerelerin uzun ve zorlu olacağı, maddelerin ayrıntıları ve uygulama şekli konusunda anlaşmazlıklar yaşanacağı anlaşılmaktadır; zira bu maddeler mayınlarla doludur ve her noktada anında bir patlama gerçekleşebilir. Çünkü Amerika'nın bu maddeleri imzalamasının hedefi, 28/2/2026'da başlattığı ve kırk gün süren savaşta, başta Dini Lideri olmak üzere 40 üst düzey liderini öldürmesine rağmen bunu başaramayınca, İran'ı tâbi bir devlet haline getirmektir. Bu nedenle, 8/4/2026 tarihinde müzakereleri durdurduğunu ve 18/6/2026 tarihinde, iki ülkenin başkanları Trump ve Pezeşkiyan arasında bir mutabakat zaptı elektronik olarak imzalanıncaya kadar müzakerelere yeniden başlamaya hazır olduğunu açıkladı.

İran'ın mutabakat zaptına imza atması ve nihai bir anlaşma imzalamak amacıyla müzakerelere devam etmesi, aralarında dört ay süren kopukluğun ardından İran'ı yeniden ABD'nin yörüngesine geri döndürmekte ve İran'ın bu süre boyunca gösterdiği direnişin ardından büyük bir taviz olarak sayılmakta olup ABD'ye hiçbir iyilik sağlamamıştır.

Görünen o ki Amerika bunu kabul etmeyecektir; çünkü

onun hedefi, İran'ı tâbi bir devlet haline getirmektir; bu nedenle askeri saldırılar, tıpkı yeniden yaptığı gibi yaptırımlar uygulamak, dondurulmuş fonların serbest bırakılmasını geciktirmek ve tüm maddelerin uygulanmasında oyalama gibi baskılar uygulayacaktır. Ancak onun mutabakat zaptından vazgeçmesi pek olası değildir; zira bu, onun için önemli bir başarı olup müzakerelerden de vazgeçmeyecektir. Bu nedenle her saldırının ardından müzakereleri yeniden başlatma niyetini dile getiriyor ve bunun için arabulucuları (araçlarını) harekete geçiriyor. Zira Katar harekete geçti ve 10/6/2026 tarihinde İran'a bir heyet gönderdi. Ayrıca Pakistan da harekete geçti ve Dışişleri Bakanı İranlı mevkidaşıyla temasa geçerek İran'dan "gerginliği azaltmasını ve itidalli olmasını", yani ABD'nin saldırılarına karşılık vermemesini ve Hürmüz Boğazı'ndan geçen gemilere saldırmamasını talep etti. Ayrıca "Diyalog ve diplomasinin, bölgedeki anlaşmazlıkları çözmenin ve barış ile istikrarı sağlamanın tek yolu" olduğunu vurguladı. İran Dışişleri Bakanı Umman Sultanlığı'nı ziyaret etti ve 11/7/2026 tarihinde X platformunda şunları yazdı: "İran şu ana kadar sözünü tuttu; ancak sözde ABD Hazine Bakanı, "ABD'nin İran'a yeni yaptırımlar uygulamaktan kaçınacağını belirten mutabakat metninin dokuzuncu maddesini ihlal ediyor"; zira ABD, 14 kişiye ve bir varlığa yeni yaptırımlar uygulamıştır.

Wall Street gazetesi, 11/7/2026 tarihinde "İran'ın ABD'ye, Hürmüz Boğazı'ndaki ticari gemilere ateş açılmasının bir hata olduğunu bildirdiğini" ve ABD'yi "müzakereleri sürdürmeye" çağırdığını ortaya çıkardı. Sanki İranlı siyasetçiler Amerika'ya bir şey iletiyorlar; çünkü onların hedefi müzakereleri sürdürmek ve Amerika'nın peşinden gitmektir; ancak Devrim Muhafızları'nın liderleri başka bir şey iletiyorlar; tüm bunları engellemek için gemilere kasten saldırıyorlar ve Amerikadan bağımsız olmak için çalışıyorlar; çünkü bu ifşanın ardından Devrim Muhafızları yine iki gemiye saldırmıştır.

İran'ın Dini Lideri Mücteba Hamaney, mutabakat zaptı ve

müzakerelerin sürdürülmesini kabul ettiğini açıkladı. Ancak Devrim Muhafızları, isteksizce sessiz kaldı; zira bunu istemiyor ve bağımsızlık için çalışıyor.

Sanki dini lider, iki taraf arasında dengeyi sağlamak için sopayı ortasından tutuyormuş gibidir; bu nedenle 11/7/2026 tarihinde yayınlanan yazılı bir mesajda, “şehit liderin ve son iki savaşın tüm şehitlerinin kanının intikamının, suçlu olduğu tescillenmiş canilerden alacağına” dair söz vermiş ve “dünyanın özgür insanların yakında intikam görevinin bir kısmını başlatacaklarını” iddia etmiştir. Bu açıklama, Meşhed kentinde dini liderin cenaze ve defin törenlerinin yapıldığı sırada geldi. Buna benzer bir örnek de eski dini liderin babası tarafından, 2020 yılında Amerika’nın Kudüs Gücü Komutanı Kasım Süleymani’yi ve diğer İranlı komutanları öldürdüğü sırada da dile getirilmişti.

Zirabumesaj, mutabakatı reddetmeye müzakerelerden vazgeçmeye yönelik bir eğilim sergilememektedir; aksine bu mesaj, öfkeli duyguları deşarj etmek, intikam talebinde bulunmak, iç kamuoyunu yatıştırmak ve rejimin sabitelerinin devam edeceğini vurgulamak içindir.

Trump ise 11/7/2026’da ona şöyle cevap verdi: “Eğer dünyanın dört bir yanında, görevdeki ABD Başkanı’na, yani bana, suikast düzenlemesi ya da buna teşebbüs etmesi halinde, İran’a doğrultulmuş ve ateşlenmeye hazır bin füze bulunuyor ve bunların ardından binlerce füze daha gelecek... Gerekli talimatlar verildi, Amerikan ordusu, bir yıl süreyle, gerekmesi halinde bu

sürenin uzatılması kaydıyla, İran’ın tüm bölgelerini tamamen yok etmeye ve imha etmeye hazır, istekli ve muktedir.” Ve şunları da ifade etti: “İran’ın tehditleri yeni bir şey değil ve İsrail de yeni bilgiler sunmamıştır.” Bu, Yahudi varlığının ABD’ye sunduğu istihbarat bilgilerine ilişkin raporların ardından gerçekleşmiştir. Trump’ın geçen Nisan ayında İran’a, “bir anlaşmaya varılamazsa medeniyetini tamamen yok edeceği” tehdidinde bulunduğu bilinmektedir.

Mevcut siyasi durum, İran ve ABD’nin mutabakatı zaptını korumak ve nihai bir anlaşmaya varılana kadar müzakerelere devam etmek istediklerine, ayrıca ABD’nin bu tamamlanmaya kadar her türlü baskıyı uygulayacağına işaret etmektedir. Buna karşılık Devrim Muhafızları süreci engellemeye çalışmakta ve karar sahibi gibi davranarak gemilere ateş açmakta ve boğazı kapatmaktadır; ancak aynı zamanda dini liderin kararına aykırı davrandığını göstermemektedir. Yani sanki müzakereleri nihai olarak askıya alarak yeni bir gerçekliği dayatmak istiyor gibidir ki böylece dini lider bu gerçeği kabul etmek zorunda kalacak ve ardından da bağımsızlık için çalışacaktır.

Bağımsızlık için çalışmak yeterli değildir; ancak İran’ın, kendisi için çok büyük kayıplara yol açan iğrenç mezhepçilik taassubundan vazgeçtiğini ilan etmesi, anayasasını değiştirerek onu Kur’an ve sünnete dayandırması ve ülkeyi, Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi Hilafetin irtikaz noktası haline getirmesi gerekir.

**Hizb-ut Tahrir
Merkezi
Medya Ofisi**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا
يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

No: HT-BA-2026-MB-TR-34

H. 04 Safer 1448 / M. 18 Temmuz 2026

Amerika ile İş Birliği Yapmak ve Onun Çıkarlarına Hizmet Etmek, Dünya ve Ahirette Apaçık Bir Hüsrandır

Basın Açıklaması

Tıpkı insanların kalplerine vesvese veren İblis gibi, ABD Başkanı Trump Çarşamba günü Amerikan Fox News kanalına yaptığı açıklamada, Suriye Devlet Başkanı Ahmed eş-Şara'nın Lübnan'daki İran partisiyle ilgilenme arzusunda olduğunu ifade etti. Trump, Ahmed eş-Şara'nın "bunu İsraililerden farklı ve daha isabetli bir şekilde yapacağını" iddia etti. Böylece, tıpkı İblis'in vesvesesi gibi Ahmed eş-Şara'nın kulağına fısıldayarak, Netanyahu'nun gerçekleştiremediği sömürgeci hedeflerini onun eliyle tamamlamayı; yani Lübnan'daki İran partisini taşıyıcı etmeyi istemektedir.

Bu nedenle Şam halkı, Trump'ın Ahmed eş-Şara'ya yönelik süslü ve aldatıcı sözlerinden ve Amerika'nın onların acıları üzerinden yürüttüğü oyunlardan sakınmalıdır. Çünkü Esed ailesini iktidara getiren odur ve 2013 yılında İran'ın devrime müdahil olmasının arkasındaki güç de yine odur. 2015 yılında Rusya'nın müdahalesini teşvik eden de yine Amerika'dır. Buna rağmen rolleri sona erdiğinde de hepsini yüzüstü bırakmıştır.

Dolayısıyla Amerika ile ittifak kurmak veya onun planlarına ortak olmak; siyasi bir intihardır, Allah'a, Rasûlüne ve müminlere ihanettir, sömürgeci kafirleri dost edinmektir. Allah Subhânehu ve Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

“Ey inananlar! Yahudi ve Hristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostlarıdır. Sizden kim onları dost edinirse, kuşkusuz o da onlardandır. Şüphesiz Allah, zalimler topluluğunu

doğruya iletmez.” [Maide 51] Amerika'nın Müslümanlara ve özellikle Şam diyarına olan düşmanlığı ise geçici değil, köklü ve değişmez bir hakikattir. Nitekim Allah Subhânehu ve Teâlâ şöyle buyurmuştur:

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ

“Dinlerine uymadıkça Yahudiler de Hristiyanlar da asla senden razı olmayacaklardır.” [Bakara 120] Amerika'nın bölgedeki planını gerçekleştirmesi, bölgede hem ABD'nin hem de Yahudi varlığının sömürüsünün ve tahakkümünün daha da artması demektir. O halde, ABD'yi dost edinmekten ve planlarına göre hareket etmekten şiddetle sakının! Zira bu dünyada apaçık bir hüsrandır; ahiret azabı ise şüphesiz çok daha çetin ve büyüktür.

**Hizb-ut Tahrir
Merkezi Medya Ofisi**

**Hizb-ut Tahrir
Ürdün Vilayeti
Medya Bürosu**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا
يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

No: RD-BA-2026-MB-TR-05

H. 07 Safer 1448 / M. 21 Temmuz 2026

Safadi, Ürdün'de Amerikan Üsleri Bulunmadığını İddia Ediyor Oysa Ürdün'ün Toprağı da Hava Sahası da Amerikan Güçlerine Ardına kadar Açılmış Durumda!

Basın Açıklaması

Ürdün Dışişleri Bakanı Ayman Safadi, Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Aspen Güvenlik Forumu oturumunda yaptığı konuşmada, ülkesinde Amerikan üsleri bulunduğu iddialarını reddetti. Safadi, Amerikan askerlerinin “uzun vadeli iş birliği” çerçevesinde Ürdün'de bulunduklarını savunarak, İran'ın Ürdün'de Amerikan üsleri bulunduğu yönündeki söyleminin ve bunu saldırılar için gerekçe göstermesinin gerçeği yansıtmadığını ifade etti.

Ancak bu açıklamadan henüz 48 saat geçmeden Amerikalı yetkililer, geçtiğimiz Cuma günü İran'ın düzenlediği saldırılarda iki Amerikan askerinin öldüğünü ve bir askerin de kaybolduğunu söylediler. ABD'li yetkililer son beş gün içinde İran'ın Ürdün'deki Amerikan güçlerine düzenlediği bu dördüncü saldırı olduğunu bildirdiler. Bu saldırılarda toplamda onlarca Amerikan askerinin yaralandığını ve çok sayıda helikopterin hasar gördüğünü kaydettiler. Öte yandan Ürdünlü askerî bir kaynak da hava savunma sistemlerinin ülke hava sahasında çok sayıda İran füzesini engellediğini duyurdu.

Ürdündeki Amerikan askeri varlığı, kelimenin tam anlamıyla bir işgaldir ve Amerika'nın hedefleri ve çıkarlarının genişlemesiyle birlikte askeri varlığı giderek genişlemektedir. Dışişleri Bakanı'nın iddiaları ise Ürdün halkı nezdinde inandırıcılığını tamamen yitirmiş durumdadır. Rejimin borazanlarının, Amerikan varlığının “uzun vadeli savunma iş birliği anlaşması” çerçevesinde ülkede bulunduğunu söyleyerek ülkede bulunan Amerikan varlığını meşrulaştırmaya çalışmaları ise, aslında rejimin izlediği yolun bir itirafı niteliğindedir. Çünkü şeriatın haram kıldığı bu tür anlaşmalar; Allaha, Rasûlü'ne ve Ürdün halkına karşı açık bir ihanettir. Eskiden sömürgeci kâfir Müslüman ülkelerini zorla işgal ederlerdi, bugünse yöneticilerin koltuklarını koruma sevdası yüzünden onların rızasıyla işgal etmektedir! Halbuki bu yöneticiler, Amerika'nın sömürgeci çıkarlarıyla çelişen hiçbir yönetimi, hiçbir müttefiki ve hiçbir yapıyı ayakta bırakmadığını gayet iyi bilmektedirler. Körfez ülkelerinde ve hatta her fırsatta Amerika'nın desteği olmasa “bir hiç olduğunu” hatırlattığı Yahudi varlığında onlar için bir ibret vardır.

Amerikan Kongre Araştırma Servisi'nin (CRS) bir raporuna göre Ürdün, yaklaşık 4 bin Amerikan askerine ev sahipliği yapmaktadır.

Ayrıca savaş öncesinde ve sonrasında takviye kuvvetler gönderilmiştir; Amerika, Körfez ülkelerindeki çok sayıda kuvvetini -iddia edildiği üzere- “daha güvenli” gerekçesiyle Ürdündeki üslerine kaydırmıştır. Ürdündeki Amerikalıların mevcudiyetine dair en büyük delil, ABD'nin eski Amman Büyükelçisi Yael Lempert'in 2023'teki şu sözüdür: “Ürdündeki ABD Büyükelçiliği, dünyadaki en büyük elçiliklerimizden biridir. Orada ikamet eden 33 binden fazla Amerikalı dahil olmak üzere elçilik ekibinin ve Amerikalıların güvenliği her zaman en önceliğim olacaktır.” Eğer bu jeopolitik anlamda bir işgal değilse peki nedir o zaman?

Amerikan güçleri, rejimin “üs” demekten kaçındığı birçok askeri tesiste fiilen bulunmaktadır. Bunların başında da modernizasyonu ABD Savunma Bakanlığı (Pentagon) tarafından yaklaşık 265 milyon dolar tutarındaki inşaat ve askerî projelerle finanse edilen Şehit Muvaffak es-Saltî Hava Üssü gelmektedir. Bunun yanı sıra, Ürdün'ün kuzeydoğusunda Suriye ve Irak sınırına yakın Tower 22 üssü de bulunmaktadır. Nitekim burada düzenlenen bir insansız hava aracı saldırısında üç Amerikan askeri hayatını kaybetmiştir. Ayrıca Kral Hüseyin Üssü, Prens Hasan Üssü ve ülkenin çeşitli bölgelerine yayılmış diğer askerî tesislerde de Amerikan birlikleri konuşlandırılmıştır. Bunun yanında, uğursuz savunma iş birliği anlaşması sayesinde Amerikan askerleri Ürdün'ün askerî ve sivil tesisleri içerisinde de faaliyet göstermektedir.

Ey Ürdün halkı!

Amerika ile Yahudi varlığının bir Müslüman ülkeye karşı yürüttüğü savaşın gerçek mahiyeti zihninizden hiçbir zaman çıkmamalıdır. Körfez ülkelerini ve Ürdün'ü askerî operasyonlarının üsleri hâline getirmeleri; hatta bu üslerden Suriye'ye “terörle mücadele” bahanesiyle saldırılar düzenlemeleri, gerçekte

Amerika'nın İslam'a ve Müslümanlara karşı yürüttüğü savaşa ortak olmaktan başka bir anlam taşımamaktadır.

Artık olaylara İslam'ın bakış açısıyla bakmanın zamanı gelmiştir. Amerika sömürgeci bir güçtür ve İslam'ın düşmanıdır. Yahudi varlığı ise onun bölgedeki ileri karakoludur. Bizler ise diğer insanlardan ayrı, tek bir ümmetiz; savaşımız da birdir barışımız da birdir. Gerçekliğimizi bu yönde değiştirecek olan ise sadece Nübüvvet metodu üzere Raşidi Hilafet Devletidir.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ
وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَمِنْهُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ

“Ey inananlar! Yahudi ve Hristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostlarıdır. Sizden kim onları dost edinirse, kuşkusuz o da onlardandır. Şüphesiz Allah, zalimler topluluğunu doğruya iletmez.” [Maide 51]

Hizb-ut Tahrir

Ürdün Vilâyeti Medya Bürosu

Haber-Yorum

ABD ile İran Arasındaki Saldırıların Yeniden Başlamasının Anlamı!

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan Okay Pala

Haber: ABD'nin İran'a karşı askerî kampanyasının yeniden başlaması.

Yorum: On yıllardır İran, ABD'nin politikasına aktif olarak hizmet etmiş ve Orta Doğu'nun her yerinde ABD'nin çıkarlarını güçlendirmede merkezi bir rol oynamıştır. Ancak aynı zamanda İran, kendi politikasını ve ulusal çıkarlarını da gerçekleştirmeye çalışmıştır. Bu ikili yaklaşım yoluyla İran, bölgede aşamalı olarak büyük bir nüfuz kurup bunu genişletmiş, ittifaklar geliştirmiş, stratejik konumunu güçlendirmiş ve başlı başına etkili bir güç olarak öne çıkmıştır.

İran'ın artan bölgesel nüfuzu, bu dönüşümü tersine çevirme konusundaki kibir ve kararlılığıyla hareket eden Amerika'yı, İran'ı tamamen boyun eğdirmek hedefiyle saldırgan bir askerî kampanya başlatmaya itmiştir. Amerika'nın hedefi açıktır: İran'ın petrol kaynaklarını kontrol altına almak, bu kaynaklara kendi siyasi kararlarını dayatmak ve Hürmüz Boğazı üzerindeki hakimiyetini güvence altına almaktır. Bu hakimiyet, Amerika'nın yükselen bir bölgesel gücü zayıflatmasına, onun küresel enerji yollarındaki kontrolünü sıkılaştırmasına ve bu nüfuzu Çin gibi rakiplere karşı kullanmasına imkân verecektir.

Ancak bu girişim başarısız oldu. Zira İran şu anda açıkça işbirliğini reddediyor, şiddetle bağımsızlık arzusunu vurguluyor ve kararlılıkla kendi stratejik yolunda ilerliyor. Yani İran artık Amerika'nın yörüngesinde bir değer teşkil etmiyor. Bunun yerine, ABD'nin hegemonyasına aktif bir şekilde meydan okuyor ve bu süreçte ABD'nin kaynaklarını ve itibarını tüketiyor.

ABD ise bu yeni gerçekliği kabul edilemez bulmaktadır. Yani Amerikan liderliği, egemen bir İran'ın bağımsız bir yol izlemesini kabul etmesi mümkün değildir. Bu temel çatışma, diplomatik müzakerelerin defalarca başarısız olmasının ve gelecekte başarılı olma umudunun neredeyse hiç olmamasının nedenini açıklamaktadır. Amerika'nın gerçek hedefi olduğu

gibi kalmaya devam etmektedir. Yani hedefi, bir arada yaşama veya uzlaşma değil, aksine tam bir hakimiyet ve itaatkâr tabi bir devlettir. Yani Washington için tam ve koşulsuz boyun eğme dışında hiçbir şey kabul edilemez.

ABD'nin bizzat kendisinin yarattığı bu çıkmaz karşısında, bir yol ayrımında durmaktadır. Ya stratejik geri çekilmenin acısını yutacak ve nüfuzunda büyük bir kaybı kabul edecek, ya da boyun eğdirmeyi dayatmak amacıyla yüksek riskli ve geniş çaplı askerî tırmanışa bağlı kalacak. Bu çatışmanın sonucu, özellikle İran'ın şiddetli direnişi ve hayati öneme sahip küresel enerji yollarını kesintiye uğratma konusundaki kanıtlanmış gücünün gölgesinde, büyük ölçüde belirsizliğini korumaya devam etmektedir.

Tüm Müslüman ülkeleri için güçlü bir örnek: İran'ın Amerika'ya tâbi olmayı reddetmesi, İslam ümmetine, Amerika'nın hegemonyasına meydan okunabileceğine dair güçlü bir mesaj vermektedir. Hürmüz Boğazı çevresindeki gelişmeler; egemenliğini teyit eden bir devletin, ABD gücünün sınırlarını nasıl ortaya çıkardığını göstermektedir.

Nitekim Müslüman ülkeleri, devasa enerji rezervleri, bol doğal kaynaklar, hayati öneme sahip ticaret yolları ve kilit coğrafi konumlar gibi muazzam bir stratejik güce sahiptir. Dolayısıyla onarda eksik olan şey güç değil, aksine siyasi liderlik ve Amerikan hegemonyasının zincirlerinden kurtulmak ve İslam'ı, İslam ümmetini birleştirebilecek tek temel olarak yeniden tesis etmek için bu avantajları kullanma iradesidir.

Sadece İslam sayesinde ümmet, sorunlarını çözebilir, kanını ve şerefini koruyabilir ve Allah Subhanehu ve Teala'ya karşı üstlendiği büyük sorumluluğu yerine getirebilir: Bu sorumluluk ise O'nun dinini ikame etmek ve tüm insanlığa hak olan dini sunmaktır.

**Hizb-ut Tahrir
Türkiye Vilayeti
Medya Bürosu**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا
يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

No: TR-BA-2026-MB-TR-009

H. 25 Sefer 1448 / M. 08 Ağustos 2026

Mekke Anlaşması Ümmetin Değil ABD'nin Çıkarlarına Hizmet Ediyor

Basın Açıklaması

Türkiye, Pakistan ve Suudi Arabistan liderleri, 07 Ağustos Cuma günü Mekke'de bir araya gelerek üç ülkeyi kapsayan ortak bir savunma anlaşması imzaladılar. İletişim Başkanlığı tarafından yapılan açıklamada, müşterek stratejik çıkarlar ve köklü savunma işbirlikleri temelinde kolektif güvenliği daha da güçlendirmek, barış ve istikrarı teşvik etmek, güvenli ve müreffeh bir geleceği birlikte inşa etmek için böyle bir anlaşmanın imzalandığı belirtildi. Açıklamada, anlaşmanın her türlü kolektif caydırıcılığı güçlendirmeyi amaçladığı, üç devletten birine yönelik saldırının hepsine yapılmış sayılacağını da hükme bağladığı vurgulandı.

Bu anlaşma Suudi Arabistan Veliht Prensi'nin gündemde olmayan daveti üzerine Pakistan ve Türkiye yönetimlerinin alelacele yaptıkları Riyad ziyareti kapsamında gerçekleşmiştir. Anlaşmanın Mekke'de imzalanacağını medya ve kamuoyuna aynı gün duyurulması arka planda yabancı bir elin olduğunu göstermektedir. Sadece bu detay bile üç ülkeyi bir araya getiren ve anlaşmayı imzalamalarını sağlayan iradenin kendileri olmadığını ortaya koymaktadır. Zira Türkiye, Pakistan ve Suudi Arabistan yönetimlerini bir araya getiren şey, efendileri olan Amerika ve onun çıkarlarından başkası değildir. Amerika yeni Ortadoğu stratejisinin bir gereği olarak kendisine göbekten bağlı bu ülkelerden anlaşmayı imzalamalarını istedi onlar da gereğini yaptılar.

Bu ittifak, Hürmüz Boğazı'nda istediğini elde edemeyen Amerika'nın İran'ı baskılamak için kullandığı yeni bir kozdur. Buradan Türkiye, Pakistan ve Suud halkı ve hatta bölgedeki tüm Müslüman beldeler lehine herhangi bir hayır beklemek hülyadan başka bir şey değildir. Anlaşmanın, üç devlet arasındaki köklü tarihî bağlar, kardeşlik ilişkileri ve ortak İslami dayanışma ruhundan hareketle yapıldığının söylenmesi ise masayı kuran asıl aktörü gizleme amacını taşımaktadır. Bu ülkelerin yönetimleri, ortak tarihi bağı, Müslümanların kardeşlik ilişkisini ve İslami dayanışma ruhunu gerçekten önemsemiş olsalardı Gazze'yi yüzüstü bırakmazlardı. Elbette biz onları bir araya getiren şeyin Allah rızası olmasını isterdik, ittifakı kurduran iradenin kendilerine ait olmasını, böylece bu güçleriyle Gazze'yi işgal eden Yahudi varlığını mübarek topraklardan söküp atacaklarını söylemelerini beklerdik. Ama ne anlaşmada ne de yaptıkları açıklamalarda böyle bir şey görmedik, aksine bu ittifakın NATO'nun bir alternatifi

olmadığını ve ABD'nin menfaatleriyle de çelişmeyeceğini söylediler.

Dolayısıyla, Yahudi varlığının güvenliğini sağlamak, Çin'i çevrelemek ve İran'ı boğmak için atılan bu adıma bazı Müslümanların büyük anlam yüklemeleri üzücü ve şaşırtıcıdır. ABD Başkanı Trump'ın "biz olmazsak o koltukta iki hafta oturamazsın." dediği Suud yönetiminden ve ağır hakaretler ettiği Prens Selman'dan Müslümanların hayrına ne beklenebilir! Gazze'yi yakıp yıkması için katil Netanyahu'ya istediği bütün silahları verdiğini söyleyen Trump'ı Mısır'da ayakta alkışlayarak, "siz dünya barışının en çok ihtiyaç duyduğu lidersiz, Allah size uzun ömür versin." diye dua eden Şahbaz Şerif'in İslam Ümmetinin birliğine hizmet ettiği nasıl düşünülebilir! Trump'ın, "çok iyi dostum, harika işler çıkarıyor, ne istediysem yaptı." diyerek övdüğü Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın, bu anlaşmayı ABD'nin menfaat ve çıkarlarına rağmen yapmış olması nasıl mümkün olabilir! Müslümanların başındaki bu yönetimler, öncelikle dost ve düşman tanımını yapmaları gerekir.

Sömürgeci Amerika'yı dost ve müttefik kabul eden, işgalci gasıp Yahudi varlığı ile normalleşmeyi bekleyen ülkelerin kurduğu bu tür ittifaklar, Müslümanların birliğine değil parçalanmalarına hizmet eder. İslam ümmetinin birliğini sağlayacak ittifak, suni sınırları yok saymalı, ulus devletleri sorun görmeli ve kâfirleri de düşman bellemelidir. Böyle bir ittifak ancak Raşidi Hilafet ile mümkündür. O devletin kurulması çok yakındır.

**Hizb-ut Tahrir
Türkiye Vilâyeti
Medya Bürosu**

Makale

Amerika'nın İran'a Yönelik Savaşından Çıkarılacak Dört Ders

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan Muhammed Selçuk – Pakistan

ABD ve Yahudi varlığının İran'a karşı yürüttüğü savaşın başarısızlığı, dünyanın dört bir yanındaki orduları sarsmıştır. Bu başarısızlık, askeri planlamacıları savaş, caydırıcılık ve güç aktarımıyla ilgili yerleşik doktrinleri yeniden gözden geçirmeye zorlayan bir dönüm noktasını temsil etmektedir. Ayrıca Müslüman ülkelerindeki ordu komutanları ve askeri kurumlar, İran'ın teslim olmasının kaçınılmaz bir husus olduğu yönündeki tahminlerinin ardından, bu savaşın beklenmedik bir sonucuyla karşı karşıya kalmışlardır. İran'ın geçmişte ABD ve Yahudi varlığının kışkırtmalarına karşı sergilediği sembolik tepkiler, Müslüman ordular içinde "ABD veya Yahudi varlığıyla yaşanacak herhangi bir çatışmada yenilginin kaçınılmaz olduğu" şeklindeki bu algıyı pekiştirmiştir.

Müslümanların sahip olduğu çağdaş askeri kültürünün büyük bir kısmının, Batı'nın savaş ve devlet yönetimi konusundaki pragmatizm ve teorileri nedeniyle yozlaşmışlığı temsil etmesi gibi üzücü bir gerçeklik olsa da, bu savaşın sonucu, Müslüman ordularını ciddi bir şekilde yeniden düşünmeye sevk etmesi gerekir. Bu durum onları, mevcut modellerini reddetmeye, cihadı benimsemeye ve bunu uygulayan Hilafet Devleti'ni kurmaya teşvik etmesi gerekir. Müslüman ülkeleri, Amerika ve Batı'nın keskin düşüşünün ve doldurulmaya hazır fikri ve siyasi boşluğunun gölgesinde, tarihi bir değişimin eşiğinde durmaktadır. Geriye tek bir meydan okuma kalmaktadır ki o da: Müslüman ordular içindeki sadık askeri liderlerin, özellikle de aralarındaki güçlü ve muktedir olanların, İslam'a yardım etmek için ümmetin yanında yer almaya karar vermeleridir.

Bu makale, Müslüman ordularının üzerinde düşünmesi için ABD ve Yahudi varlığının İran'a karşı yürüttüğü savaştan çıkarılabilecek dört ana ders sunmaktadır:

Birinci ders: Amerika yenilmez değildir.

On yıllardır İslam beldelerindeki ajan yöneticiler, ABD'nin askeri gücünü neredeyse karşı konulamaz bir güç olarak tasvir ettiler. Ancak Afganistan ve Irak savaşları, düşmanın geleneksel kuvvetlerine zarar vermenin mutlaka arzu edilen siyasi sonuca yol açmadığını bizzat göstermiştir. ABD'nin bu iki ülkeyi işgal etmesinin ardından ortaya çıkan direniş, savaşların sonucunu belirlemede siyasi iradenin önemini ortaya koymuştur; İran işgal edilmemiş olmasına rağmen son savaş, üst düzey liderlik kadroları tasfiye edilmiş olsa bile direniş iradesinin değerini pekiştirmiştir.

İran, tek başına, Ortadoğu'da on yıllardır süren ABD güvenlik sistemini işlevsiz hale getirmiştir. Bu, bölgesel askeri liderlerin gerçekleştirilemez olarak gördüğü bir başarıdır. İran, etkili bir hava gücü olmadan çatışmaya girmiş; ancak balistik füzeler, seyir füzeleri, insansız hava araçları, dağınık fırlatma rampaları ve asimetrik operasyonlara dayanarak, bölgenin dört bir yanındaki ABD ve Yahudi varlığını üslerini hedef almayı

başarmıştır. Daha önce güvenli arka bölgeler olarak görülen bu üsler, artık cephe hattında açık hedefler haline gelmiştir.

Wall Street Journal, Financial Times ve New York Times gibi yayın organlarındaki raporlar, büyük çaplı kargaşaları, hasar değerlendirmelerini ve ABD kuvvetlerine ev sahipliği yapan Körfez altyapısının maruz kaldığı risklerin daha kapsamlı bir şekilde yeniden değerlendirilmesini anlatmıştır. Bu da Washington'ı; varlıklarını daha geniş bir şekilde yaymak, Ürdün ve Yahudi varlığı gibi alternatif merkezlere olan bağımlılığı artırmak ve Körfez'deki operasyonel yoğunluğunu azaltmak amacıyla acil durum planları yapmaya sevk etmiştir. Nitekim bu tesislerin zayıflığı, ABD'yi, güçlerini dağıtmaya, savunma tedbirleri konuşlandırmaya ve operasyonel tedbir almaya zorlamıştır.

Buradan çıkarılacak en önemli ders ise, İslam beldelerindeki Amerikan askeri varlığının, sadece ajan yöneticiler sayesinde devam edebildiğidir. Zira bu üsler ve onlara ev sahipliği yapan yöneticiler, avlumuzdaki yılanlar gibidir; bu yüzden Müslümanların güvenliği için onların başlarının kesilmesi gerekir. Müslüman ülkelere yönelik saldırılar bu üslerden başlatılmakta ya da yönetilmektedir. Bu üsler aslında tehlikeye açık olup, İran'ın stratejisinin de gösterdiği gibi kolayca ortadan kaldırılabilir veya yok edilebilir. Bunun için gerekli olan tek şey, ordularımız içinde bulunan az sayıda özgür insanın, düşmanlarımızın üstünlüğüne dair sahte imajlara inanmayı reddetmeye ve onlara güç, cesaret ve zeka ile darbe vurmaya karar vermesidir.

İkinci Ders: Amerikan gücünün, yerel düzeydeki ajan yöneticilere ve liderlere dayanması

ABD, Orta Doğu'daki gücünü binlerce kilometre uzaktan uygulamakta olup sadece uçak gemileri ile uzun menzilli bombardıman uçaklarına dayanarak oradaki varlığını sürdüremez. Dolayısıyla Amerika, (bu varlığı sürdürebilmek için) havaalanlarına, limanlara, istihbarat tesislerine, uçuş izinlerine, yakıt ikmal hatlarına, iletişim ağlarına ve

bölgesel ajan hükümetlerin sağladığı siyasi korumaya ihtiyaç duymaktadır.

Bu bağımlılık, mevcut İran çatışmasına özgü bir durum değildir. Nitekim Pakistan'ın lojistik, istihbarat ve transit geçiş alanlarındaki iş birliği, ABD'nin Afganistan'daki askeri harekâtında merkezi bir rol oynamıştır. Benzer şekilde Irak'ın işgali ve ardından gelen işgali, büyük ölçüde Körfez'deki üsler ve bölgesel altyapıya erişime dayanmıştır. Nitekim Türkiye'nin, 2003 yılında kuzeyden ana işgal güzergâhının açılmasına izin vermeyi reddetmesi, stratejik konuma sahip tek bir ülkenin alacağı kararın ABD'nin planlamasını nasıl büyük ölçüde karmaşıktırabileceğini ortaya koymuştur. Daha sonra İran, işgalin ardından Irak'ta nüfuzunu kullanarak Amerika'nın ülkede istikrarı sağlamasına yardımcı olmuştur.

Nitekim savaş, bu yapısal gerçeği bir kez daha ortaya çıkarmıştır. Zira Katar, Bahreyn, Kuveyt, Ürdün, Suudi Arabistan ve Birleşik Arap Emirlikleri'ndeki ABD üsleri ve tesisleri, Washington'a stratejik bir derinlik kazandırmakta; ancak aynı zamanda ev sahibi ülkeleri de misilleme riskine maruz bırakmaktadır. Bu nedenle Körfez ülkeleri bir ikileme karşı karşıya kalmışlardır; zira bir yandan ABD'nin korumasına güveniyorlarken, diğer yandan ise ABD'nin kendi topraklarında yürüttüğü operasyonların savaş alanlarına dönüşmesinden korkmaktadırlar. Ayrıca Başkan Trump'ın, umutsuz çağrılarının ardından planlanmış saldırıları iptal etmesi de dahil olmak üzere gerilimi daha da tırmandırma konusundaki tekrarlanan tereddütleri, ABD'nin çalışma özgürlüğünün, bölgesel vekillerinin çıkarları ve endişeleriyle sınırlı olduğunu göstermektedir.

Buradan çıkarılacak ders açıktır: ABD'nin bölgedeki hegemonyası, sadece bölgesel onaya dayanmaktadır. Bu yüzden İran, Pakistan ve diğer İslam ülkelerindeki sadık Müslüman askeri liderlerin, İran'ın saldırıları nedeniyle zaten en zayıf durumuna düşmüş olan ABD varlığını ortadan kaldırmak için işbirliği yapmaları gerekir. Orada yapay ulus devletler yerine, Hilafeti merkezine alan yeni bir bölgesel güvenlik sistemi kurmak için Müslüman orduları arasında daha fazla koordinasyona ihtiyaç vardır. Körfez ülkelerinin Pakistan ile bir savunma anlaşmasına ihtiyacı yoktur; aksine Hilafet şeklindeki kolektif bir güvenlik çerçevesine ihtiyaçları vardır; bu çerçeve ise, Yahudi varlığına karşı harekete geçmek ve onun kanserli varlığını tamamen ortadan kaldırmak için güçlerimizi birleştirecektir.

Üçüncü Ders: Coğrafyanın ayrıcalığı.

İran'ın en büyük stratejik avantajı coğrafyasıdır; aynı durum daha geniş anlamda İslam beldeleri için de geçerlidir. Zira İran, küresel olarak ticareti yapılan petrol ve sıvılaştırılmış doğal gazın büyük bir kısmının geçtiği Hürmüz Boğazı'nın hemen yanı başında yer almaktadır.

Dolayısıyla deniz taşımacılığını tehdit etmek ve enerji akışlarını devre dışı bırakmak yoluyla İran, bölgesel bir askeri çatışmayı küresel bir ekonomik soruna dönüştürmüştür. Bu

yüzden boğazdan geçen trafik ciddi oranda azalmış, gemiler rotalarını değiştirmiş ve petrol piyasaları gerilim veya diplomasi göstergelerine defalarca tepki vermiştir. İran ve Umman Sultanlığı'nın katıldığı son görüşmeler büyük ölçüde seyrüsefer düzenlemelerine odaklanırken, Başkan Trump ise olası müzakereleri su yolunun yeniden açılmasına bağlamıştır.

Böylece İran, bölgesel bir gücün hayati bir deniz darboğazını kullanarak ABD'ye doğrudan savaş alanının çok ötesine geçen maliyetler dayatabileceğini kanıtlamıştır. Zira coğrafya, düşmanlarımıza boyun eğdirmek için kullanılabilecek bir baskı kartıdır. Geniş İslam dünyası, Hürmüz Boğazı, Bab el-Mendeb, Süveyş Kanalı, Türk boğazları ile Asya'yı Avrupa ve Afrika'ya bağlayan kara yolları ve ana enerji güzergâhları gibi birçok önemli stratejik geçitlere sahiptir. Dolayısıyla muhlis ve bilinçli bir İslami liderlik, stratejik coğrafyadan yararlanmak yoluyla İslam ve Müslümanlar lehine diplomatik zaferler elde edebilir; ancak mevcut yöneticiler, bunu gerçekleştirecek irade ve vizyondan yoksundurlar.

Dördüncü Ders: İslam tarihinden alınacak dersler

İslam tarihi, iman, cesaret, hazırlık ve siyasi hedefin arasını birleştiren askeri liderlere dair örnekler sunmaktadır. Örneğin Halid ibn Velid Radıyallahu Anh, savaş alanındaki hareketliliği ve uyum sağlama yeteneği ile tanınırdı. Selahaddin, ümmetin siyasi birliğinin, sürdürülebilir askeri başarıdan önce gelmesi gerektiğini fark etmişti. Seyfeddin Kutuz, Ayn Calut'ta durdurulması imkansız gibi görünen Moğol ilerleyişiyle karşı karşıya kalmıştı. Ayrıca Sultan II. Mehmed de İstanbul'un fethinden önce hırs, mühendislik, lojistik, istihbarat ve dakik bir hazırlığın arasını birleştirmişti.

Bu tarihi başarıların, ülkemizdeki mevcut askeri eğitim politikalarında olduğu gibi, sloganlara indirgenmemesi gerekir. Nitekim bu kahraman liderler başarılı olmuşlardır; çünkü inançları yönetim, organizasyon, sabır, komuta birliği, düşmanı tanıma ve tüm bunların da ötesinde Allah Celle Celaluhu'ya ve O'nun yardımına olan sarsılmaz bir güvenle desteklenmişti; dolayısıyla bugünkü ihlaslı Müslüman askeri liderlerin de kahramanlarımızı örnek almaları ve seleflerinin yaptığı gibi tarihin akışını değiştirmeleri gerekir.

ABD ve beslemesi Yahudi varlığı, İran'ı boyun eğdirmekte başarısız oldular ve buna karşılık askeri olarak cezaya çarptırıldılar. Eğer düşmanlarımız tek bir güçlü İslam bölgesini bile kontrol altına almaktan aciz kalıyorlarsa, Pakistan, Türkiye, Körfez ülkeleri, Mısır ve diğerlerinin ordularının birleşik gücüyle nasıl başa çıkacaklar acaba?

Sonuç olarak: Amerika'nın İran'a karşı yürüttüğü savaş, Amerika'nın zayıflığını ve kibrini ortaya çıkarmıştır; şu anda Mısır, Sudan, Suriye, Tunus, Türkiye, İran veya Pakistan gibi Arap ve Acem ülkelerdeki karar vericilerin karşı karşıya kaldığı görev, bir hegemonya şeklini başka bir hegemonya şekliyle değiştirmek değildir; aksine düşmanlarımızın en zayıf durumda olduğu bu zamanda, Hilafetin gölgesinde bağımsız bölgesel bir sistem kurmaktır.

Samimi Müslüman liderlerin, süper güçlerin sınırlarını kavraması ve Müslümanların gücüne ve muazzam kaynaklarına inanması gerekir. Ayrıca onların, İslam beldelerine yıkım ve bölünmeden başka bir şey getirmeyen ulus devlet gibi yıkıcı olan bir fikre bir daha inanmamaları gerekir. Yine Müslüman askeri zihniyetin, İslam ve cihat çerçevesine dayanması ve savaş ile siyasete ilişkin bozuk Batı mefhumlarını kaldırıp atması gerekir. Nitekim artık Batı yanlısı bölgesel güvenlik, ekonomi ve siyaset sistemini kökünden altüst etmek ve Hilafetin gölgesinde zaferlerle dolu yeni bir dönemi başlatmak için koordineli nihai bir hamlenin zamanı gelmiştir.

Ey Müslüman ordularının subayları: Tüm İslam ümmetini,

muazzam kaynaklarını ve güçlü ordularını, Allah yolunda cihad edip kafirleri hezimete uğratacak tek bir Halifenin liderliğindeki büyük bir devletin altında birleştirecek Raşidi Hilafetin kurulması için nusret verin. Nitekim Allahu Teala şöyle buyurmuştur:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُجِيزُكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ * تَأْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

“Ey iman edenler! Sizi acı bir azaptan kurtaracak ticareti size göstereyim mi? Allah’a ve Rasulü’ne inanır, mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cihad edersiniz. Eğer bilerseniz, bu sizin için daha hayırlıdır.” [Saf 10-11]

Haber-Yorum

Müslümanların Ortak Savunma Anlaşmalarına Değil, Nübüvvet Minhacı Üzere Tek Bir Devlete İhtiyacı Vardır

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi Radyosu İçin Yazdı Nizar Cemal

Haber:

Kuveyt ve Pakistan Perşembe günü, koordinasyonu güçlendirmek, deneyim alışverişinde bulunmak ve iki ülkenin silahlı kuvvetleri arasındaki hazırlık düzeyini ve entegrasyonu artırmak amacıyla bir savunma ve ortak askeri işbirliği anlaşması imzaladı. Kuveyt Ordusu yaptığı açıklamada, anlaşmanın Savunma Bakanı Şeyh Abdullah Ali Abdullah Al-Salem Al-Sabah’ın Pakistan’a yaptığı resmi ziyaret sırasında imzalandığını ve Bakan’ın başkent İslamabad’da mevkidaşı Havace Muhammed Asif ile bir araya geldiğini söyledi. İki bakan, iki ülke arasındaki ilişkileri, askeri ve savunma alanındaki iş birliğini geliştirme imkânlarının yanı sıra bölgesel ve uluslararası gelişmeleri ve ortak ilgi alanı teşkil eden konuları ele aldılar... (Anadolu Haber Ajansı, 27/8/2026).

Yorum:

Bu anlaşma, Türkiye, Pakistan ve Suudi Arabistan Krallığı arasında Mekke Anlaşması’nın imzalanmasından birkaç hafta sonra geldi; bu anlaşmanın gerçek hedefi, ABD’nin bölgedeki projelerine hizmet etmek ve Trump’ın yaklaşan seçimlerdeki çıkmazı da dahil olmak üzere onu içinde bulundugu çıkmazdan kurtarmaktır. Nitekim Hizb-ut Tahrir’in Emiri Celil Alim Ata bin Halil Ebu Raşt’a’nın H, 5 Rabi’ül Eevvel 1448 M. 18/8/2026 tarihinde “Suudi Arabistan-Türkiye-Pakistan Üçlü İttifakı” başlıklı yayınladığı soru-cevapta şöyle geçmiştir: “Amerika, ABD yanlısı bu üç ülkenin bölgede, özellikle de İran’a ve bölgenin Müslüman halklarına karşı belirli bir rol üstlenmesini istemektedir... İran Cumhurbaşkanı Pezeşkiyan ile Amerikalı mevkidaşı Trump arasında 18 Haziran 2026 tarihinde video konferans yoluyla çevrim içi olarak bir mutabakat zaptı imzalandığı duyurulmuş olsa da Amerika henüz istediğini elde edememiş ve müzakereler çıkmaza girmiştir... Bu nedenle ABD, bölgedeki bu büyük devletleri İran üzerinde bir baskı

aracı olarak kullanmak istemektedir! Dolayısıyla İran’ı, Amerika ile müttefik olan komşu devletlerle kuşatmaktadır. Böylece İran’ın yumuşayacağını, şartlarını kabul edeceğini ve böylelikle yaklaşan ara seçimlerde partisinin başarısızlığa uğramasını engelleyeceğini düşünmektedir.”

Şimdi ise Amerika, Devrim Muhafızları’na diz çöktürmekte başarısız olduktan sonra, rejimlerin son dönemde imzaladığı ortak savunma anlaşmaları ve bunların yararı konusundaki sorular yeniden gündeme gelmiştir. Peki bu durum ona ya da ülke halkına gerçek bir güvenlik sağlıyor mu? Nitekim olaylar, Amerika’nın ona hiçbir güvenlik sağlamadığını; aksine askeri varlığının başlı başına bir güvenlik tehdidi oluşturarak onu insani ve ekonomik kayıplara maruz bıraktığını kanıtlamıştır.

Allahu Teala şöyle buyurmuştur:

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ

“De ki: Yeryüzünde dolaşın da suçluların sonunun nasıl olduğuna bir bakın.” [Nem-69]

**Hizb-ut Tahrir
Amerika
Medya Bürosu**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا
يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

No: ABD-BA-2026-MB-TR-09

H. 09 Safer 1448 / M. 23 Temmuz 2026

Amerikan Savaşı, Orman Kanunları ve Bedelini Ödeyen İnsanlar

Basın Açıklaması

ABD yönetimi, İran'a karşı hukuksuz ve gayrimeşru bir savaş ilan ederek bir İslam beldesine açık saldırıda bulunmuş; bir devletin başka bir devlete ancak uluslararası mutabakat çerçevesinde güç kullanabileceğini öngören uluslararası hukuk ilkelerini hiçe saymıştır. Bu nedenle dünyanın birçok ülkesi, aralarında Batılı müttefiklerin de bulunduğu devletler, Amerika'nın ve NATO'nun yanında bu savaşa katılmayı reddetmiştir. Ayrıca ABD yönetimi, Amerikan halkından ve Kongre'deki temsilcilerinden de böyle bir savaş için onay almamıştır. Buna rağmen saldırı yolunu seçmiş; masum sivilleri, çocukları ve İmam Müslim, Buhari ve Tirmizi'nin yetiştiği topraklardaki okul öğrencilerini hedef alan saldırılar gerçekleştirmiştir. Bu saldırılar, Gazze ve Batı Şeria'da soykırım yapması için Yahudi varlığına verdiği (ve hala vermekte olduğu) tam askeri ve siyasi desteğin devamı niteliğindedir.

Bütün bu ihlal ve saldırıların ardından Trump yönetimi, uluslararası hukuk ve teamülleri aşarak insani değerleri de hiçe sayan yeni tehditlerde bulunmuştur. Trump, İran'ın stratejik Hürmüz Boğazı'nda gemilere ateş açması hâlinde Amerika'nın İran'ın sivil altyapısını bombalayacağını açıklamıştır. Sosyal medya hesabından yaptığı açıklamada şöyle demiştir: "İran İslam Cumhuriyeti Hürmüz Boğazı'nda herhangi bir gemiye füze, roket, insansız hava aracı veya başka herhangi bir silahla ateş açtığı her seferinde Amerika Birleşik Devletleri bir köprüyü ya da bir elektrik santralini bombalayacak ve yok edecektir." Böylece özgür dünyanın lideri olan Trump yönetimindeki Amerika; hukukun veya uluslararası ve insani olarak üzerinde mutabık kalınan değerlerin hiçbir anlam ifade etmediği, orman kanununa dayalı yeni bir uluslararası düzen inşa etmiştir. Üstelik bu durum, Trump ve yönetiminin mensup olduğu Hristiyanlık da dahil olmak üzere tüm dini şeriatları yok saymak anlamına gelmektedir. Sivillerin kasten öldürülmesini, sivil nesnelerin ve altyapıların hedef alınmasını suç sayan en açık uluslararası hukuki metin, Uluslararası Ceza Mahkemesi Roma Statüsü'nün 8. Maddesidir. Söz konusu madde; "Doğrudan çatışmalarda yer almayan sivil nüfusa veya sivil bireylere karşı kasten saldırı yöneltilmesini" ve "Askeri hedef olmayan sivil nesnelere karşı kasten saldırı düzenlenmesini" savaş suçu olarak tanımlamaktadır.

Amerikalı seçmenlerin çoğunluğu, İran'a karşı yürütülen savaşın Amerika'dan ziyade Yahudi varlığına hizmet ettiğini düşünmektedir. Nitekim güncel Amerikan kamuoyu araştırmaları da bunu doğrulamaktadır; öne çıkan bir ankete göre Amerikalı seçmenlerin %56'sı İran'a yönelik saldırıların öncelikle Yahudi varlığının çıkarına olduğunu söylerken, sadece %29'luk bir kesim bunun Amerika'nın çıkarına olduğunu ifade etmiştir.

Bu durum, kendisini "demokrasi" olarak tanımlayan, halk adına yönettiğini, halkın iradesini uyguladığını ve yönetimin gördüğü gibi değil halkın gördüğü şekliyle onun çıkarlarına hizmet ettiğini iddia eden Amerikan yönetiminin; İran'daki ezilenlere yardım etme iddiasıyla yola çıkarken, İslam beldelerindeki diktatörlüklerin izinden giderek hem uluslararası kamuoyunu hem de kendi iç kamuoyunu zerre kadar önemsemediğini açıkça kanıtlamaktadır.

Amerikan yönetimi halkın meselelerine veya görüşlerine aldırış etmediğini kanıtlamak için, politikalarını reddeden seçmenlerin vergilerini, yine o seçmenlerin onaylamadığı savaşlara harcamaktadır. Amerikan yönetimi, İran'a yönelik askeri operasyonların maliyetinin 37,5 milyar dolara yükseldiğini açıklamış, Savaş Bakanlığı ise ordunun hazırlık seviyesinin düşeceği uyarısında bulunarak 67 milyar dolarlık ek fon talep etmiştir. Hegseth, bu ek fonun 1,5 trilyon dolarlık devasa savunma bütçesiyle birlikte; tüketilen mühimmatın ikame edilmesine, İHA ve füzelere karşı savunmanın güçlendirilmesine, eğitim programlarının devamına ve askeri maaşların ödenmesine imkân tanıyacağını belirtmiştir.

Böylece, bu devasa paralar ülkede büyük sıkıntı çeken eğitim ve sağlık gibi hayati sektörlere harcanmak yerine; vergi mükelleflerinin birikimleri savaş ve yıkım için harcanmaktadır. Bu paralar, ödenekleri kesildiği için hükümetin kapanmasına (shutdown) neden olan fakirlerin yemeğine ve çocukların sütüne harcanmak yerine; Cumhuriyetçi Parti'ye bağlı silah fabrikalarından mühimmat almak, bunları Gazze ve İran'daki insanların başına yağdırmak, İran ve Güney Lübnan'daki köprüleri yıkmak ve Trump'ın İran halkına vaat ettiği gibi insanları Orta Çağ'daymışçasına zifiri karanlığa mahkûm edecek elektrik santrallerini yok etmek için kullanılmaktadır.

Trump, insanlar için hayır değil, yıkım ve onları karanlık çağlara döndürmeyi istemektedir.

Amerikadaki Müslümanlar ve bu ülkenin akil insanları; karar vericilere ve “derin devlete” karşı çıkmalı, onların Amerikan yönetimindeki temsilcilerini protesto etmelidir. Bu suçlar tüm

ülke halkına mal edilmektedir; zira Amerika, savaşlardan çıkar sağlayan seçkinlerin veya etnik temizlik ve soykırım politikası güden suçlu Siyonist toplulukların değil, halk adına hükmeden demokratik bir devlet olduğunu iddia etmektedir.

Irak ve İran Yanlısı Grupların Akıbeti

Soru Cevap

Hizb-ut Tahrir Emiri Celil Âlim Ata İbn Halil Ebu Raşta

Soru:

“Şarku’l Avsat gazetesi 4 Ağustos 2026 tarihinde internet sitesinde şu ifadeler yer verdi: “Irak hükümeti son derece hassas bir denklemlerle karşı karşıya. Siyasi ve güvenlik açısından tam bir felç yaşıyor. Washington’un silahlı grupların silahsızlandırılması yönündeki talepleriyle, İran’ın Irak’ın siyasi, güvenlik ve ekonomik kurumları içindeki kökleşmiş nüfuzu arasında sıkışıp kalmış durumda... Haşdi Şaabi Heyeti, 29 Temmuz 2026 tarihinde yaptığı açıklamada, ABD ve Suudi Arabistan savaş uçaklarının Irak’ın çeşitli vilayetlerindeki resmî Haşdi Şaabi karargâhlarına düzenlediği saldırılarda en az 20 mensubunun hayatını kaybettiğini, 32 unsurunun da yaralandığını duyurmuştur...” (04.08.2026 Şarku’l Avsat) Ayrıca “Amerika Birleşik Devletleri ve Suudi Arabistan, Irak’ta İran destekli milislere ait olduğu belirtilen hedeflere ortak bir saldırı düzenlemiştir... (31.07.2026 El Hurra) Bu saldırıların, Başbakan Ali Falih ez-Zeydi’nin Amerika Birleşik Devletleri’ne gerçekleştirdiği resmî ziyaretten hemen sonra gerçekleştirilmiş olması dikkat çekicidir! Peki tam da bu zamanda yaşanan tüm bu gelişmelerin arka planında ne yatıyor? Amerika’nın Irak üzerindeki hakimiyeti eskisine nazaran daha da mı artmıştır?”

Cevap: Bu sorularla ilgili tablonun tam olarak netleşebilmesi için aşağıdaki hususlara bir göz atmamız gerekiyor:

1- Amerika, Saddam Hüseyin’in Irak’ını işgal ettiğinde, Irak rejimine/Baas rejimine ve onun arkasındaki güce, yani tüm bölgedeki İngiliz nüfuzuna öldürücü bir darbe indirmiştir. Ancak İngiliz nüfuzu, Suudi Arabistan üzerinden varlığını sürdürmeye devam etmiştir. Nitekim Eski Suudi Dışişleri Bakanı Suud el-Faysal, Amerika’nın Irak politikasını açıkça eleştirerek Amerika’nın Irak’ta işgal ettiği bölgeleri İran’a teslim ettiğini söylemiştir. Fakat İngiliz ajanı Kral Abdullah’ın 2015 yılında vefat etmesi ve Amerika’nın ajanları Selman ile oğlu Muhammed’in Suudi Arabistan’da yönetimi devralmasıyla Amerika, bölgedeki İngiliz nüfuzuna kesin ve ölümcül bir darbe daha indirmiştir. Böylece İngiltere’nin elinde yalnızca Körfez’deki küçük devletçikler ve Ürdün kalmıştır; ki bunların hepsi, küçük devletçiklerdir, Amerika’nın nüfuzuna karşı koyabilecek hatta onun bu nüfuzuna karışıklık çıkarabilecek hiçbir güç ve kudretleri yoktur! Dolayısıyla Amerika, bölgenin fiilî tek hâkim gücü hâline gelmiştir.

2- Diğer yandan, Amerika’nın terörizm bahanesiyle İslam’a karşı yürüttüğü politika, İslam coğrafyasının mezhepsel temelde bölünmesini gerektirmiştir. Bu strateji

doğrultusunda İran, mezhep eksenli siyasetin bir kutbu hâline getirilirken, diğer kutup olarak da Suudi Arabistan ön plana çıkarılmıştır. Yine bu politikanın bir gereği olarak İran’ın bölgedeki rolü genişletilmiştir. Bu çerçevede İran; Amerikan işgali altındaki Irak’a sızmış, kendine “nüfuz” alanı yaratmış, ayrıca Yemen ve Lübnan’daki mezhepsel gruplar aracılığıyla nüfuzunu Suriye başta olmak üzere diğer bölgelere kadar yaymıştır. Dolayısıyla ABD, kendi emperyalist çıkarları doğrultusunda İran’ın bu rolüne uzun süre şiddetle ihtiyaç duymuştur.

3- Amerika’nın Suriye’de İran’a duyduğu ihtiyaç sona erince, Amerikan politikasının İran için çizdiği rol de sona ermiş ve bu aşamadan sonra İran’dan geri çekilmesini talep etmeye başlamıştır. İran da Suriye’den fiilen geri çekilmeye başlamış ve kuvvetlerini hemen geri çekmiştir. Lübnan’daki partisinin liderlerinin suikasta uğramasına rağmen Yahudi varlığına karşı savaşa katılmamış; fakat nükleer programı konusunda geri adım atmaya da reddetmiştir. Bunun üzerine Yahudi varlığı 2025 yılında İran’a karşı bir saldırı başlatmıştır. İran ise beyaz öküzü yendiği gün (yani 7 Ekim 2023 olaylarının patlak verdiği an) savaşa girmediğine ve sadece Lübnan’daki partisinin rolüyle yetindiğine büyük pişmanlık duymuştur. Yani beyaz öküzü yendiği gün savaşa girmemesinin bedelini

sonradan ödemiştir... Dolayısıyla 2025'te başlayan bu savaş ve daha sonra Amerika'nın öncülüğünde beslemesi Yahudi varlığıyla birlikte gerçekleştirilen yeni saldırı dalgaları, İran'ın bölgedeki rolünü tasfiye etme politikasının bir parçasıdır. Bu süreçte Tahran yanlısı Iraklı gruplar da İran'ın yanında savaşa girerek Irak'taki veya bazı Körfez ülkelerindeki Amerikan hedeflerine karşı füze ve insansız hava aracı (İHA) saldırıları düzenlemeye başlamışlardır. İşte bu noktada Amerika, Trump yönetiminin İran'ı tabi bir devlet statüsüne indirgeme ve mümkünse bölgesel rolünü küçültme yönündeki yeni politikası kapsamında, İran'ın Irak'taki rolünü tasfiye etme konusunda ısrarcı olmuştur... Dolayısıyla, bugün Irak'ta yaşanan siyasi gelişmelerin temel motivasyonu, Trump'ın İran'ın Irak'taki nüfuzunu tasfiye etme politikasıdır.

4- 2003 yılında Irak'ı işgal eden ve oradaki siyasal sistemi mezhepsel temel üzerine oturtan ve böylece İran'a Irak üzerinde büyük bir nüfuz kazandıran Amerika; bugün bu durumu sona erdirmek istemektedir. Bu doğrultuda Irak hükümetlerinden kendilerini mezhepçi bir devlet olarak değil, bir Arap devleti olarak yeniden konumlandırmalarını; yani İran ile bağlarını koparıp Körfez ülkeleri ve diğer Arap devletçikleriyle ilişkilerini yeniden normalleştirmelerini talep etmektedir. Bütün bu adımlar, İran'ın Irak'taki nüfuzuna karşı yürütülen savaşın veya oradaki varlığını tasfiye etme stratejisinin bir parçasıdır. Bu çerçevede Amerika, Irak'a ihraç edilen İran doğalgazına yaptırımlar uygulamaya başlamış ve Bağdat'a bu gaz için İran dışında başka alternatifler arayışı içerisine girmesi çağrısında bulunmuştur. Nitekim Irak'ın bu bağlamda bulabileceği en mantıklı alternatif olan Türkmenistan gazının İran üzerinden geçmesi gerekmesi sebebiyle Amerika bunu da kabul etmemiş; dahası Irak'ın İran'dan elektrik ithal etmesine bile karşı çıkmıştır: "ABD yönetimi, Başkan Donald Trump'ın Tahran üzerinde "azami baskı" kurma politikası kapsamında Irak'ın İran'dan satın aldığı elektrik için ödeme yapmasına olanak sağlayan yaptırım muafiyetini sonlandırmıştır." (09.03.2026 el-Cezire) Bundan önce de ABD, İran ile dolar üzerinden işlem yapan herhangi bir Iraklı kuruma veya tarafa benzer yaptırımlar uygulamıştır: "Wall Street Journal gazetesi Çarşamba günü ABD'li yetkililere dayandırdığı haberinde, Amerika Birleşik Devletler'in 14 Irak bankasının dolar üzerinden işlem yapmasını yasakladığını bildirmiştir. Gazetenin haberinde, Hazine Bakanlığı ve New York Federal Rezerv Bankası tarafından getirilen yasağın, Amerikan para biriminin İran'a transferini engellemeye yönelik kapsamlı bir operasyonun parçası olduğu belirtilmiştir. (19.07.2023 El Kuds el Arabi)

5- Öte yandan Amerika Birleşik Devletleri, Irak hükümetinden İran yanlısı gruplara baskı yapmasını ve onları hükümetten uzaklaştırmasını talep etmiştir: "Kaynaklar, İran destekli silahlı grupların kurulacak Irak hükümetine dahil edilmesi durumunda, ABD'nin üst düzey Iraklı siyasetçileri bizzat Irak devletini de kapsayacak yaptırımlarla tehdit ettiğini

ve bu yaptırımların New York Merkez Bankası'nda tutulan petrol gelirleri gibi Irak'ın en kritik finansal damarlarını dahi hedef alabileceğini bildirmişlerdir. Reuters'a konuşan dört kaynağa göre bu uyarı, ABD Başkanı Donald Trump'ın Irak'taki İran bağlantılı grupların nüfuzunu azaltmak amacıyla yürüttüğü kampanyanın şimdiye kadarki en sert örneklerinden biri olarak değerlendiriliyor." (23.01.2026 Skynews Arabia) Irak hükümetinin Amerika'nın talimatlarına boyun eğdiğini gösteren önemli gelişmelerden biri de, hükümetin İran'a karşı yürütülen savaşta tarafsız olduğunu açıklamasıdır. Bu tarafsızlık, aslında İran'ın yanında yer almadığı anlamına gelmektedir. Oysa Amerikan ordusu İran'ı ve Irak'taki İran yanlısı grupları vurmak için Irak topraklarını kullanmakta, bazı gazetelerin de ifşa ettiği Yahudi varlığının da Irak topraklarında askeri üsler kurmasına önayak olmaktadır: "Irak topraklarında bir İsrail üssünün bulunduğu dair daha önceki raporların ardından New York Times gazetesinde yer alan bir rapor, İsrail'in Irak'ın batı çölünde ikinci bir gizli askeri üs kurduğunu ortaya çıkarmıştır" (18.05.2026 Deutsche Welle)

6- Daha sonra ABD, Irak hükümetinin başına kimin geçeceği konusunda da açıkça müdahale etmeye başlamıştır. Nitekim Nuri el-Maliki, Amerika'ya son derece bağlı Amerikan ajanı bir siyasetçi olmasına ve işgal yıllarında Irak'ı Amerikan politikaları doğrultusunda sıkı bir şekilde yönetmiş olmasına rağmen, Trump yönetimi onun yeniden başbakan olmasına açıkça karşı çıkmıştır. Trump konuyla ilgili olarak şunları söylemiştir: "El Maliki döneminde ülke yoksulluğa ve büyük bir kaosa sürüklenmiştir. Onun çılgın politikaları ve ideolojileri nedeniyle bu durumun tekrar yaşanmasına kesinlikle izin verilmemelidir. Eğer El Maliki seçilirse, Amerika Birleşik Devletleri Irak'a hiçbir yardımda bulunmayacaktır." (29.01.2026 Skynews Arabia) "Hâlbuki Maliki, Irak parlamentosundaki en büyük siyasi blok tarafından başkanlığına aday gösterilmişti." (14.02.2026 El Arabiya) El Maliki, Trump'ın bu müdahalesine sert tepki gösterse de ve Bağdat'ta yüzlerce kişi Amerikan Büyükelçiliği yakınlarında protesto gösterileri düzenlese de, Trump yönetiminin tutumu değişmemiştir: "ABD Başkanı Donald Trump'ın tehditlerine karşılık eski Irak Başbakanı Nuri el-Maliki, Amerika'nın Irak'ın iç işlerine yönelik açık müdahalesini reddettiğini ve bunu ülkesinin egemenliğinin ihlali olarak gördüğünü açıkladı. Trump'ın açıklamalarını protesto etmek amacıyla yüzlerce kişi Bağdat'ta, Amerikan Büyükelçiliği'nin bulunduğu Yeşil Bölge yakınında gösteri düzenledi." (28.01.2026 France 24) Şüphesiz Trump'ın bu açıklamaları, ABD'nin ajan devletlere ve ajanlarına nasıl davrandığını açıkça gözler önüne sermektedir. Nitekim El Maliki fiilen saf dışı bırakılmış ve 27 Nisan 2026 tarihinde Amerika'nın kabul ettiği bir isim olan Ali ez-Zeydi göreve getirilmiştir. Bu olay ve gerçeklik, İran'ın Irak'taki nüfuzunun son derece kırılğan olduğunu, hatta gerçek anlamda bir nüfus seviyesine bile ulaşmadığını; gerçekte Amerika'nın kendi politikalarını uygulayabilmesi için İran'a belirli bir hareket

alanı açtığını ve ona çeşitli kolaylıklar sağladığı göstermektedir.

7- Amerika, geçmişte İran'a verdiği bu rolü sona erdirmek istediğinde, Irak hükümetinden İran yanlısı silahlı grupların silahsızlandırılmasını ve bunun için kesin tarih belirlenmesini talep etmeye başlamıştır. Lübnan hükümetinden de Lübnan'daki İran partisine karşı benzeri talepte bulunmaktadır. Nitekim iki Iraklı grup silahsızlanmayı kabul etmiştir: "Haziran ayının başlarında, Şii din adamı Mukteda es-Sadr'a bağlı milis güçleri olan 'Seraya es-Selam' savaşçıları, silahlarını Irak hükümetine teslim etmek üzere Samarra şehrinde toplanmışlardır. Bu silahsızlanma süreci, grubun hem devlet içinde hem de devlet dışında faaliyet gösteren ve çoğunluğu Şii milislerden oluşan güçlü Haşdi Şabi ittifakından ayrılması anlamına geliyor. Seraya es-Selam'a bağlı binlerce savaşçı bu koalisyondan çekilen ilk grup olmuştur ve sonuncusu da olmayacaktır: Güçlü bir milis gücü olan 'Asaib Ehli Hak' da Haşdi Şabi'den çekileceğini açıklamıştır... Buna karşılık İran destekli diğer bazı önde gelen milisler ise Irak'ta ve daha geniş bölgede Tahran'ın çıkarlarına hizmet etmeye sıkı sıkıya bağlı kalmaya devam etmektedirler. Ancak Haşdi Şabi içerisindeki bu bölünme, İran için ciddi bir darbe niteliğindedir." (12.07.2026 İndependentarabia) Irak devleti de silahların teslim edilmesi için kesin bir takvim belirlemiştir: "Irak Başbakanı Ali ez-Zeydi Salı günü yaptığı açıklamada, önümüzdeki Eylül ayının sonundan itibaren devletin denetimi dışında hiçbir tarafın silah taşımasına izin verilmeyeceğini söyledi. Ez Zeydi, Beyaz Saray'da ABD Başkanı Donald Trump ile yaptığı görüşmede, hükümetinin temel ilkesinin silahın yalnızca resmî güvenlik kurumlarının elinde bulunması olduğunu vurguladı." (14.07.2026 Skynews Arabia) Dolayısıyla bugün Irak'ta yaşanan siyasi gelişmeler, Amerika'nın İran'ın Irak'taki eski rolünü ve nüfuzunu tasfiye etme politikasıyla doğrudan bağlantılıdır. Amerika'nın bu alandaki başarısı oldukça büyüktür. Irak'a uyguladığı baskı yalnızca askeri ve siyasi alanla sınırlı değildir, aynı zamanda finansal alanda da baskı uygulamaktadır. Nitekim Irak'ın petrol gelirleri ABD Hazinesi nezdindeki bir hesaba aktarılmaktadır. Bu nedenle Irak yönetimi, ABD Hazinesi'nin onayı olmadan devlet memurlarının maaşlarını dahi ödeyememektedir!

8- Geriye bir mesele kalmıştır; o da Irak'ta başlatılan yolsuzluk ve yolsuzluk yapanları ortaya çıkarma kampanyasıdır. Bu kampanya, Irak'taki İran bağlantılı kişileri hedef almaktan ve onları bu şekilde tehdit etmekten başka bir anlama gelemmez. Gerçi bu kampanya başka kesimleri de uzanmaktadır; zira Amerika'nın bölgede bir demokrasi modeli olması için inşa ettiği Irak rejimi, tepeden tırnağa yolsuzluğa gömülmüş olup dünyanın en yolsuz yönetimlerinden biri hâline gelmiştir. "Irak hükümeti yaptığı son açıklamalarda, mali ve idari yolsuzluk suçlamalarıyla şu ana kadar 21 görevlinin tutuklandığını, aranan diğer kişilerin ise halen firari durumda olduğunu belirtti...Başbakan Ali ez-Zeydi de Bakanlar Kurulu toplantısında yaptığı açıklamada, hükümetin yolsuzlukla mücadele ve kamu mallarını geri

alma konusunda kararlı olduğunu vurguladı. Öte yandan ekonomi uzmanı Abdurrahman el-Meşhedânî, El Cezire Net'e yaptığı değerlendirmede, Irak'ta mali ve siyasi yolsuzluğun ülkeye verdiği ekonomik zararın 1 trilyon doları aştığını, ayrıca yağmalanan servetin önemli bir bölümünün yabancı ekonomilere aktarıldığını belirtti." (03.07.2026 El Cezire)

9- Böylece, Irak Cumhurbaşkanı'nın Ali ez-Zeydi'yi Başbakan olarak görevlendirmesinin ardından, Eş-Şark kanalının 10 Mayıs 2026 tarihli haberine göre, Amerika'nın talepler listesi; İran nüfuzunu Irak hükümetinden uzaklaştırmak için pratik adımlar atılmasını ve silahlı grupların silahsızlandırılmasını içermektedir. Nitekim ez-Zeydi Amerika'nın bu taleplerini harfiyen uygulamaya başlamıştır bile: "Başbakan Ali ez-Zeydi'nin, ABD Özel Temsilcisi Tom Barrack ile görüşmesinin ardından ve Washington'a yapacağı ziyaret öncesinde güvenlik ve ekonomi alanındaki kritik kurumlarda gerçekleştirdiği geniş çaplı görevden almalar ve değişiklikler, bu adımların devlet otoritesini yeniden tesis etmeye yönelik bir girişim mi, yoksa İran'a yakın grupların nüfuzunu hedef alan Amerikan baskılarına verilmiş bir yanıt mı olduğu yönünde tartışmalara yol açmıştır." (19.06.2026 El Cezire) Ardından Irak'taki siyasi gelişmeler daha da hız kazanmıştır. "Irak'ın başkenti Bağdat'taki 'Yeşil Bölge' eşi benzeri görülmemiş bir güvenlik operasyonuna sahne olmuştur; Başbakan Ali ez-Zeydi'nin emriyle Irak elit güçleri, aralarında mevcut 12 milletvekilinin de bulunduğu 47 yetkiliyi yolsuzluk suçlamasıyla gözaltına almıştır. Operasyon kapsamında, ABD yaptırımları altında bulunan Petrol Bakanlığı Müsteşarı Ali Meâric de görevden alınmıştır. (30.06.2026 BBC)

10- Böylelikle Irak'taki siyasi nüfuzun tamamen ve katıksız bir Amerikan nüfuzundan ibaret olduğu açıkça ortaya çıkmaktadır. Zira Amerika, İran yanlısı olarak nitelendirilen "Koordinasyon Çerçevesi"nin Nuri Maliki'yi aday göstermesini kabul etmemiş ve bunun yerine Ali Ez Zeydi'yi aday göstermeleri gerektiğini dayatmıştır; nitekim Koordinasyon Çerçevesi de bu emre uymuştur. Ardından ABD, henüz göreve atanmasının üzerinden birkaç gün geçmiş olmasına rağmen ez-Zeydi'ye bu grupları tasfiye etmesi ve silahsızlandırması emrini vermiş, ez-Zeydi de derhal bunu uygulamaya koymuştur. Daha sonra ise geniş kapsamlı bir yolsuzlukla mücadele kampanyası başlatmıştır... Bu nedenle söz konusu yolsuzlukla mücadele kampanyasının, görünüşte başka yetkilileri de kapsasa bile, esas itibarıyla İran'a yakın kişi ve grupların üzerinde sallandırılan bir Demokles kılıcı olduğu anlaşılmaktadır. Çünkü Irak'ta yolsuzluğa bulaşmamış bir devlet görevlisi bulmak neredeyse imkânsızdır. Sanki Ez-Zeydi hükümeti ve arkasındaki ABD; silahlı gruplara, İran yanlısı kesimlere ve yetkililere devletin emirlerini derhal yerine getirmeleri gerektiği, aksi takdirde veya ağırdan almaları halinde kendilerini devasa bir yolsuzluk dosyalarının beklediği mesajını vermektedir. Bütün bu arka plan ve bağlam göz önünde bulundurulmadan, temellerinden tepesine kadar

her köşesi yolsuzlukla malul olan böylesi bir siyasal sistemde, yolsuzlukla mücadele kampanyasının gerçek mahiyetini ve arkasındaki asıl motivasyonu anlamak mümkün değildir.

11- Bazı çevrelerin; Ali ez-Zeydi'nin 13 Temmuz 2026 tarihinde Beyaz Saray'ı ziyaret edip ABD Başkanı Trump tarafından sıcak bir şekilde karşılanması, ardından Washington dönüşü 23 Temmuz 2026'da Tahran'a bir ziyaret gerçekleştirmesini delil göstererek Irak'ın ABD ve İran nüfuzu arasında bir denge kurmaya çalıştığını zannetmesi gerçeklikten tamamen uzaktır. "Axios sitesinde yayımlanan bir habere göre, ez Zeydi; İran'ın ziyareti iptal ettirme girişimlerine rağmen Amerika Birleşik Devletleri'ne resmî bir ziyaret gerçekleştirme konusunda ısrar etti ve ardından ABD Başkanı Donald Trump ile Beyaz Saray'da görüştü. Raporda, Irak Başbakanı'nın Washington'a gitmeden birkaç gün önce İran'ın lideri Ali Hamaney'in cenaze törenine katıldığı, ardından da Washington'a geçtiği belirtildi. Bu tablonun Bağdat'ın hem Tahran hem de Washington ile ilişkilerinde korumaya çalıştığı denge politikasının niteliğini yansıttığı ifade edildi." (16.07.2026 El Arabiya) Ancak bu denge iddiası gerçeklikten uzaktır. Irak'taki Amerikan nüfuzunun gerçekliğini gösteren en açık delil, 2003 yılından beri devam eden Amerikan askeri varlığıdır. Birçok yetkili, ABD güçlerinin Irak'tan çekildiğinden söz etse de, ancak daha sonra bu güçlerin hala Irak'ta bulunduğu ve Irak içerisindeki grupları dahi vurabilecek kapasitede olduğu ortaya çıkmıştır. Hatta İran'a karşı yürütülen savaş sırasında Amerika, Iraklı silahlı grupları helikopterlerle vurmuştur. Bu durum, bu saldırıların yapıldığı hava üslerinin ne kadar yakın olduğunu göstermektedir. Ayrıca Amerika'nın, Yahudi varlığının İran'a saldırılar düzenlemesi için Irak'ta geçici askeri üsler kurmasına kolaylık sağladığı da görülmüştür. Bütün bunların yanı sıra, Irak petrol gelirleri de dünya genelindeki ithalatçı ülkeler tarafından Amerikan Hazine Bakanlığı'ndaki özel bir hesaba yatırılmaktadır. Amerika da Irak hükümetine, Amerikan politikasına gösterdiği uyum ölçüsünde ödeme yapmaktadır. Bugün ise Amerika, hükümetten en kısa sürede Irak hükümetini İran nüfuzundan ve Nuri el-Maliki gibi katıksız Amerikan ajanları olsalar dahi İran ile ilişkisi olan yetkililerden temizlemesini talep etmektedir. Aynı şekilde Amerika, İran'a bağlılığıyla bilinen "Koordinasyon Çerçevesi"ni Ali ez Zeydi'yi aday göstermeye zorlamış, ardından da birkaç gün içinde ez Zeydi'yi Koordinasyon Çerçevesi'ne bağlı gruplara karşı darbe yapmaya sevk etmiştir. Şimdiyse Amerika ez Zeydi hükümetinden Devrim Muhafızları ile bağlantılı olan ve Amerika'ya karşı bazı operasyonlar yürüten silahlı grupların en hızlı şekilde silahsızlandırılmasını talep etmektedir. Irak hükümeti de bu grupların silahlarını teslim etmesi için 30 Eylül 2026 tarihini son gün olarak belirlemiştir. Bu da hükümetin, Washington'dan gelen talimatlar doğrultusunda Iraklı gruplara darbe indirmek için kendi güvenlik güçlerini kullanacağı anlamına gelmektedir! Trump ise Irak'taki ABD nüfusu ve yağma düzeniyle övünerek, Irak hükümetinin artık ABD'nin

nüfuzunu korumak için ABD güçlerine ihtiyaç duymadığını söylemiştir. "Nitekim Trump, Oval Ofis'te ez-Zeydi ile yaptığı görüşmede 'Irak'tan ayrılacağız çünkü artık orada askeri bir varlığa ihtiyacımız olduğunu düşünmüyoruz. Tüm Petrol şirketleri şu an Irak'a yönelmiş durumda ve onunla ortaklıklar kuruyorlar." demiştir. (15.07.2026 Independentarabia) Görüldüğü gibi Amerika, kendi çıkarlarını gerçekleştirmek için ajanlarını böyle kullanmaktadır!

12- Sonuç olarak; bir zamanlar Hilafet'in merkezi olan, halifesinin Rum Kayseri'ne "Cevap, işiteceğin değil, göreceğin şey olacaktır!" dediği ve Müslüman ordularını harekete geçirip ona aklına başına getirecek bir ders verdiği Irak'ın, bugün işlerinin yalnızca siyasi olarak değil, finansal olarak da ABD tarafından yönetilmesi, hatta Irak'ın paralarına Amerika'nın el koyması ve memurlarının maaşlarını bile Amerika'nın izin verdiği ölçüde ödeyebilmesi gerçekten son derece acı verici ve büyük bir suçtur! Güçlü ve Aziz olan Allah, bu rejimler hakkında ne kadar da doğru söylemiştir:

سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ

"Suç işleyenlere, yapmakta oldukları hilelere karşılık Allah tarafından aşağılık ve çetin bir azap erişecektir." [Enam 124] Ümmet; halkına asla yalan söylemeyen öncü Hizb-ut Tahrir'e nusret verip Raşidi Hilafet'i yeniden kurduğunda ancak bu zilletten kurtulabilecektir. İşte o zaman Allah'ın şu vaadi gerçek olacaktır:

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ

"Allah, içinizden, iman edip de salih ameller işleyenlere, kendilerinden öncekileri egemen kıldığı gibi onları da yeryüzünde mutlaka egemen kılacağına dair vaatte bulunmuştur." [Nur 55] Keza içinde yaşadığımız bu ceberut saltanattan sonra Rasûlullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şu müjdesi de gerçekleşecektir. Huzeyfe'den rivayet edildiğine göre Rasûlullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur:

ثُمَّ تَكُونُ مُلْكًا جَبْرِيَّةً فَتَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ ثُمَّ يَرْفَعَهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةً عَلَىٰ مِنْهَاجِ النَّبُوَّةِ ثُمَّ سَكَتَ

"Daha sonra ceberut bir saltanat olacaktır. O da Allah'ın dilediği kadar devam edecektir. Ardından Allah dilediği zaman onu ortadan kaldıracaktır. Sonra, nübüvvet metodu üzere Hilafet olacaktır. Sonra da sustu" Ve böylece Allah'ın yardımını tecelli edecektir:

وَيَوْمَئِذٍ يُفْرِخُ الْمُؤْمِنُونَ * بَنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

"O gün Allah'ın zafer vermesiyle müminler sevinecektir. Allah, dilediğine yardım eder. O, mutlak güç sahibidir, çok merhametlidir." [Rum 4-6]

H.22 Safer 1448

M.05 Ağustos 2026

**Hizb-ut Tahrir
Merkezi
Medya Ofisi**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا
يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

No: HT-BA-2026-MB-TR-44

H. 26 Safer 1448 / M. 09 Ağustos 2026

Amerika, Savunma Anlaşması İmzalamalarını İstediginde Müslümanların Yöneticileri Amerika'nın Bu Emrini Hemen Yerine Getiriyorlar, Ama Müslümanlar Onlardan Yardım İstediginde Arkalarını Dönüp Gidiyorlar!

Basın Açıklaması

Vahyin indiği Mekke'de, Müslümanların kiblesine ve ibadet mekânlarına yakın bir yerde, üç Müslüman ülkenin (Türkiye, Pakistan ve Suudi Arabistan) yöneticileri, ortak bir savunma anlaşması imzalamak üzere bir zirvede bir araya geldiler. Zirvenin sonuç bildirgesinde anlaşmanın, üç ülke arasındaki ortak caydırıcılığı güçlendirmeyi ve savunma iş birliğini geliştirmeyi amaçladığı ve imzacı ülkelerden birine yapılacak herhangi bir saldırının hepsine yapılmış sayılacağı belirtildi. Bildirgede ayrıca, anlaşmanın üç ülke arasındaki "tarihi bağlara" ve ortak stratejik çıkarlara dayandığı; bölgesel ve küresel güvenlik ve istikrarı güçlendirmeyi hedeflediği ifade edildi.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi olarak biz, şu hususları beyan ediyoruz:

Birincisi: Bu yöneticiler zirvenin sonuç bildirgesinde İslam'a vurgu yapmaktan özenle kaçınmışlar, bunun yerine "tarihi bağlar" ifadesini kullanmışlardır. Acaba bu Müslüman ülkelerini İslam'dan başka hangi tarih birbirine bağlamaktadır? Bu üç ülke Hilafet Devleti'nin bir parçası değil miydi? Ancak onlar, efendileri Amerika'ya boyun eğen zeliller olarak kalmayı yeğliyorlar. Bildirilerinde açıkça yalan söylemişlerdir; zira onları bu toplantıda bir araya getiren şey, Amerika'nın emrine uymaktan başka bir şey değildir.

İkincisi: Bu yöneticiler, Allah'ın indirdiğiyle hükmetmeme ve Müslüman ülkelerini parçalama suçlarının yanı sıra; Amerika'nın Müslüman beldelerindeki nüfuzunu pekiştirmek, Orta Doğu'daki yeni güvenlik düzenlemelerine yardımcı olmak ve Çin ile olan mücadelesinde burayı bir kapı ve sızrama tahtası haline getirmek için böylesi bir savunma anlaşması imzalayarak Amerika'nın emirlerine boyun eğmektedirler. Bu yöneticiler, Amerika'nın elinde birer piyon olmaya razı olmuşlardır.

Üçüncüsü: Bu üç ülkenin askeri ittifakı, Müslüman orduların birleşebileceğini kanıtlamıştır. Dolayısıyla bu ordular, Yahudi varlığı soykırım uyguladığı dönemde Müslümanlardan yardım çılgınlığı yükselirken Gazze halkına yardım etmeye de muktedirler. Ne var ki bu yöneticiler Gazze halkına yardım etmek bir yana içlerinden bazıları Gazze savaşı sırasında Yahudi varlığına destek bile vermişlerdir. Gazze halkına sırtlarını dönen ama Amerika'nın askeri anlaşma çağrısına koşma giden bu Ruveybida yöneticilerin

yüzünde artık bir dirhem et (hicap) parçası bile kalmamıştır!

Dördüncüsü: Eğer Amerika bu ittifakla veya başka ittifaklarla Hilafet'in kurulmasını engelleyebileceğini sanıyorsa, hevesi kursağında kalacak ve oku boşa gidecektir. Ümmetin, Hilafeti kurma hedefine ulaşmasına ramak kalmıştır. Amerika, istediğini gerçekleştireceklerini sandığı o ajanlarının çok yakında rüzgârda savrulan yapraklar gibi olduklarını görecektir. Ümmet, mübarek topraktan Yahudi varlığını söküp atmak için harekete geçtiğinde önünde duran bu Ruveybidaları ayağının altında ezecek; sonra da kendisine zulmedenlere, kendisini sömürenlere ve servetlerini yağmalayanlara yönelerek onlara şeytanın vesveselerini ve kendilerini kandıran o boş sözleri unutturacaktır.

Beşincisi ve son olarak: Bütün Müslümanlara ve içlerindeki güç ve kuvvet ehline hitaben diyoruz ki: Yöneticilerinizin devasa ordularıyla ittifak kurduklarını gördünüz. Fakat bunu cihat için, Müslümanların beldelerini özgürleştirmek için yapmamışlardır, hele de Nübüvvet metodu üzere Hilafet'i kurmak için hiç yapmamışlardır. Öyleyse bu yöneticilerin, büyük devletlerin çıkarları uğruna daha ne zaman kadar sizinle ve ordularınızla oyun oynamasına izin vereceksiniz?! Haydi, bu yöneticilerden kurtulmak ve Nübüvvet metodu üzere İkinci Raşidi Hilafeti kurmak için Hizb-ut Tahrir ile çalışmaya koşun!

إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ

"Eğer Allah size yardım ederse, size galip gelecek kimse yoktur."
[Ali İmran 160]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi

مختارات
seçmeler
Muhtarat
Hizb ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi'nden

56